

2 ESOTERISKA VÄRLDSÅSKÅDNINGEN

INLEDNING TILL ESOTERISKA KUNSKAPSLÄRAN OM VERKLIGHETEN

De, som äro obekanta med esoteriska kunskapen och finna denna alltför svårbegriplig, kunna tills vidare övergå till tredje delen, esoterisk livsåskådning.

2.1 Inledning

¹Det finns en omfattande litteratur om vilken, förbluffande nog, stora allmänheten tycks vara totalt okunnig. Den handlar om kunskapen om verkligheten. Det är en kunskap, som meddelats endast i hemliga kunskapsordnar genom tiderna.

²Den måste hemlighållas av minst tre skäl: förföljelse, misstolkning, maktmissbruk. Tortyr och bål väntade dem, som vågade tvivla på teologiska fikcionalismen. Esoteriska kunskapen kan icke begripas av andra än dem, som kunna tänka självständigt och icke bara säga efter. Det man lyckats uppsnappa har alltid misstolkats, förlöjligats eller avsiktligt förvrängt. Den kunskap som ger makt har alltid missbrukats.

³Ännu på 1880-talet betraktades en s.k. fritänkare (en som vågade "tänka fritt" och icke som teologerna) nära nog som en förbrytare. I varje fall var han socialt omöjlig. Emellertid hade naturvetenskapen gjort så stora framsteg och vederlagt så många teologiska orimligheter (bibliska legender och skapelseberättelsen), att man inom vetenskapliga kretsar började kräva fri yttranderätt och också tog sig den rätten i sådan utsträckning, att myndigheterna icke längre ansågo lämpligt väcka åtal för "hädelse", så snart någon förklarade sig tvivla på teologiska dogmerna.

⁴Eftersom, tack vare naturvetenskapen, förutsättning fanns för att göra kunskapen begriplig utan omständlig förberedelse, beslöts, att vissa delar av esoteriken (som kunde förstås och icke missbrukas) skulle få offentliggöras efter år 1875.

⁵Det har visat sig önskvärt att från första början göra läsaren uppmärksam på att det som följer avser något totalt annorlunda.

⁶Inledningen betecknar en övergång från exoteriska okunnigheten till esoteriska kunskapen, från den fantasiens skenvärld mänskligheten lever i till verklighetens värld.

⁷De flesta människor gå genom livet utan att fråga sig: Varför är jag här? Vad är det för mening med livet? Hurudan är verkligheten beskaffad?

⁸Svaret på Sfinxens eviga frågor: varifrån, hur och varthän? ges i det följande, som icke är någon ny lära utan alltid funnits tillgänglig för allvarliga sökare, för vilka svaret varit av livsviktig betydelse.

⁹Verklighetsforskarna frågade efter "tingens innersta väsen" och de "egentliga orsakerna". De sökte svar på frågorna vad och varför. Dessa frågor kunna emellertid varken filosofi eller vetenskap någonsin besvara. Alla okunnighetens försök konstruera en metafysik måste misslyckas. Endast esoteriken kan lämna en världsförklaring. Vetenskapen får nöja sig med att söka svar på frågan hur. Att mycket kan uppnås på den vägen, visar forskningen.

¹⁰Varken naturforskning eller filosofisk spekulation har kunnat lämna någon förnuftig förklaring på tillvarons problem. De sakna nämligen möjlighet till kunskap om verkligheten. Såsom torde framgå av esoterikens fakta ifråga om materiens sammansättning, kan fysisk vetenskap aldrig utforska hela materiella verkligheten. Filosofiens tankeexperiment med förmodanden ge icke heller någon kunskap. Hur man än analyserar begreppen, kan man ur dem icke utvinna mer än det man själv lagt in i dem. Antingen känner man fakta och faktorer eller vet

man icke fakta. Vet man fakta, är det tillräckligt framlägga dessa i ordnat skick. Vet man icke fakta, äro konstruktioner meningslösa och "bevis" endast övertalning att tro. Endast fakta kunna bevisa, att man vet och att kunskap är kunskap. Det gives ingen annan möjlighet till kunskap om verkligheten än sakkunskap. Filosofiens tillkrånglade subtiliteter äro misslyckade försök ersätta felande fakta med obegripliga fantasikonstruktioner. Den verkliga kunskapen om verkligheten är alltid omedelbart självklar, så snart erforderliga fakta föreligga. Människorna komma aldrig i längden att nöja sig med en positivistisk, agnostisk eller skeptisk ståndpunkt. De komma alltid att söka efter en förnuftig förklaring på tillvaron. En förnuftig världsåskådning är ett förnuftets behov. En dylik är nödvändig redan därför, att den befriar människan från nödfallsutvägen att nöja sig med oförnuftigheter eller vidskepligheter. Den är nödvändig också därför, att den alltid utgör grunden för livsåskådningen och rättsuppfattningen.

¹¹Subjektivistiska filosofien har för att motverka alltför godtyckliga spekulationer måst uppställa kravet på allmängiltighet och nödvändighet hos de teorier, som ska kunna godtagas. Vidare har den i logisk motsägelselöshet trott sig finna ett sanningskriterium. Och allt detta i brist på fakta.

¹²Esoteriska kunskapen meddelar fakta, som endast de, vilka ilat utvecklingen i förväg, kunnat konstatera. Innan hela mänskligheten en gång förvärvat denna objektiva medvetenhet om högre världars materiella existens, förblir esoteriken auktoritativ.

¹³De, som utan vidare avvisa auktoritetskunskap, förväxla självbestämmdhet med självtillräcklighet. Skarpsinniga intellekt ha godtagit esoteriken såsom den förnuftigaste av alla hypoteser. "Så långt vi kunna se, är den förnuftig och motsägelselös. Så långt vi kunna praktiskt pröva den, har den visat sig överensstämma med verkligheten. Vi ska förkasta den, om detta skulle visa sig icke bli fallet i fortsättningen. Vi ska godtaga en förnuftigare, riktigare, ifall en sådan framträder." Ett dylikt resonemang behöver intet försvar och står över all kritik.

¹⁴Esoteriken visar sig vid undersökning motsvara nästan alla i västerlandet framkomna metafysiska betraktelsesätt. Esoteriken utgör en syntes av viljeläran (den urgamla magien), idealism och materialism. Esoterikens lära om medvetenheten innehåller allt väsentligt av filosofisk idealism och spiritualism och detta dessutom på ett ojämförligt överlägset sätt. Dess lära om materien ger en helt annan förnuftig förklaring än filosofiska materialismen kan göra. Esoteriken uppvisar det förnuftiga i grekiska mysteriernas hylozoik. Den ger förnuftigt innehåll åt gnostikernas trinitism, åt Leibniz monadlära, åt Spinozas panteism, åt Schopenhauers lära om den allsmåttiga, blinda viljan såsom urkraften, åt Hartmanns lära om det omedvetna, åt Spencers och Bergsons lära om evolutionen. Esoteriken förklarar mer än någon annan hypotes, vilket ger den större sannolikhet än någon annan. Esoteriken söker inga troende. Den vädjar genom sina hypotesers samstämmighet och sina motsägelselösa förklaringar till vars och ens sunda förnuft. Den som tror, som frågar, "vem har sagt det?", som behöver auktoritet och som på auktoriteters ord kan godtaga oförnuftiga åsikter, visar därmed oförmåga av eget omdöme. Esoterikern godtar inga andra åsikter än sådana, som äro i logisk överensstämmelse med systemets förnuftiga grundtankar.

¹⁵Den esoteriska kunskapsläran är sunda förnuftets verklighetssyn, saklighetens bruk av esoteriska fakta. Verkligheten är sådan som det av subjektivism ofördärvade förnuftet uppfattar den. Detta förblir ett oeftergivligt logiskt krav. Såsom vi se den är den ingen illusion. Den är riktig så långt vi se den. Kunskapen om föremålen är en medvetenhetens omedelbara, direkta, objektiva uppfattning av föremålen. Medvetenheten fattar föremålet omedelbart och oförmedlat i dess materiella verklighet. Objektiv medvetenhet – eller exaktare: objektivt bestämd medvetenhet – är den av materiella föremålet bestämda medvetenheten.

¹⁶Esoteriken lär, att materiella verkligheten består av en serie olika atomtillstånd, av en serie allt högre materielag. Dessa motsvaras av en serie olika, allt högre slag av objektiv medvetenhet. Man erhåller sålunda en hel serie olika slag av logiskt riktig verklighetsuppfattning. Varje slag av

objektiv medvetenhet kan förvärva en riktig uppfattning av sin egen materiella verklighet. Alla de olika – radikalt olika – verklighetsuppfattningarna äro lika verklighetsbetingade, envar inom sin materias givna gränser. Den, som saknar exakt realitetsuppfattning inom lägre slag av materia, kan icke förvärva exakt realitetsuppfattning inom högre.

¹⁷För dem, som sakna högre objektiv medvetenhet, måste esoteriska världsåskådningen förbli en hypotes. Men även som sådan utgör den ett logiskt system, som i inre motsägelselöshet, i enkelhet, klarhet, förnuftighet, universalitet står utan jämförelse över varje annat metafysiskt system. Den visar gängse horisonTERS förkvävande begränsning och skänker en totalbild av verkligheten vida utöver vetenskaps och filosofis spekulativa möjligheter. Men den utger sig icke heller för att vara annat än en överbyggnad över den för människan möjliga kunskapsnivån. Den befinner sig på ingen enda punkt i strid mot sakligt förnuft, mot naturvetenskapens objektiva resultat. Den förutsätter tvärtom, att forskningen en gång skall kunna nå fram till en direkt anslutning till denna överbyggnad.

¹⁸Esoteriken blir visserligen genom publicering exoterisk men gör fortfarande skäl för beteckningen. Dels har den historiskt sett varit esoterisk. Dels förblir den fortfarande i väsentliga stycken esoterisk, emedan människorna ännu långt ifrån äro mogna för den kunskap, som ger verklig makt. Dels har den stora utsikter att även i sitt publicerade skick få förbli okänd för alla osjälvtändiga, som alltid söka sig till auktoriteter, som avfärda allt de icke redan veta eller fått lära sig begripa.

¹⁹Den esoteriska kunskapen har i exklusiva samfund meddelats de få, som ägt förutsättningarna. Sådana ha funnits i alla tider inom alla folk. Måhända kan den vitt spridda förkärleken för hemligt ordensväsen, med dess parodiska försök att låtsas äga högre kunskaps hemlighetsfulla symboler, härledas från reminiscenser härav. Den esoteriska kunskap, som meddelades i de olika hemliga skolorna, tog sig nästan alltid omfattande litterära uttryck. För den händelse denna litteratur skulle falla i oinvidgas händer, blev kunskapen avsiktligt maskerad och därmed ofattbar för de "ovärdiga", varmed avsågo dels alltför utvecklade, dels de som kunde missbruka kunskapens makt. Exakta begrepp skyddades mot utomstående begripande genom omsorgsfullt utarbetade symboler, ofta avsiktligt lätta att misstaga för verkliga fakta och skildrade händelser. Det säger sig självt, att denna symbolik utan erforderlig nyckel fortfarande förblivit esoterisk.

²⁰Under åren 1875–1950 ha undan för undan alltfler fakta om överfysiska verkligheten publicerats av lärjungar till planethierarkien, det femte naturrike, som ilat före övriga mänskligheten i medvetenhetsutveckling. Planethierarkien har funnit tiden vara inne att befria en totalt desorienterad mänsklighet eller åtminstone allvarliga sökare från härskande illusioner och fiktioner.

²¹Tyvärr ha dessa fakta av inkompetenta sammanställts på ett sätt, som kastat löje över esoteriken och medfört att allt s.k. ockult råkat i vanrykte, vilket också vederbörligen utnyttjats av sanningens fiender.

²²De, som gjort sig mödan kritiskt undersöka hylozoiken, ha funnit den vara icke endast logiskt ovederlägglig utan den enda tillfredsställande arbetshypotesen. Något annat kan den icke heller vara på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium. Men som en av cheferna i planethierarkien uttrycker saken: "Eftersom den lära vi förkunna är den enda sanna, måste den slutligen triumfera."

²³Även ockult intresserade torde i detta verk finna åtskilliga ännu föga kända fakta, som icke alltid överensstämna med redan fixerade dogmer. Största möjliga koncentration av det enorma stoffet har gjort arbetet tungläst, så mycket mer som fakta icke kunnat lämnas i önskvärd ordningsföljd. Arbetet måste därför läsas flera gånger. Något skarpsinne för begripande fordras ej, men väl förmågan fasthålla alla fakta. Oklara beteckningar ha undvikits och en ny, enhetligt genomförd terminologi reducerats till ett minimum, som man lätt lär sig. Naturligtvis har endast

en grundskiss, en första schematisk bild av tillvaron varit möjlig. Den esoteriska kunskapen – så alltigenom annorlunda den exoteriska – måste bemästras successivt. Ingen skulle fatta, ingen kunna för oinvigda framställa en begriplig, slutgiltig esoterisk världsåskådning. Först måste principerna förstås. Detta arbete innehåller de fundamentala principerna. Utan gradvis förståelse skulle begriplighet vara utesluten. Varje steg bjuder på allt större svårigheter, vilka utan föregående enkla fakta skulle vara oöverkomliga. Man måste undvika att för tidigt låsa fast sig i på otillräckliga fakta grundade teorier.

²⁴Till deras tjänst, som insett spekulativa filosofiens ohjälpliga begränsning och kunna frigöra sig från traditionella betraktelsesätt, lämnas alltså i det följande dels en sammanfattning av det gemensamma i de olika hemliga kunskapssamfundens läror, dels kompletterande fakta. Arbetet avviker i väsentliga avseenden från härskande ockulta system.

²⁵Eftersom alla kapitel förutsätta varandra, torde bästa inlärningssättet vara att icke dröja vid något kapitel utan sträckläsa arbetet upprepade gånger, tills samtliga fakta kombinera sig själva i undermedvetenheten. Därmed erhålles ett bemästrande av systemet, som möjliggör lösandet av en mängd eljest olösliga problem.

2.2 *Materien*

¹Det förhåller sig med filosofiens historia som med all annan historia. Den är konstruktion av få, tvivelaktiga meddelanden samt förmodanden. När den esoteriska historien en gång skrives, skall man finna, att det som kallas historia i väsentliga avseenden tillhör diktens värld.

²De äldsta filosoferna voro "invigda" i esoteriska skolor, de s.k. mysterierna. Vad som meddelades i dessa förblev hemligt. Av något missförstått yttrande de fällt och som tillfälligtvis bevarats har man försökt konstruera något slags "tänkandets första försök". Som om tänkandet skulle börjat först 600 år f.Kr. Eliten hos atlantider, indier, kaldeer, egypter m.fl. ägde esoterisk kunskap. De behövde ingen filosofi, som är okunnighetens spekulering. Esoteriken betecknades på grekiska med hylozoik. Enligt hylozoiken består materien av atomer med egenrörelse och medvetenhet. Beträffande medvetenheten skilde man på potentiell och aktuell medvetenhet. En hylozoisk sats lød: "Medvetandet sover i stenen, drömmer i växten, vaknar hos djuret och blir självmedvetet hos människan." Därmed antyddes medvetenhetens ursprungliga omedvetenhet (potentialitet) samt dess aktivering till allt högre slag av medvetenhet (utvecklingsidén).

³Naturligtvis blev hylozoiken endast ytterligt ofullständigt känd genom dylika satser. Demokritos, som var invigd, försökte sig på en "exoterisk" teori inom gränserna för det tillåtna. Hans materia saknade såväl egenrörelse som medvetenhet. Och därmed begynner okunnighetens spekulering eller filosofiens historia.

⁴Mysterieskolorna förföllo. Med deras förfall börjar spekuleringen ersätta nedärvd kunskap om verkligheten. Platon, som förutsåg förfallet, gjorde försök att genom antydningar rädda så mycket av kunskapen som lät sig göra. Aristoteles misslyckades, liksom alla efterföljande filosofer, med sitt försök att utan esoterik ge människorna ett hållbart kunskapssystem.

⁵Hylozoiken är den enda förnuftiga "materialismen". Den förutsätter medvetenhet såsom en egenskap hos all materia, även den "oorganiska". Denna lära ha filosoferna lättvindigt avfärdat. Betecknande är Kants summariska omdöme, att "hylozoiken vore all naturfilosofis död". Som om kemi, fysik, geologi, astronomi skulle i sina forskningsmetoder beröras av faktum, att materien äger medvetenhet. Som om fysiologi och biologi skulle förlora på att få ytterligare en faktor – medvetenheten – att räkna med. Naturfilosofi är ett ämne vi lyckligtvis sluppit ifrån, sedan spekuleringen ersatts med naturforskning. Hylozoiken förhindrar ingalunda en mekanisk uppfattning av naturskeendet. Den ändrar på intet sätt naturvetenskapens objektiva betraktelsesätt.

⁶Däremot lider den filosofiska materialismen av obotliga brister och är icke användbar ens såsom "arbetshypotes". Den kan icke förklara medvetenheten, dess uppkomst, dess enhet. Den kan icke förklara rörelsen. Den har icke tillfullo insett, att materien utgör ett kontinuum, även om

detta antagits av vissa forskare och fått sin mest träffande formulering i Poincarés sats: atomerna äro endast ihåligheter i etern. Att fysikerna förkastat denna primitiva eterteori, vittnar om ökad kunskap om materiens natur.

⁷Naturvetenskapen och tekniken ha tillfullo bevisat, att den synliga verkligheten och även den osynliga ännu endast delvis utforskade delen av fysiska verkligheten är materiell verklighet. Att det osynliga också kunde vara materia, bestreds av subjektivisterna. Man godtog nedärvda gissningen, att eftersom det materiella var synligt och dess grund uppenbarligen osynlig, så måste detta osynliga vara något annat än materia, något subjektivt. Naturligtvis gick man snart ett steg vidare och bestred materiens objektiva existens. Det finns två slag av subjektivister – psykologister och logister. Givetvis tar esoteriken avstånd från bägge.

⁸Gentemot dylika godtyckliga spekulationer hävdar esoteriken, att materien är levande med alla livets kända eller ännu utforskade egenskaper. Alla verklighetens kvaliteter äro materiens egenskaper. All materia är liv, och annat än materiellt liv finns ej.

⁹Den synliga materiella verkligheten måste ur fysisk synpunkt betraktas som det mest reala av allt. Materien är den objektiva verkligheten och grövsta materien den mest objektiva. Det okända och utforskade kan omöjligt påstås vara mera reellt än det iakttagbara och utforskade.

¹⁰För att nå fram till riktig materieuppfattning måste vetenskapen göra två upptäckter. Det återstår att upptäcka att energien har materiell natur och att osynlig materia, bortom den för närvarande med instrument åtkomliga, fortfarande är materia.

2.3 *Materia och energi*

¹Först naturvetenskapen har försett förnuftet med verklighetsfakta. Innan dess härskade okunnighetens ofrånkomliga gissningar suveränt. Så långt vetenskapen kan konstatera fakta i fråga om materien och energierna, äro naturligtvis dess begrepp om dessa riktiga. Däremot äro de hypoteser och teorier, som komplettera iakttagelserna, felaktiga.

²Materien är ofantligt mycket mera sammansatt än de djärvaste hypoteser någonsin vågat anta. Vetenskapen känner till tre aggregationstillstånd hos den fysiska materien: fast, flytande och gasformig. I själva verket har denna sju aggregationstillstånd, och där fysiska materien slutar, tar ett nytt slags materia vid, oåtkomligt även för vetenskapliga instrument. Materiens sammansättning förblir utan den esoteriska förklaringen ett olösligt problem.

³Fysikens energiteori är felaktig. Huvudsakligen genom värmeläran fick man uppslaget till den närliggande, fascinerande och felaktiga idén om energiens oförstörbarhet. Det finns ingen energi utan materia, oberoende av materia eller verksam annat än genom materia. Energi är energi endast så länge den är rörelse. När rörelsen upphör, är energien såsom kraft förintad. Energin kan icke omvandlas. Ingen "form" av energi kan omsättas i annan "form". De skenbara omvandlingar man trott sig kunna konstatera äro inga omvandlingsföreteelser utan parallellföreteelser, begrepp som vetenskapliga fysiken ännu saknar.

⁴Det vetenskapen kallar kraft eller energi är materia. Energi är materia, högre materias påverkan på lägre materia. Alla högre slag av materia äro energi i förhållande till lägre slag. Närmast högre materia förhåller sig till närmast lägre såsom energi till materia. Materia upplöses icke i energi utan i högre materielag.

2.4 *Materia och medvetenhet*

¹Materia och medvetenhet, "kropp och själ", är den vanliga omedelbart givna motsättningen och föreningen. Dualismen förefaller vara den naturliga, riktiga uppfattningen. Om man såsom Descartes kallar materia och medvetenhet för olika substanser eller såsom Spinoza för en substans med två attribut, förbli materia och medvetenhet två olika principer, två olika aspekter. Till dualismen kan också räknas den på Spinoza sig åberopande psykofysiska parallellteorin eller duplicismen.

²Ifall medvetenhet kunde tänkas existera utan materia, måste medvetenheten själv vara något substantiellt. Descartes tänkte sig därför immateriella substansen såsom substrat för medvetenheten, under det att Spinoza riktigt antog, vad hylozoiken lär, att den kända materien var bärare av medvetenheten, att det utan materia icke kan finnas någon medvetenhet.

³Gentemot Descartes kan påpekas, att immateriell substans är en fiktion. Det finns ingen annan substans än materien. Det finns intet immateriellt. Denna dualism skulle alltså strängt taget vara blott ett annat ord för materialism. Medvetenhet tillägger vetenskapen icke all materia utan nervcellerna eller möjligtvis all organisk materia. En konsekvent dualism kan icke tillägga viss materia en egenskap, som måste tillkomma all materia. De två olika aspekterna, materia och medvetenhet, kunna icke "identifieras" eller "parallelliseras". På detta sätt erhållen "monism" är endast ordlek. De olika aspekterna äro alltid abstraktioner från en i sig själv enhetlig verklighet. Medvetenhet kan icke heller förklaras med eller ur materien. Och det, som icke kan förklaras med något annat, är självt ursprungligt och sin egen grund. Medvetenheten är lika absolut som materien.

⁴Psykofysiska parallellismen berövar både materien och medvetenheten all självständighet. Dessutom saknar den möjlighet tillfredsställande förklara kraft, energi, egenrörelse, vilja. Medvetenheten utan vilja är passiv.

⁵Enligt esoteriken har verkligheten tre aspekter. Ingen av dessa tre kan utelämnas eller bortförklaras utan att resultatet blir oklart, motsägande, missvisande. Dessa tre äro:

materieaspekten
rörelseaspekten
medvetenhetsaspekten

⁶För övrigt är i kunskapsteoretiskt hänseende allting först och främst vad det synes vara men därjämte alltid något helt annat och ofantligt mycket mera.

2.5 Synlig och osynlig materiell verklighet

¹Endast en obetydlig del av den osynliga materiella verkligheten har vetenskapen lyckats utforska med instrument. Vetenskapen har sålunda kunnat upptäcka förhandenvaron av "kemiska atomer" samt energier. När resurserna att på instrumentell väg utforska verkligheten blivit uttömda, är därmed ingalunda hela verkligheten utforskad. Det är blott instrumentella vetenskapens möjligheter, som nått sin gräns, och därmed också den vetenskapliga forskningen. Den större delen av den materiella verkligheten förblir oåtkomlig med även de mest fulländade fysiska forskningsmetoder.

²Esoteriken gör gällande, att det finns en utforskad materiell värld och att det för alla väsen finns en gräns mellan förnimbar och oförnimbar materiell verklighet. Men denna gräns är alltid enbart "tillfällig" och betingad av medvetenhetens utvecklingsstadium. Driven av viljan vidgar medvetenheten efterhand sitt område av objektiv medvetenhet. På mänsklighetens nuvarande, lägsta utvecklingsnivå äro de flesta människor objektivt medvetna om fysiska materiens tre lägsta aggregationstillstånd. Människans objektiva medvetenhet befinner sig i sitt första utvecklingsstadium. Medvetenheten äger emellertid alla erforderliga förutsättningar för att efterhand förvärva objektiv medvetenhet om hela den osynliga, ännu oförnimbara materiella verkligheten. All verklighet kan uppfattas av tillräckligt utvecklad objektiv medvetenhet.

³Större delen av verklighetens materieaspekt är för närvarande osynlig. Medräknas hela manifestationen, är cirka 99 procent av materien osynlig. Begränsar man sig till mänskliga världar, är cirka 85 procent av materien osynlig för andra än dem, som förvärvat högre objektiv medvetenhet. Och endast en ringa del av materien i dessa världar är för en normalindivid subjektivt eller psykiskt förnimbar. Mycket av det för individen enbart subjektiva är alltså det han

icke ännu kan vara objektivt medveten om och således ej kan hänföra till materiell verklighet.

⁴Vore vi hänvisade enbart till vår kunskap om den synliga världen och den med instrument åtkomliga, måste vi till slut komma till insikt om verklighetens obegriplighet. Vi skulle tvingas avstå från all förklaring och allt begripande och uteslutande nöja oss med beskrivningar. Men utan att kunna förklara orsakssammanhangen och vad det är som sker i det som sker skulle vi aldrig finna en förnuftet tillfredsställande världsförklaring. Förnuftet fordrar förklaring och nöjer sig ej med statistik. "Allt som existerar är ett faktum" för den, som kan konstatera det.

2.6 Biologisk utveckling och ändamålsenlighet

¹Naturen är en stor experimentverkstad. I denna förenas och upplösas i oändlighet ursprungligt givna beståndsdelar under påverkan av ursprungligt givna faktorer. I allting finnes en tendens till transformation beroende på bl.a. atomernas eviga attraktion och repulsion samt lägsta atommedvetenhetens mekaniska strävan till anpassning.

²Esoteriken överensstämmer med den biologiska forskningen däri, att arterna äro föränderliga, att nya arter uppstå ur äldre genom transformation, att alla livsformer äga inre sammanhang och gemensamt, naturligt ursprung, i sista led genom uralstring (generatio spontanea eller aequivoca), den naturliga övergången från mineralriket till växtriket. "Förvärvade egenskaper" nedärvas genom de anlag, som möjliggjorde förvärvet. Gentemot Darwin gör den gällande, att den biologiska "kampen för tillvaron" ingalunda är en nödvändig utvecklingsfaktor, utan att det livsodugliga naturenligt utmönstras.

³Det metodiska betraktelsesätt, som i naturens ändamålsenlighet ser en produkt av blind nödvändighet och mekaniskt skeende, måste tillerkännas bestämt företräde framför varje annat förklaringsförsök och alltid tillämpas, ifall möjlighet därtill förefinnes. Naturlagarnas orubblighet utgör förutsättning för systematisk livsprocess. Det mekaniska skeendet är förutsättning för evolution, men är otillräckligt såsom ensam förklaringsgrund.

⁴Organismernas ändamålsenliga struktur erhålles genom funktionell självgestaltning. Den aldrig upphörande mekaniska upprepningen möjliggör relativt bestående förändring av materiens struktur genom utvunnen och till automatisering driven färdighet.

⁵Utveckling såväl som ändamålsenlighet är delvis gemensamma resultat av växelverkan mellan mekanisk upprepning och atommedvetenhet samt bero till stor del på automatisering av materien och dess medvetenhet. Atomerna ha "möjlighet" till medvetenhet. Medvetenheten yttrar sig först såsom tendens till upprepning, vilket blir tendens till vana och efterhand kan leda till organiserad vana eller "natur". Vid ökad medvetenhet uppstår strävan till anpassning.

⁶Naturens relativa ändamålsenlighet avser icke varje materieforms fulländning. Naturen nöjer sig med tryggheten av släktets bestånd. Självförverkligandet är en livets lag, gällande på samtliga utvecklingsstadier. Den lagen ger frihet eller möjlighet till val och därigenom till egenart. Livets skenbara slöseri ger allt större möjligheter till val ju mera medvetenheten ökas och den mekaniska färdigheten genom automatiseringen fortskrider. Naturen möjliggör erfarenhet. Och atommedvetenheten lär, om än långsamt, av alla erfarenheter, icke minst av den tillfälliga livsformens misslyckanden.

VERKLIGHETENS MATERIEASPEKT

SJUTALET

De 49 kosmiska världarna äro indelade i sju serier om sju världar i varje serie. Sjuindelningen beror på att tillvarons tre aspekter kunnat kombineras på sju olika sätt såsom visas nedan.

Tablån underlättar analys av materiens sammansättning, aspekternas relationer, de sju typerna och departementen.

1	1	2	3
2	1	2	3
3	1	2	3
4	1	2	3
5	1	2	3
6	1	2	3
7	1	2	3

1 = viljeaspekten (rörelseaspekten)

2 = medvetenhetsaspekten

3 = materieaspekten

2.7 Inledning

¹Det följande är ett försök att med vår tids naturvetenskapliga begrepp lämna en beskrivning av vår tillvaro i kosmos enligt de fundamentala fakta, som meddelades i Pytagoras esoteriska kunskapsorden, som tillkom med tanke på kommande naturvetenskapers självständiga utforskning av verkligheten, utgående från materieaspekten.

²I denna exposé av pytagoreiska hylozoiken ha samtliga sinnrikt utarbetade symbolerna, såsom missvisande och givetvis misstolkade, definitivt utrensats. En del av pytagoreiska "talmystiken" har fått sin förklaring i det genomförda matematiska beteckningssättet.

³Den oinvigde, som icke har kunskapen latent från föregående inkarnationer, inträder skenbart i en främmande värld, i verklighetens värld. Måtte läsaren lyckas snabbt orientera sig i denna!

2.8 Involveringen

¹Urmaterien är rummet utan gräns, rumlös och tidlös, "bortom rum och tid", eller hur man vill uttrycka saken.

²I urmateriens oändliga kaos finns plats för obegränsat antal kosmos.

³Oändligt antal kosmos befinna sig i vardande, oändligt antal ha förverkligat sitt ändamål och befinna sig i avveckling.

⁴En kosmos kan förliknas vid ett klot i urmaterien. Från början av ringa omfattning växer det oavbrutet genom tillförsel av uratomer från urmateriens outtömliga förråd.

⁵Vår kosmos kan sägas ha nått ett sådant utvecklingsstadium, att man kan tala om en fulländad kosmisk organisation.

⁶En fullt utbyggd kosmos består av en serie varandra genomträngande materievärldar av olika täthetsgrad, vilka intaga samma rum i kosmos (rum uppstår först med kosmos) och utfylla det kosmiska klotet.

⁷Kosmiska världarna äro 49 till antalet, ett nödvändigt antal men också största möjliga antal, gränsen för dimensional kapacitet.

⁸Kosmos med sina världar uppkommer genom att uratomerna (monaderna) sammansättas till 49 olika atomslag. Denna sammansättningsprocess kallas involvering. Ju lägre atomslaget, desto mer "involverade" äro uratomerna. Involveringen innebär en process av enormt stegrad förtätning av allt fler uratomer.

⁹Atomslagets involvering tillgår så, att närmast lägre atomslag bildas av närmast högre. Atomslag 1 utgöres av uratomer. Atomslag 2 bildas av atomslag 1, 3 av 2, 4 av 3 etc. Högsta är atomslag 1, lägsta atomslag 49. Ju större antalet uratomer i atomen, desto grövre blir materielaget.

¹⁰Lägsta atomslag (49) innehåller alltså 48 allt högre atomslag och har största antalet (miljarder) "involverade" uratomer. I fysisk materia finnas alla andra materier och urmaterien. Utan en obruten kontinuitet av de olika atomslagen skulle atomerna icke kunna finnas till eller fungera.

¹¹Varje atomvärld har (förutom atomslag) sitt eget slag av "rum" (dimension), "tid" (fortvaro, duration), "rörelse" (energi) och medvetenhet med egen rums- och tidsuppfattning.

¹²De 49 atomslagen indelas i en kontinuerlig serie av sju grupper om sju atomslag i varje grupp: 1–7, 8–14, 15–21, 22–28, 29–35, 36–42, 43–49. Även om beteckningar saknas för dessa 49, har det ansetts vara meningslöst och betungande att finna namn på var och en av dessa för människan icke konstaterbara företeelser. Alldenstund det vore önskvärt få en för alla utan språkhinder godtagbar internationell nomenklatur, har den matematiska konsekvent tillämpats. Enär världarna utbyggas uppifrån, har även numreringen utgått från högsta världen.

¹³Talen tre och sju, som ständigt återkomma i olika sammanhang, förklaras sålunda. Tretalet

bestäms av tillvarons tre absoluta aspekter: rörelseaspekten, medvetenhetsaspekten, materiaspekten, vilka äro utan sammanblandning eller förvandling ouplösligt förenade. Sju är högsta antalet möjliga kombinationer av tre: en kombination, där de tre aspekterna äro lika och starka, och sex kombinationer, där aspekterna i tur och ordning dominera varandra (se diagrammet på förförre sidan).

¹⁴Involveringsprocessen motsvaras givetvis av en evolveringsprocess, som innebär materieupplösning. Dessa termer kunna även brukas såsom beteckning på inkarnation och diskarnation: involvering (nedstigande) till lägre världar och evolvering (uppstigande) till högre världar.

¹⁵Alla atomvärldar finnas överallt i kosmos. Beteckningen högre och lägre atomvärldar avser alltså matematiska beteckningen och innebär i sak olika uratomtätthet, dimension etc. De högre världarna genomtränga de lägre. De 49 atomvärldarna bilda en enda enhetlig sfär, vår kosmos. De 42 molekylvärldarna bilda egna sfärer inom solsystemet utgående från planeternas medelpunkt.

¹⁶Planetvärldarna äro klotformiga. Sfäriska materieförningen beror på, att materierna koncentriskt ordnas kring ett ursprungligt kraftcentrum. Varje högre molekylarslag har (räknat från jordens mittpunkt) en något större radie än närmast lägre.

¹⁷I varje värld finnas involveringsmateria, involutionsmateria och evolutionsmateria av de till respektive världar hörande atom- och molekylarslagen. Världarna äro alltid befolkade av materiella väsen med kroppar av världens materia och med medvetenhet svarande mot denna materia.

¹⁸De tre lägsta atomvärldarna (47–49) bilda fem olika världar, som kallats de mänskliga världarna, emedan människan har höljen av dessa fem världars materia och människans medvetenhetsutveckling försiggår inom dessa världar. Under inkarnationen är människan i fysiska världen en organism med eterhölje, i emotionalvärlden ett materiellt emotionalväsen, i mentalvärlden ett materiellt mentalväsen och i kausalvärlden ett materiellt kausalväsen. Det torde härav framgå, att det icke kan finnas något slags "immateriellt andeväsen". Det finns intet "immateriellt".

¹⁹Kausalvärlden (47:2,3) har också kallats idévärlden och kunskapens värld; mentalvärlden (47:4-7) fiktionernas värld och emotionalvärlden (48:2-7) illusionernas värld. Fysisk-eteriska världen (49:2-4) är de fysiska energiernas värld.

²⁰Fysisk-eteriska världen är en i etermateria exakt motsvarighet till synliga världen. Synliga världens materieförmer (naturrikenas organismer) äro kopior av de fysisk-eteriska formerna. På andra planeter äro även synliga världens livsformer sammansatta av enbart molekyler och icke av celler. Egentligen utgör fysisk-eteriska och synliga världen en gemensam värld. Men innan mänskligheten förvärvat fysisk-eterisk objektiv medvetenhet, förefaller den eteriska vara en egen värld, och detta berättigar till uppdelningen av fysiska verkligheten i två världar.

²¹Utan eterformerna funnes inga synliga eller fasta former, utan etermateria intet fysiskt liv, ingen fysisk rörelse och ingen fysisk medvetenhet.

²²Kausalvärlden kallas ibland formlösa världen. Uttrycket är vilseledande. Kausalvärlden är fylld med de i denna materia förekommande naturrikenas former. Beteckningen formlös har den fått därav, att evolutionsväsens vibrationer i kausalmaterial icke forma materieaggregat, såsom sker i emotional- och mentalvärlden. De kausala medvetenhetsyttringarna bilda inga former utan snarare blixtnabbt upplösta färgfenomen.

²³I varje värld skiljer man mellan sfären och höljet. Sfärer och höljen av samma materielag intaga samma rum i den koncentriska materiebildningen. Med sfären förstås världens rotationsmateria. Höljet är den del av världen, som består av involutions- och evolutionsmateria. Höljerna utgöra enhetliga elementer, vilka aktiveras av kollektivväsen. Höljerna motsvara alltså aggregatkropparna hos evolutionsväsen.

2.9 Involutionen

¹Efter färdigformandet av solsystemets molekyllarmaterialier och av dessas naturenligt grupperade, koncentriskt världar vidtar involutionen.

²Involvering och evolvering, involution och evolution äro fyra olika materieprocesser, som betinga varandra. Varje atomslag genomgår dessa fyra processer. Involveringen avser sammansättningen till allt grövre materia, evolvering motsvarande upplösningsprocess. Involvering och evolvering böra icke förväxlas med involution och evolution.

³Involution är en andra involveringsprocess, som den redan förut involverade materien undergår. Man skiljer således mellan involveringsmateria (primärmateria) och involutionsmateria (sekundärmateria). I första involveringen erhålla primärmateriens atomer rotationsrörelse, samma rörelse som uratomen. I sinom tid upplöses denna primärmateria, varefter i en andra involvering primärmaterien förvandlas till involutionsmateria.

⁴Primärmaterien är rotationsmateria. Atomen roterar med oerhörd hastighet kring sin egen axel. Till denna rotationsrörelse fogas genom involutionsprocessen en cyklisk spiralsrörelse (av de gamle benämnd elementalessensen), bestående i ett atomens cirklande runt en central, fokal punkt i en ständigt stigande spiral.

⁵Atomens rotationsrörelse hos primärmaterien möjliggör molekylbildning. Den rotativa-cykliska spiralsrörelsen hos sekundärmaterien möjliggör aggregatbildning, materieformer. Därigenom möjliggöres uppbyggande och fortskridande differentiering av serien allt högre, alltmer förfinade livsformer, som tjäna att steg för steg skänka medvetenheten de olika organ den behöver för den långsamma aktiveringen av molekyllarmedvetenheten.

⁶Sekundärmaterien kallas involutionsmateria eller elementalmateria. Det är i involutionsprocessen atomens omedvetenhet väcks till passiv medvetenhet i och om det materielag, i vilket den är involverad.

⁷I alla solsystemens världar finns primärmateria och i alla utom den fysiska också involutionsmateria. Materiesammansättningen är lika hos båda slagen: ett atomtillstånd och sex molekyllartillstånd. Förutsättningen för att bli involutionsmateria i lägre värld är att ha varit involutionsmateria i högre.

2.10 Solsystemet

¹Sedan kosmos utbyggts med de 49 atomslagen, kunna solsystem formas med fortsatt involvering av de sju lägsta atomslagen (43–49) till molekyllarmateria. Varje solsystem genomför självt denna involveringsprocess.

²Vart och ett av de sju lägsta atomslagen 43–49 lämnar material till sex alltmer involverade molekyllarslag, varvid i likhet med atommateria närmast lägre sammansätts av närmast högre med alltmer förtätat innehåll av uratomer. Molekyllarmateria är sammansatt på så sätt, att atomslagen med molekyllarslagen bilda en kontinuerlig serie av aggregationstillstånd. Man får alltså sammanlagt 42 molekyllarslag, och det är dessa som utgöra solsystemet.

³Till grund för indelningen av solsystemets världar ligga de sju atomslagen. Då det av flera skäl befunnits lämpligt att om dessa sju kunna begagna både matematiska och verbala beteckningar, ha solsystemets världar fått sådana:

- 43 Manifestalvärlden
 - 44 Submanifestalvärlden
 - 45 Superessentialvärlden
 - 46 Essentialvärlden...enhetsvärlden, visdomens och kärlekens värld
 - 47 Kausala-mentala världen
 - 48 Emotionala världen
 - 49 Fysiska världen
- } människans världar

⁴De sex molekylarslagen inom varje atomslag ha fått analoga benämningar och matematiska beteckningar:

- (1 atomiska)
- 2 subatomiska
- 3 supereteriska
- 4 eteriska
- 5 gasformiga
- 6 flytande
- 7 fasta

⁵Dessa siffror på molekylarslagen (aggregationstillstånden) sätts efter atombeteckningen. Sålunda skrivs fysiska gasformiga molekylarslaget: 49:5.

⁶De tre högsta solsystemvärldarna (43–45) äro gemensamma för alla planeterna. De fyra lägsta (46–49) kallas planetvärldar.

⁷När involutionen nått sitt mål, emotionalvärlden (48), övergå involutionsatomerna i fysiska världen (49) till mineralriket och vidtar evolution. Det finns ingen fysisk involutionsmateria. Men naturligtvis finnas involutionsväsen i den fysiska världen genomträngande emotionalvärlden. Likaså kunna hur många väsen som helst från olika världar vara samlade i samma "rum".

2.11 Elementalerna

¹Alla uratomer ha potentiell medvetenhet, som i involutionsprocessen väcks till liv (passiv, speglade medvetenhet).

²Med "väsen" avses materieaspekten. Väsen äro alla materieformer med enhetlig medvetenhet.

³Involutionsväsen eller elementaler äro aggregat av involutionsatomer och involutionsmolekyler. Man skiljer mellan permanenta, halvpermanenta och kortlivade elementaler. De permanenta äro evolutionsväsens materiehöljen, de tillfälliga övriga vibrationsprodukter.

⁴Elementalrikerna få sin beteckning efter sitt materieslag, efter den värld de tillhöra. Gränserna mellan elementalrikerna äro således bestämda av materieslagen.

⁵Ur medvetenhetsaspekten betyder involutionen medvetenhetens aktualiseringsprocess, evolutionen medvetenhetens aktiveringsprocess. Primärmateriens medvetenhet är potentiell. Uratomerna äga från början endast möjlighet till medvetenhet. Hos involutionsmaterien väcks omedvetenheten till passiv medvetenhet, vilket innebär, att denna materia saknar möjlighet till vilja och egenaktivitet, att viljan däri endast är potentiell. Genom evolutionsprocessen förvärvar evolutionsmaterien möjlighet till vilja och egenaktivitet, aktiveras passiva medvetenheten till aktiv medvetenhet.

⁶Inom mänskliga världarna fås följande huvudslag av elementaler tillhörande tre involutionsriken:

kausalelementaler
mentalelementaler
emotionalelementaler

⁷Elementalerna formas genom vibrationer i involutionsmaterien. Av sig själv saknar denna materia möjlighet till självinitierad aktivitet och kan icke själv forma aggregat, påverka materien eller frambringa vibrationer. Däremot är den ytterligt lätt påverkad av svagaste vibrationer.

⁸En människas tanke åstadkommer en vibration i hennes mentalkropp och kastar ut ur mentalkroppen en portion av mentalkroppens involutionsmateria i den mentalkroppen omgivande mentalvärlden. Den utkastade materien antar genast särskild form, bestämd av tankens ämnesområde, en av föreställningen formad, konkret bild. Denna form har egen vibrationsförmåga av samma beskaffenhet som upphovsvibrationen hos människan. Tankeformens egen vibration meddelar sig åt omkringliggande mentala elementalmaterien, som påverkas därav och attraheras till tankeformen. Den ursprungliga formen kommer att liksom bilda en kärna i ett större aggregat av samma slags form och med likartade vibrationer och egenskaper. Detta aggregat är en fritt omkringflytande mentalelemental, som snart upplöses och återgår till sina förutvarande beståndsdelar. På motsvarande sätt bildas en emotionalelemental av en människas eller ett annat evolverande väsens känslor och en kausalelemental av en intuition. Även svagaste, "omedvetna" initialimpuls åtylds med fulländad precision. Elementaler äro materieförmer med aktiverad medvetenhet samt energi. Elementalerna arbeta i sin automatiska reproduktion av upphovsvibrationen såsom perfekta robotar. Elementalens vitalitet och livslängd står i direkt förhållande till intensiteten i den medvetenhetsakt, som formade den. Genom ändlösa elementalförningen och -upplösningen, som i varje elementalrike pågår under sju eoner, lära sig involutionsmateriales atomer och molekyler att blixtsnabbt forma aggregat, att svara mot alla inom materien förekommande vibrationer, att med osviklig precision i molekyllarsammansättning och materieförmer återge svagaste vibrationsskiftningar.

⁹Involutionsprocessen är medvetenhetsaktivering utifrån. Elementalmaterien i vila, alltså såsom oaktiverad, kan endast vara passiv. Däremot är elementalen alltid aktiv. Att upphöra att vara aktiv är detsamma som att upplösas.

¹⁰Uttrycket fysiska elementaler, som ofta förekommer i ockulta litteraturen, är oegentligt. Därmed avses emotionalelementaler, som iklätts fysisk etermateria. Det finns inga elementaler i fysiska molekyllarmaterien. Däremot finnas de i fysiska atommaterien.

2.12 Evolutionen

¹Med involutionsprocessen har involutionsmonadernas potentiella medvetenhet aktualiserats till passiv medvetenhet. Därefter vidtar evolutionsprocessen. Den börjar med att emotionalelementalerna involveras i fysiska molekyllarslag (i subatomiska, supereteriska, eteriska, gasformiga, flytande molekyler och slutligen i mineral). Hela denna involveringsprocess räknas till mineraliseringsprocessen och hithörande "väsen" till mineralriket.

²Evolutionsprocessen innebär aktivering av passiva medvetenheten, tills den i människoriket förvärvade självmedvetenheten kan metodiskt och systematiskt själv fortsätta medvetenhetsaktiveringen.

³Evolutionen innebär för materiaspekten ett begynnande uppåtstigande från fysisk materia till allt mindre sammansatt, allt finare, allt högre materia, ett återvändande av uratomerna till högsta atomslag. Evolution betyder ständig förvandling mot fulländning: för materiaspekten till full automatisering, så att dynamis (urmateriales dynamiska energi) automatiskt fungerar utan

övervakning av medvetenhet; för viljeaspekten till full aktivitet; för medvetenhetsaspekten till full objektiv självmedvetenhet i allt högre världar. Ur biologisk synpunkt betyder evolution utveckling av fysisk materia mot allt mer ändamålsenliga organiska livsformer.

⁴Den “mänskliga evolutionen” – utvecklingsvägen från mineral till människa – är beteckningen på triadernas transmigrering genom mineralriket, växtriket, djurriket och människoriket. Med människan har evolutionen inom de fem lägsta världarna nått sitt mål och tar expansionen vid. Evolutionen är – mätt med okunnighetens tidsbegrepp – en långsam process. Dess tempo bestäms i viss mån av involutionsstempot, när båda betingade varandra.

⁵Biologiska utvecklingsläranas förklaringar av arternas uppkomst äro, om än i flera avseenden riktiga, ingalunda de enda. En faktor är den under viljans impulser liksom instinktivt arbetande cellmedvetenheten i organismernas kollektiva cellbildningar. Denna medvetenhet visar prov på såväl aktivitets- och selektivitets- som anpassningsförmåga.

⁶Involutionen innebär monadernas involvering till lägsta kosmiska värld (49), evolutionen deras återvändande till högsta kosmiska värld (1).

⁷Allt liv har form, från atom, molekyl, aggregat till planet, solsystem och kosmiska världar. Dessa former äro underkastade förvandlingens lag, förändras ständigt, upplösas och återformas. Förändring är livets förutsättning. Alla former bestå endast tack vare att de i varje sekund genomströmmas av uratomer (primärmateria), vilka cirkulera från högsta till lägsta atomvärld och tillbaka för att fortsätta sitt kretslopp så länge kosmos består. Inga materieförmer kunna konstrueras, som i längden uthärda kosmiska materieenergiernas slitning. För övrigt skulle individens medvetenhetsutveckling hämmas av formens beständighet. Ständigt nya erfarenheter i ständigt nya former äro en påskyndande faktor av stor betydelse. Det kan konstateras ifråga om de naturväsen, som ha samma höljen under tusentals år. Deras utvecklingstempo blir därefter.

⁸Monaderna (uratomerna) bilda en från det fysiska räknat stigande serie allt högre livsformer, varvid de lägre ingå i och utgöra höljen för de högre. Hela kosmos utgör en serie alltmer förfinade livsformer, tjänande att steg för steg skänka monadmedvetenheten de “organ” den behöver för sin fortsatta expansion.

⁹Evolutionen uppvisar en serie allt högre naturriken med enormt stegrad medvetenhetskapacitet i intensivt och extensivt hänseende.

¹⁰Varje monad befinner sig någonstans på denna väldiga utvecklingsstege, beroende på dess “ålder”; tidpunkten för dess införande i kosmos eller dess övergång från lägre till högre naturrike.

¹¹Evolutionen indelas i fem naturriken och sju gudomsriken. Planetvärldarna (46–49) innehålla naturrikena, solsystemvärldarna (43–49) lägsta gudomsriket och kosmiska världarna (1–42) övriga sex.

2.13 Evolutionsväsen

¹För medvetenhetens aktivering erfordras ändamålsenliga materieförmer. I all manifestation förekomma materiella grundformer, representerande olika utvecklingsvägar, olika evolutionssätt, olika formväsen. De för manifestationen nödvändiga materiella grundformerna äro lika många permanenta evolutionsvägar. Alla erbjuda de möjligheter för medvetenhetens aktivering. Att människan tror sig vara tillvarons högsta produkt och allt annat liksom till för detta enda ändamål, är ett av okunnighetens otaliga misstag.

²Varje uratom skall en gång bli ett självständigt väsen, ett jag. Alla materiesammansättningar äro kollektivväsen. Den i varje väsen dominerande medvetenheten är en atom på högre utvecklingsstadium än övriga atomer i kollektiviteten. Atomer och molekyler utvecklas genom att ingå såsom beståndsdelar i olika materieförmer, varhelst form erfordras. Evolutionen bildar en enda obruten serie av väsen från lägsta till högsta utvecklingsstadium.

³Inom människans rike (i världarna 47–49) skiljer man mellan följande huvudslag av evolutionsväsen:

fysikalväsen, oorganiska
 fysikalväsen, organiska
 fysikalväsen, eteriska
 emotionalväsen
 mentalväsen
 kausalväsen

⁴“Naturen gör inga språng.” Evolutionsrikenas underavdelningar kunna räknas efter de olika aggregationstillstånd. Varje molekylarslag betyder lägsta materieförhållande för något slag av evolutionsväsen. Materiellt sett betecknas ett väsen efter dess lägsta materiehölje. I medvetenhetsförhållande betecknas ett väsen efter dess mest aktiva medvetenhet. Alla icke organiska kroppar (det betyder de flesta väsen i fysiska världen och alla väsen i högre världar) äro aggregathöljen.

⁵All fysisk materia (oorganisk, organisk, eterisk) tillhör evolutionen. De synliga naturrikena ha sedan gammalt uppdelats i oorganiska och organiska. Gränsen mellan mineral och organism är icke oöverstiglig. Organismväsen utvecklas genom växt-, djur- och människoriket, utrustade eller snarare begränsade med särskilda sinnesorgan.

⁶Tillvaron kan liknas vid ett jättelaboratorium och experimentalfält med outtömliga resurser. Genom olika materiesammansättningar kunna nya slags manifestationsväsen formas med möjligheter till egenartade erfarenheter, resulterande i nya egenskaper och förmågor. Alla manifestationer likna varandra i sina lagbestämda grundmetoder. Inga likna varandra i sina enskilda. Materiens otaliga kombinationsmöjligheter utnyttjas, och ingen framkomlig väg lämnas oprövd.

⁷Hela kosmos utgör en enda sammanhängande manifestationsprocess, i vilken alla monader deltaga med sina medvetenhetsyttringar, omedvetet eller medvetet, ofrivilligt eller frivilligt. Ju högre värld och rike, ju högre slag av medvetenhet, desto större är monadens insats i manifestationsprocessen.

⁸När monaden genomgått manifestationsprocessens involution och evolution, förvärvat och avlagt hölje i värld efter värld och slutligen i högsta kosmiska världen frigjort sig från involveringen i materien, blir den medveten om sig själv såsom monad. Till dess identifierar den sig med något av de höljen, som den förvärvat och aktiverat.

2.14 Naturrikena

¹Alla evolutionsväsen bilda naturriken. För att underlätta förståelsen har det visat sig önskvärt att orientera efter vedertagna uppdelningen.

²Inom solsystemet fås följande sex naturriken:

rike

första mineralriket	}	inom världarna 47–49		
andra växtriket				
tredje djurriket		}	inom världarna 45 och 46	
fjärde människoriket				
femte essentialriket				inom världarna 43 och 44
sjätte manifestalriket				

³Sedan individen förvärvat full subjektiv och objektiv självmedvetenhet i sitt kausalhölje i kausalvärlden och alltså blivit ett kausaljag, är hans medvetenhetsutveckling i de fyra lägsta naturrikena avslutad. Därefter begynner individens medvetenhetsexpansion i femte naturriket.

⁴Monaderna i femte och sjätte naturriket betecknas alltefter slaget världsmedvetenhet:

essentialjag eller	46-jag
superessentialjag,	45-jag
submanifestaljag,	44-jag
manifestaljag,	43-jag

⁵Såsom 45-jag står solsystemets för alla planeter gemensamma superessentialvärld, som 43-jag systemets alla världar till individens förfogande. När individen därefter erövrar 42-medvetenhet, inträder han i första kosmiska riket eller andra gudomsriket, och därmed begynner hans karriär genom interstellara, kosmiska världarna.

⁶Individerna i såväl essentialriket som manifestalriket äro medlemmar i planethierarkien, som har till uppgift att övervaka medvetenhetsutvecklingen i de fyra lägsta naturrikena.

⁷Planethierarkien lyder under planetregeringen, som tillser att alla naturprocesser i planeten fortgå med fulländad precision. I planetregeringen kunna ingå individer, som uppnått andra gudomsriket (världarna 36–42).

⁸Planetregeringen i sin tur sorterar under solsystemregeringen, som under sig har samtliga planetregeringar i solsystemet. Solsystemregeringens medlemmar tillhöra tredje gudomsriket (världarna 29–35).

⁹Ehuru föreliggande arbete inskränkts till evolutionen inom solsystemets världar (43–49), må följande översikt lämnas över fortsatta kosmiska evolutionen, fördelad på sex olika kosmiska riken:

världar	kosmiska riken	
36–42	första	med 42-jag till 36-jag etc.
29–35	andra	
22–28	tredje	
15–21	fjärde	
8–14	femte	
1–7	sjätte	med 7-jag till 1sta-jag

¹⁰Inom esoteriken räknar man med sju “gudomsriken”, varvid manifestalriket räknats såsom första, enär manifestaljag äro allvetande och allsmåttiga inom solsystemets världar (43–49). Högsta riket (1–7) har följaktligen kallats sjunde gudomsriket etc.

¹¹När tillräckligt många monader lyckats arbeta sig upp till högsta gudomsriket, kan detta kollektivväsen utträda ur sitt kosmiska klot för att i urmaterien begynna utbygga ett eget kosmiskt klot med uratomer hämtade från urmanifestationens outtömliga förråd.

2.15 Triadkedjan

¹Betecknande för den evolution, som för till människan, är utvecklingen genom triader, vilken möjliggör medvetenhet i flera världar samtidigt.

²Triadkedjan, ännu mera betecknande kallad monadstegen, utgöres av tre sammanlänkade triader.

³Triadkedjan bildar liksom en medvetenhetskedja, vilken förbinder lägsta triadens fysiska atom (49) med en manifestalatom (43), och kan liknas vid en stege, uppför vilken monaden får klättra från värld 49 till värld 43. Triadernas tre enheter bilda de nio spolarna i denna stege.

⁴Triaden är en permanent enhet av en molekyl och två atomer. Molekylen är av fjärdeslags molekylartillstånd från materielag med udda nummerbeteckning. Atomerna tillhöra de två närmast lägre atomslagen.

⁵Triaden kallas så emedan den består av dessa tre enheter.

⁶Första eller lägsta triaden består av:
en fysisk atom (49:1)
en emotionalatom (48:1)
en mentalmolekyl (47:4)

⁷Andra triaden består av:
en mentalatom (47:1)
en essentialatom (46:1)
en superessentialmolekyl (45:4)

⁸Tredje triaden består av:
en superessentialatom (45:1)
en submanifestalatom (44:1)
en manifestalmolekyl (43:4)

⁹Triaderna äro inneslutna i höljen av involutionsmateria. Förstatriadens hölje är kausalhöljet (47:1-3). Andratriadens är ett hölje av superessential elementalmateria (45:1-3). Tredjetriadens hölje är av manifestal involutionsmateria (43:1-3).

¹⁰Triadenheterna sammanhållas sinsemellan av en "magnetisk kraftlinje", icke olik en elektrisk ljusbåge (av de gamle kallad silvertråden). På denna väg förmedlas energiutbytet mellan triadenheterna och genom dem mellan höljena och de olika världarnas materielag.

¹¹Monaderna är innesluten i:
första triaden under vistelsen i fjärde naturriket (såsom människa ett "förstajag")
andra triaden i femte riket ("andrajaget")
tredje triaden i sjätte riket ("tredjejaget").

¹²Triadenheterna och dessas materiehöljen påverka varandra ömsesidigt. Höljenas erfarenheter bli triadens och triadenhetens vibrationer bestämma höljets sammansättning av grövre eller finare molekularmateria. Vibrationskapaciteten anger utvecklingsnivån. Ett fullt utvecklat och fulländat organiserat hölje förutsätter motsvarande fulländning hos triaden. Vibrationerna hos triadenheterna verka bl.a. attraherande och repellerande, varigenom emotionalhöljets och mentalthöljets arbete blir ett rytmiskt insugande och utkastande av materia, likt ett hjärtas eller en lungas verksamhet.

¹³Triadenheternas uppgifter äro bl.a. att forma och uppehålla höljena, att vara centra för energiutbytet, att utgöra ett oförstörbart minne (om än endast indirekt åtkomligt), att möjliggöra bevarande av förvärvat förmåga, att underlätta assimilation av vunnen erfarenhet, att centralisera och syntetisera trefaldig medvetenhet. Triadens mentalmolekyl är den viktigaste. Dels utgör den förutsättningen för förstånd och förnuft, dels ger den triadens kollektivmedvetenhet möjlighet samla sinnesförmimmelser, känslor och tankar till ett uppfattningsbart helt. Den möjliggör för monaden i triaden att omsätta mentalvibrationerna i konkreta tankar, att genom förmedling av mentalthölje, emotionalhölje, eterhölje och cerebros spinalt nervsystem tänka i organism, att bearbeta höljenas erfarenheter i dessas världar, att begripligt uppfatta vibrationerna, att omsätta intuitionerna i konkret tänkande.

¹⁴Triadenheterna tillhöra evolutionsmaterien. Triaden sammanfogas av "lösa" evolutionsatomer och -molekyler, vilka till en viss grad utvecklas genom att ingå i olika sammansättningar och i dessa aktiveras av mer utvecklade. Triaden utgör ett hölje och tjänstgör

som ett instrument för monaden, något motsvarande vad aggregathöljet är för triaden. Triaderna äro såsom evolverande väsen till en viss grad självaktiva, men denna självaktivitet är försvinnande i jämförelse med monadens och fullständigt behärskad av och i överensstämmelse med dennas.

¹⁵Metoden med triader underlättar utvecklingen i solsystemets världar med deras oerhörda atomtätthet. Dels får monaden tillfälle att leva i ända till fem världar (47–49) samtidigt redan i förstatriaden. Dels erhålles ett kollektivsystem, som låter individens arbete komma flera till godo. I de relativt fria kosmiska världarna är triadmetoden överflödig.

¹⁶När i det följande talas om triadens verksamhet, betyder detta alltid monadens verksamhet i och genom triaden.

2.16 *Monaden*

¹Monaden är en uratom. Monaden är minsta möjliga del av urmaterien och minsta möjliga fasta punkt för individualmedvetenheten. Monaderna äro enda oförstörbara i universum.

²Med beteckningen monad avses individens materieaspekt och med beteckningen jag individens medvetenhetsaspekt.

³Monaden (atomslag 1) är involverad i en manifestalatom (atomslag 43), vilket naturligtvis innebär, att monaden är involverad i hela serien atomslag 2–43. En gång fri från solsystemiska involveringar, stiger monaden upp längs denna serie av atomer, som 43-atomen innehåller. Monaden bibehåller denna 43-atom, tills den återvänt till sitt ursprungstillstånd (atomslag 1) från kosmiska involveringen. Monaden är dominant (den ojämförligt mest utvecklade och aktiva uratomen) i alla de atomslag, i vilka den är involverad.

⁴Innan uratomen kan bli en monad i en triad, har den genomgått tre totala involverings- och evolveringsprocesser. I första processen tillhör den rotationsmaterien, i andra involutionsmaterien, i tredje har den såsom fri evolutionsatom tillhört olika slags aggregat eller triader för att slutligen i fjärde processen bli monad i en triad. Den har därmed förvärvat förutsättning att bli objektivt självmedveten i och aktivera triader och genom dem alla materier den undan för undan tillhör.

⁵I solsystemet är monaden involverad i någon av sina tre triader. I fysiska världens mineralrike är den involverad i lägsta triadens fysiska atom (49:1). Mot slutet av evolutionen i växtriket evolverar monaden från triadens fysiska atom till emotionalatomen. I kausaliseringsprocessen kan monaden evolvera till triadens mentalatom och har därefter triadens tre enheter till sitt förfogande. Under evolutionen i människoriket förblir monaden huvudsakligen centrad i triadens emotionalatom för att först på mentalstadiet i människoriket (såsom mentaljag) centra sig i mentalmolekylen och mot slutet av mänskliga utvecklingen på kausalstadiet i människoriket centra sig i kausalkroppens innersta centrum. Människomonadernas indelning (även i det fysiska) i fysikaljag, emotionaljag, mentaljag och kausaljag anger vilket slag av medvetenhet, som är dominerande. Monadens förflyttning mellan de olika triadenheterna är alltid möjlig, emedan atomerna aldrig äro oföränderliga enheter, utan utbyte av högre atomer ständigt äger rum i den kontinuerliga energicirkulationen mellan de olika världarna, dock så att atomens karaktär av individuell enhet bevaras.

⁶Monaden är människans egentliga jag. Beteckningen jag tillkommer dessutom den triad, i vilken den självmedvetna monaden är involverad samt de höljen, som genom monadens aktivitet kunnat förvärva självmedvetenhet. Allteftersom monaden centras i högre triader, bli även dessa jagmedvetna. Genom evolutionen förvärvar monaden efterhand förmåga aktivera de olika materierna, i vilka den varit involverad. Såsom fullt aktiverad i atomslag 43 har monaden lärt sig behärska samtliga lägre atomslag (44–49) och därmed all solsystemmateria. Frigjord från beroendet av triaderna, kan den sedan vid behov draga till sig en atom av varje lägre atomslag och genom dessa påverka lägre materielagen.

⁷Det var Pytagoras, som gav uratomen beteckningen monad, liksom han i övrigt var den ende från planethierarkien, som redogjorde för verklighetens tre aspekter och därmed lade grunden till framtidens vetenskap.

⁸Därefter har okunnigheten som vanligt tagit hand om saken, så att ordet monad kommit att betyda snart sagt vad som helst.

⁹Eftersom termen monad även i esoteriken använts i många olika sammanhang, är det önskvärt att i varje särskilt fall ange vad som menas, exempelvis: mineralmonad, växtmonad, djurmonad, människomonad, vilka samtliga äro evolutionsmonader.

¹⁰Av redogörelsen för triaderna framgår, att människorna även kallas "förstajag", de i femte riket "andrajag" och de i sjätte riket "tredjejag".

¹¹Sammanfattning:

¹²Människan är en monad (uratom) som, efter att ha införts i kosmos, genomgått involverings- och involutionsprocesserna, passerat genom mineral-, växt- och djurriket och slutligen förvärvat ett permanent hölje (kausalhöljet), i vilket monaden förblir och jämte vilket monaden inkarnerar, tills den lyckas uppnå nästa högre rike.

2.17 Gruppsjälarna och transmigratonen

¹Evolutionsmaterien utvecklas genom att sammansättas till kollektiva enheter ("aggregat"). Monaderna i mineral- och växtriket utvecklas på många sätt, följande någon av de sju parallella utvecklingsvägarna.

²Gruppsjäl kallas det materiella gemensamhetshöljet för en grupp monader. Detta sammanförande av enhetliga grupper i gemensamma involutionsmateriehöljen underlättar väsentligt monadernas evolution genom mineral-, växt- och djurriket, deras transmigraton eller övergång från ett naturrike till närmast högre.

³Triadernas tre enheter äro evolutionsatomer och evolutionsmolekyler, vilka utvecklas genom att tjänstgöra såsom höljen åt högre utvecklade uratomer, monader. I triaden finns en monad. Den uratom, som är tillräckligt självaktiv för att med utsikt till framgång kunna aktivera mindre utvecklade atomer, involveras i en triad, som därefter tjänstgör såsom hölje och instrument för monaden.

⁴Gruppsjälarna äro av tre slag: mineralgruppsjäl, växtgruppsjäl och djurgruppsjäl. Mineralgruppsjälarna äro inneslutna i tre olika slags gemensamhetshöljen, nämligen ett mentelhölje, ett emotionelhölje och ett fysikalhölje. Växtgruppsjälarna äro inneslutna i de två höljen av mental- och emotionalmateria. Djurgruppsjälarna äro inneslutna i endast ett gemensamt hölje av mentalmateria. Gränserna mellan dessa naturriken äro bestämda av antalet höljen kring triaderna.

⁵Så snart monaden lämnar det gemensamma höljet för att involvera, omges den av höljen från gemensamhetshöljet, med vilket den fortfarande står i "magnetisk" förbindelse. Efter involveringens slut återvänder den till gemensamhetshöljet, varvid dess egna tillfälliga höljen uppgå i detta. Ju högre ett djur befinner sig på utvecklingsskalan, desto färre monader ingå i dess grupp. Gruppsjälen delas under evolutionens gång upp i allt smärre grupper. Så bilda kvadriljoner flugor en egen gruppsjäl, miljoner råttor en, hundratusentals sparvar en, tusentals vargar en, hundratals får en egen grupp.

⁶Kausalisera kunna endast de djur, som äro nog högt utvecklade att tillhöra en mycket fåtalig gruppsjäl, såsom apa, elefant, hund, häst och katt.

⁷Under involveringen i fysisk materia är monaden innesluten i höljen från gruppsjälarnas gemensamhetshöljen. Vid involveringens slut återbördas monaden med sina lånade höljen, vilka uppgå i gemensamhetshöljena. Därvid medför monaden molekyler från de materielag den kunnat aktivera, till att börja med av lägsta molekylerslag. I den mån monaden under involveringarna genom egen aktivitet lyckas höja gruppenheternas vibrationsförmåga äro de molekyler som

återbördas av högre slag än de medhavda. Dessa högre molekyler blandas i gruppsjälens med förutvarande och komma i fortsättningen alla monader tillgodo. Detta underlättar monadens aktivitetsarbete vid förnyad involvering. Genom att lägre molekyler efterhand utbytas mot högre höjes hela gruppen och varje särskild monad till allt högre nivå med allt finare vibrationer och allt högre medvetenhet. När gruppsjälens hölje huvudsakligen består av för gruppen erforderligt högsta molekyllag, nalkas tiden för sprängningen av lägsta höljet och de inneslutna monadernas transmigrering till närmast högre naturrike.

⁸Inom de från början oerhört omfattande gruppsjälarne äger en differentiering rum. De monader, som gjort gemensamma erfarenheter och därigenom utvecklade likartade anlag, dragas till varandra och bilda egna grupper i gemensamhetshöljet. Vid återföreningen efter involveringen har individuella monadhöljet en tendens till kontraktion. Tendensen förstärks efter varje involvering och av övriga till de smärre grupperna hörande monadernas höljen. Dessa ha allt svårare att helt uppgå i gemensamhetshöljet och bilda inom detta underhöljen, vilka efterhand omsluta allt färre monadgrupper och slutligen vuxit sig tillräckligt starka för att själva kunna tjänstgöra som egna gemensamhetshöljen. Den stora gruppen upplöses på detta sätt i smärre grupper med färre monader.

⁹Övergången till växtriket befriar mineralmonaderna från gruppsjälens gemensamhetshölje av fysisk materia. De därigenom nyvordna växtmonaderna äro tillräckligt aktiva för att genom självverksamhet forma eget hölje av åtminstone till en början lägsta etermateria (49:4). Vid växtmonadernas transmigrering till djurriket upplöses gemensamhetshöljet av emotionalmateria. Djuret har således tre egna höljen: organism, eterhölje och emotionalhölje, under det att mentalthöljet tillhör grupphöljet. Efter kausaliseringsformen triadens mentalmolekyl eget mentalthölje.

2.18 Kausaliserings

¹Kausaliserings betecknar transmigreringen från djurriket till människoriket. Genom kausaliserings erhåller djuret en egen "själ", nämligen ett kausalhölje.

²Förutsättning för kausalisering är, att djuret är nog högt utvecklat att tillhöra en fåtalig gruppsjäl. Vidare erfordras från djurets sida en yttersta emotional och mental medvetenhetsansträngning.

³Av en eller annan anledning har spänning inträtt mellan djurmonadens förstatriads mentalmolekyl och andratriadens mentalatom. Om spänningen resulterar i en tillräckligt våldsam vibration mellan dessa båda kraftcentra, om momentant liksom en virvelrörelse i kausalmaterien uppstår dem emellan, så att ett hölje med ett vakuum formas, kan djurmonaden i lägsta triaden uppsugas i detta kausalhölje. Kausalhöljet har formats, djuret kausaliserat och inträtt i människoriket.

⁴Det borde av det sagda med all önskvärd tydlighet framgå, att en människa aldrig kan återfödas såsom djur, lika litet som ett djur kan bli en växt eller en växt ett mineral. Transmigreringen kan icke gå bakåt. Ett väsen, som inträtt i högre rike, kan icke återgå till ett lägre. Endast okunnigheten kan förväxla esoteriska reinkarnationskunskapen med folkvidskepsens själavandringstro.

⁵Närmast högre rike efter människoriket eller kausalriket är essentialriket i världarna 46 och 45. Därefter kommer manifestalriket i världarna 44 och 43, varefter expansionen fortsätter i kosmos (världarna 42-1). Individens transmigrerar till närmast högre naturrike, så snart han avslutat sin utveckling i närmast lägre. Denna transmigrering kan när som helst äga rum.

⁶I det följande avses med "monaden" människomonaden i lägsta triaden i kausalhöljet.

2.19 Människans höljen

¹Människans höljen äro, när människan är inkarnerad i organismen, d.v.s. människans förstatriad är involverad i grovfysiska materien, till antalet fem: två fysiska höljen (organismen och eterhöljet), emotionalhöljet, mentalhöljet och kausalhöljet. Alla höljen utom organismen äro aggregathöljen. Man kan även uttrycka det så, att människan består av fem väsen.

²Aggregathöljerna bestå av magnetiskt sammanhållna atomer och molekyler, eterhöljet av evolutionsmateria och samtliga högre av involutionsmateria. Denna magnetism är en gemensam produkt av triadens verksamhet och samtliga höljens attraktion. Den magnetiska attraktionen är så stark, att hela aggregatet ögonblickligen skulle åter sammanfogas, ifall höljet skulle "sprängas sönder i atomer". Materien i ett aggregathölje är i ständig cirkulation genom hela höljet, liksom blodmassan i organismen, och förnyas ständigt, liksom luften i lungorna.

³Av de två fysiska höljen är eterhöljet det viktigaste. Utan eterhöljet kunde organismen icke formas och skulle den sakna liv. Eterhöljet är sätet för och förmedlaren av de olika funktionella energierna, vilka av de gamle erhöilo gemensamma beteckningen livskraften. Funktionsbrister i eterhöljet återverka på organismen.

⁴Emotional-, mental- och kausalhöljerna omsluta och genomtränga samtliga lägre. Varje högre bildar utanför närmast lägre i vanliga fall endast ett omärkligt skikt. De äro ovala eller äggformade och sträcka sig c:a 30–45 cm. utanför organismen. Ungefär 99 procent av dessa höljens materia attraheras till organismen och sammanhållas inom dess periferi, varför dessa höljen bilda fullständiga kopior av organismen. I sin helhet utgöra de den s.k. auran, människans egen materie- och medvetenhetsvärld, som i sig innehåller samtliga materielag och därmed också samtliga slag av systemiska och kosmiska medvetenheter, de högre givetvis passiva.

⁵Emotionalhöljet formas av monadens aktivitet i triadens emotionalatom. Emotionalatomens vibrationer verka attraherande eller repellerande på omgivande emotionala involutionsmateria. Triadatomens vibrationskapacitet, egenskaper, organisation m.m. bestämma materielag, molekylarhalten, organisationen hos emotionalhöljet. Detta blir alltså liksom en kopia av atomen, återspeglade dess "utvecklingsnivå". Motsvarande gäller för triadens mentalmolekyl och mentalhöljet.

⁶Kausalhöljet, som är människans enda permanenta hölje, kan med fullt fog anses vara den egentliga människan. Det är kausalhöljet, som inkarnerar med den inom sig alltid inneslutna lägsta triaden. Samtliga höljen utom kausalhöljet förnyas vid varje inkarnation och upplösas efter varje involvering.

⁷Ju högre individen nått i utvecklingshänseende, desto mer ändamålsenligt organiserade äro hans aggregathöljen och dessa höljens centra. Nämnade centra, med uppgifter ungefär motsvarande organen i organismen, bestå av evolutionsmateria. De fylla olika funktioner i medvetenhets- och aktivitetshänseende i olika molekylarlag. Organisationen medför, att de olika molekylarlag samlas inom bestämda områden. Den högre utvecklingen ökar procenthalten av högre molekylarlag, vilket orsakar allt finare och starkare vibrationer.

⁸Organiska kroppen och eterhöljet bestå av evolutionsmateria. Betraktade i och för sig själva såsom egna väsen tillhöra emotional-, mental- och kausalhöljerna involutionen och kallas ur den synpunkten för elementaler. Elementalernas passiva medvetenhet saknar förmåga av självverksamhet. Men elementalerna kunna lätt aktiveras av utifrån kommande eller av triaden frambringade vibrationer. De äro oöverträffligt känsliga upptagnings- och återgivningsapparater och återge med ofelbar precision finaste vibrationsskiftningar. Deras aktivitet tillhör människans undermedvetna, när vibrationerna icke äro starka nog att uppmärksammas av dagsmedvetenheten. De mottaga alltid otal vibrationer utifrån, när de ej aktiveras av monaden, och äro aldrig i vila.

2.20 Människans eterhölje

¹Eterhöljets materia utgöres av de fyra fysiska eterslagen (49:1-4): atomisk, subatomisk, supereterisk och eterisk fysikalmaterialia. Eterhöljet är den egentliga fysiska kroppen. Utan den vore cellbildning omöjlig samt saknade cellerna och organismen liv.

²Eterhöljet genomtränger organismen och blir, ifall det vid tillfälle lämnar organismen, en fullständig kopia av denna. I människans inkarnerade tillstånd genomtränger det organismen, vars celler då omslutas av etermaterialia. Varje cell, liksom varje fast, flytande eller gasformig molekyl, har sin eteriska motsvarighet och omges av eget litet eterhölje så länge stora eterhöljet är förenat med organismen.

³Eterhöljet förmedlar vibrationerna mellan organism och emotionalhölje. I vad mån eller på vad sätt dessa vibrationer kunna uppfattas och återges av fysiska människan, beror dels på eterhöljets sammansättning av etermaterialia, dels på nervsystemets funktionsförmåga. Är något visst parti nervceller förstörda, outvecklade eller på annat sätt funktionsodugliga, saknas möjlighet i organismen uppfatta eller återge de vibrationer dessa celler skulle upptaga eller uttrycka.

⁴Eterhöljet har etercentra (sanskrit: chakras) av olika slag av eterisk molekyllarmaterialia. Dessa centra motsvara nervcentra eller organ i organismen. De viktigaste i medvetenhetshänseende äro sju till antalet, och deras läge i förhållande till organismen anges med följande beteckningar:

- 1 hjässcentrum
- 2 ögonbrynscentrum
- 3 strupcentrum
- 4 hjärtcentrum
- 5 navelcentrum
- 6 sakralcentrum
- 7 rygglutscentrum

⁵Dessa beteckningar ange det ungefärliga läget utanför organismen. Endast rygglutscentrum ligger inom kroppen mellan svanskotorna och huden. Centra 3–7 (strupcentrum-rygglutscentrum) stå i direkt förbindelse med ryggmärgen.

⁶Från plexus solaris utgå 14 eterstammar i 75 000 utstrålningar. Sju av huvudstammarna tillhöra sinnesorganen, sju rörelseorganen. Ryggmärgens eteriska motsvarighet bildar tre eterströmmar. Den centrala av dessa kanaler står i förbindelse med tallkottkörteln. De två andra strömmarna vrida sig spiralformigt kring den centrala.

⁷Eterhöljet är i sin helhet till färgen svagt lysande violett-blått-grått.

⁸Fem vitaliserande energier genomströmma i tur och ordning eterhöljet under 24 minuter, återkommande varannan timme. Ett för alla konstaterbart exempel på periodiciteten hos funktionella energierna är andhämtningens rytmiska växling. Andningen sker företrädesvis med en lunga och genom en näsborre i taget. Varannan timma övergår andningen från högerandning till vänsterandning eller tvärtom, såvida inga särskilda hinder möta. Vid högerandning stiger kroppstemperaturen något, vid vänsterandning sjunker den. Förkylning inträffar sällan vid högerandning. Feber kännetecknas av ihållande högerandning.

⁹Navelcentrum har förbindelse med triadens emotionalatom. Strupcentrum har via kausalhöljet förbindelse med förstatriadens mentalmolekyl. Hjärtcentrum har via kausalhöljet och förstatriadens emotionalatom förbindelse med andratriadens essentialatom och hjässcentrum via förstatriadens fysikalatom med andratriadens superessentialmolekyl.

¹⁰Eterhöljet omslutes av en oerhört tät hinna av fysisk atommaterialia. Denna hinna bildar en skyddsmur, utan vilken människan (särskilt i sovande tillstånd) skulle vara i det närmaste värnlös mot allehanda "företeelser" i emotionalvärlden. Men förhållandet har också en nackdel. Eter-,

emotional- och mentelhöljerna ha mot varandra svarande centra, vilka ligga i så nära anslutning till varandra, att de bilda liksom gemensamma organ. Atomhinnan förhindrar emellertid direkt överföring till och från eterhöljets centra av vibrationer från övriga höljenas centra. När rygglutsenergien blir fullt aktiv och trafikerar centrala kanalen, spränger denna energi atomhinnan och utgör därefter en tillräckligt stark skyddsvakt.

2.21 Människans emotionalhölje

¹Emotionalhöljet är ett aggregathölje, sammansatt av alla sju emotionala materielagen (48:1-7). Proportionen av de olika aggregationstillstånden varierar högst avsevärt hos olika individer, beroende på utvecklingsnivån. Hos den nyligen kausaliserade uppgå de två lägsta materierna (48:6,7) till över 90 procent. Hos en civiliserad Medelson utgöra de fyra lägsta molekylarslagen (48:4-7) cirka 95 procent. Hos ett fulländat emotionaljag tillhöra cirka 99 procent de två högsta materierna (48:1,2). När emotionalhöljet till cirka 50 procent består av de tre högsta (48:1-3), kan man börja tala om människan såsom Människa. Till dess vore beteckningen undermänniska riktigare.

²Materiesammansättningen beror på emotionala triadatomens vibrationsförmåga i olika molekylarslag och är resultatet av växelverkan mellan de tre aspekterna: vilja, medvetenhet och materia. Ju mer viljan kan göra sig gällande, ju klarare medvetenheten, desto större proportion av högre molekylarslag i höljet. Ju större procenthalten av högre molekylarslag, desto större är möjligheten att mottaga, förmågan att uppfatta och uttrycka motsvarande vibrationer.

³Emotionalhöljet förmedlar vibrationerna mellan eterhölje och mentelhölje. Emotionalhölje och mentelhölje äro hos de flesta på mänskighetens nuvarande utvecklingsstadium så sammanvävda med varandra, att de under inkarnationen utgöra liksom ett enda hölje. Vibrationerna hos det ena höljet upprepas automatiskt hos det andra.

⁴I likhet med eterhöljet har emotionalhöljet sju centra med motsvarande uppgifter. Dessa centra eller organ för medvetenheten och verktyg för viljan i olika molekylarslag äro liksom kopior i emotionalmateria av eterhöljescentra. De äro nära anslutna till dessa och ha samma beteckningar som eterhöljets centra.

2.22 Människans mentelhölje

¹Mentelhöljet eller mentala aggregathöljet består av de fyra lägsta slagen av mental molekylarmateria (47:4-7). Av praktiska skäl nöjer man sig i regel med denna huvudindelning. Varje molekylarslag består av tre successiva serier molekylära underavdelningar. Dessa olika materielag motsvaras av lika många olika huvudslag av vibrationer och olika slag av medvetenhet.

²Mentelhöljets materiesammansättning bestäms av monadens aktivitet i triadens mentalmolekyl, av dess vibrationsförmåga i de olika molekylarslagen. I den mån människan intellektuellt utvecklas, ökas procenthalten av högre mentalmateria. Hos den nyligen kausaliserade utgöras 99 procent av mentelhöljet av lägsta mentalmateria (47:7), hos en genomsnittsindivid cirka 85 procent. De tre faktorerna materia, vibrationer och medvetenhet samverka och växelverka, så att högre mentalmateria motsvaras av finare, starkare mentalvibrationer och friare, klarare mentalmedvetenhet.

³Mentelhöljet förmedlar vibrationerna och energiutbytet mellan emotionalhölje och kausalhölje. När människan upptar tankar utifrån eller tänker själv, fås en ganska omständlig procedur av växelverkan mellan mentelhöljets vibrationer och vibrationerna i hjärncellernas eterhöljen. Denna transmittering sker via emotionalvibrationer i emotionalhöljet och etervibrationer i eterhöljet. Procedurens ostördhet och effektivitet beror på samtliga höljens funktionsduglighet i respektive molekylarslag. Förvanskning genom emotional "avfärgning" är ytterst vanlig.

⁴När människan tänker, kastas ur mentalhöljet mentalmateria ut i den mentalhöljet omgivande mentalvärlden. Denna molekylarmassa antar genast en konkret, plastisk form. Ju klarare och skarpare tanken, desto mer utmejslad blir tankeformen. De flesta tankeformer, mentalelementaler, äro grumligt färgade, diffusa moln av lägsta molekylarslag. De som tänka självständigt forma till form och färg oändligt skiftande former. Formen bestäms av tankens ämnesområde, kontureernas skärpa av tankens klarhet, färgen av tankens kvalitet.

⁵Mentalhöljets centra motsvara emotionalhöljets.

2.23 Människans kausalhölje

¹Kausalhöljet, människans enda permanenta hölje, är ett hölje av involutiv kausalmaterialia (47:1-3). Det är detta kausalhölje, detta kausalväsen, som representerar den egentligt mänskliga medvetenheten. Dess livstid varar från kausaliseringen till essentialiseringen. Det utgör bryggan mellan förstatriaden och andratriaden.

²Det vid kausaliseringen erhållna kausalhöljet utvecklar efterhand fyra centra, vart och ett bestående av tre permanenta, evolutiva mentalatomer. Första centrum är under inkarnationen eller involveringen magnetiskt förbundet med eterhöljets hjärt-, strup- och ögonbrynscentrum. Andra centrum står i förbindelse med de emotionalhöljets centra, som motsvara eterhöljets nämnda centra. Tredje centrum är förbundet med tre centra i mentalhöljet. Fjärde centrum (innersta centrum) förbinder förstatriaden och andratriaden. Såsom femte centrum räknas förstatriaden.

³Den kausala materia, som erhålles vid kausaliseringen, kvarstannar inom kausalhöljet och förblir där på barbar- och civilisationsstadiet. Omgivningens påverkan vid djurets kausalisering, arten av mottagen emotional och mental stimulus, har en viss betydelse såsom förstärkande eller försvagande redan förefintlig egenarts attraherande eller repellerande grundtendens. Därvid är dock att märka, att djuret enligt affinitetens lag i regel drages till den omgivning, som tillgodoser grundtendensen. Så länge kausalhöljet tjänstgör endast såsom uppsamlare av sparsamt tillförd materia från involveringen, kan den icke själv utöva några aktiva funktioner utan förmedlar i stort sett endast triadfunktionerna. Egen aktivitet utvecklar den först mot slutet av monadens tillvaro såsom människa, när kausalhöljet systematiskt aktiveras.

⁴Många djur kausalisera såsom sällskapsdjur under påverkan av mänskliga vibrationer. Annars är masskausalisering under inverkan av intensiv animal masspsykos och speciella essentialvibrationer det vanligaste även i vår för såväl kausalisering som essentialisering olämpliga eon.

⁵Den nykausaliserades kausalhölje är redan från början något större än de övriga höljerna. Men dess materietäthet är minimal, varför det de lägre höljerna omslutande kausalhöljet närmast verkar som en tunn hinna. Mot slutet av dess tillvaro, när det en gång utfyllts, organiserats och genomtränger de lägre höljerna, kan det växa till mäktigt omfång.

⁶Under inkarnationen har förstajaget två kausalhöljen. Detta gäller tills monaden blivit ett kausaljag. Vid tiden för involveringen sker nämligen en uppdelning av kausalhöljet. Större delen, vilken tjänstgör som uppsamlare av tillförd materia, kvarstannar i kausalvärlden. Den mindre delen, triadhöljet, innehållande lägsta triaden, omsluter de lägre höljerna. När förstajagets involvering är avslutad och personligheten upplöst, sammansmälta de båda åtskilda delarna till ett enda kausalhölje. Kausalhöljets fyra centra tillhöra icke involverande triadhöljet. Det är dessa två kausalkroppar, som kallats "tvillingsjälarna", en beteckning som givit upphov till allsköns fantastier.

⁷Till de lägre höljernas uppgifter hör att bidra till att utveckla kausalhöljet dels genom att tillföra den kausalmaterialia, dels genom att påverka denna materia till aktivitet. Detta sker dels genom att kausalmaterialia involveras i de lägre höljerna, dels genom vibrationer från dessa kroppar. Involverade kausalmaterialien från kausalhöljet kan genom attraherande vibrationer på kulturstadiet draga till sig annan kausalmaterialia, som den senare kan föra med sig vid båda kausalhöljernas

sammansmältning. Vibrationerna måste, för att ofelbart nå kausalhöljet och kunna aktivera dess materia, tillhöra supereteriska molekyllager: fysiska 49:3, emotionala 48:3, mentala 47:5. Så länge dessa lägre höljen äro så outvecklade att dylika vibrationer icke förekomma, uteblir dylik påverkan. Beträffande medvetenheten innebär detta, att övermedvetna kausalmedvetenheten förblir i det närmaste oåtkomlig för lägre medvetenhet. När emotionalhöljet kan vibrera i tredje molekyllaget (48:3) och mentalhöljet i femte (47:5) och människan alltså blir subjektivt medveten inom dessa molekyllager, börja efterhand kausalhölje och kausalmedvetenhet aktiveras samt lägre kausalideer (från 47:3) kunna erhållas. Kausalhöljet, som från början består av lägsta kausalmaterial (47:3), kan under denna påverkan till aktivitet införliva dylik materia med sig. Det relativt tomma kausalhöljet börjar långsamt fyllas därmed. Under hela den tid kausalhöljet utgöres av lägsta kausala molekyllagermaterial tjänstgör den så gott som uteslutande såsom passiv mottagare av tillförd materia. När emotionalhöljets näst högsta molekyllager (48:2) börjar aktiveras och kausalhöljet påverkas av dessa vibrationer, har kausalhöljets utveckling inträtt i ett andra skede. Dess lägsta molekyllager (47:3) kan utbytas mot närmast högre (47:2). Kausalhöljet blir då begynnande självaktivt och kan självt förvärva kausalmaterial utifrån. Monaden kan momentant centra sig i kausalhöljets innersta centrum, stimulerande dess atomer till ytterligare ökad aktivitet utöver den, som resulterat av impulserna nerifrån. Därvid tillgodogör sig monaden kausal livsförståelse, kan upptaga och i mentalmedvetenheten konkretisera kausalideer. Den förvärvar därmed verklighetsinstinkt, subjektiv kunskap om verkligheten och handlandets ändamålsenlighet.

⁸Har kausalhöljet utfyllts med subatomisk kausalmaterial (47:2), börjar utbytet av dessa molekyler mot mentalatomer (47:1). Fullt effektivt blir detta först i samband med högsta mentalmateriens (47:4) aktivering. När 25 procent av kausalhöljets materia består av mentalatomer, börjar närmare anknytningen till andratriadens mentalatom samt normala objektiveringen av fysisk-eterisk och emotional medvetenhet.

⁹När kausalhöljets atomer ökat till 50 procent, kan monaden ingå i kausalcentrum. Människan förvärvar därvid mental objektiv medvetenhet i dagsmedvetenheten. Detta medför även obruten kausal medvetenhetskontinuitet för all framtid under alla involveringar. Jaget har blivit ett kausaljag, den människa det strävat efter att bli. Mentalatomens hölje är till att börja med en kopia av det gamla kausalhöljet med dess minne, kunskaper, förmågor, egenskaper, förståelse, ja t.o.m. ännu resterande idiosynkrasier. När kausalhöljets mentalatomer utgöra 100 procent, är kausalutvecklingen avslutad. Monaden kan centra sig i andratriadens mentalatom, som därefter blir i stånd att själv forma ett kausalhölje med kausal objektiv medvetenhet i dagsmedvetenheten. Därmed blir uppsamlingshöljet överflödigt och upplöses definitivt.

¹⁰Förutsättning för monadens slutgiltiga aktivering av kausalhöljet är i det närmaste full suveränitet i förstatriaden och de lägre höljenas förfining, tills de i viss utsträckning bestå av atommaterial. Genom metodiskt förfaringssätt kan kausalprocessen påskyndas. Kausalhöljet förbinder första- och andrajaget och är det högsta hos förstajaget, det lägsta hos andrajaget. Mentalatomens kausalhölje tillhör andratriaden. Under andrajagets utveckling tilltar kausalhöljet oavbrutet i omfång, tills gränsen nåtts för mentalatomens vibrationskapacitet.

MEDVETENHETSUTVECKLINGEN INOM SOLSYSTEMET

Övre gräns för medvetenhet i de olika naturrikena

		Mineralriket	Växtriket	Djurriket	Stadier i människoriket				Femte naturriket	Sjätte naturriket
					Barbar-	Civilisations-	Kultur-	Humanitets-		
43	1									
	2									
	3									
	4									
	5									
	6									
	7									
44	1									
	2									
	3									
	4									
	5									
	6									
	7									
45	1									
	2									
	3									
	4									
	5									
	6									
	7									
46	1									
	2									
	3									
	4									
	5									
	6									
	7									
47	1									
	2									
	3									
	4									
	5									
	6									
	7									
48	1									
	2									
	3									
	4									
	5									
	6									
	7									
49	1									
	2									
	3									
	4									
	5									
	6									
	7									

Subjektiv medvetenhet

Objektiv självmedvetenhet

Objektiv medvetenhet

Under- eller övermedvetenhet

2.24 Medvetenheten

¹Ur materiens synpunkt är allting materia, även det "tomma" rummet. Hela kosmos är ett väsen.

²Ur atomer är individualmedvetenhetens fasta punkt, som möjliggör centraliserad medvetenhet.

³Det finns ingen medvetenhet utan materia. Varje slag av medvetenhet motsvaras av sitt slag av materia. Det finns lika många slag av medvetenhet som det finns materielag. Den fysiska människans sinnesförmågor, känslor och tankar äro tre olika slags medvetenhet och motsvaras av fysisk, emotional och mental materia. Utan fysisk hölje har människan inga sinnesförmågor i vanlig mening, utan emotionelhölje inga känslor, utan mentelhölje inga tankar.

⁴En mängd gängse absurditeter skulle utmönstras, om man ifråga om medvetenhetens uppvaknande klart höll isär följande olika stadier: omedvetenhet (potentiell medvetenhet), aktiverad (passiv) medvetenhet, inaktiv (latent) medvetenhet, aktiv subjektiv och aktiv objektiv medvetenhet samt slutligen självmedvetenhet. Självmedvetenheten möjliggör förvärv av objektiv medvetenhet om hela materiella verkligheten, d.v.s. uppfattningen av kosmos såsom jagets egen värld.

⁵Tillvarons eller verklighetens tre aspekter äro materien, medvetenheten och viljan. Materien är bäraren av medvetenheten och materialet för viljan. För att kunna tänka i överensstämmelse med verkligheten måste man alltid beakta alla tre aspekterna. Varje slag av materia motsvaras av sitt slag av medvetenhet och sitt slag av vilja. Medvetenhetsdifferentieringen (hos fullt aktiverad medvetenhet) är lika stor som materiedifferentieringen. Varje högre slag av materia innebär högre slag av medvetenhet i förhållande till de lägre och större förmågor hos viljan att behärska materien. Viljan kan ej förnimmas, yttrar sig endast i skeendet. Viljan är rörelsen, det dynamiska i mekaniska skeendet.

⁶För lägre medvetenhet förefaller all högre medvetenhet obefintlig. Väsen i högre världar kunna icke konstateras av lägre väsen. För högre medvetenhet förefaller all lägre medvetenhet betydelslös. En medvetenhet, som förnekar möjligheten av högre medvetenhet, lär knappast erövra detta högre. Ju grövre, ju mer sammansatt materien är, desto grövre och svagare äro vibrationerna, desto mer begränsad medvetenheten. Den osynliga och synliga fysiska världen är i medvetenhetsförhållande en enhet.

2.25 Medvetenhetens enhet

¹Urmaterien är icke medveten utan det verkligt omedvetna. Endast i atomer kan medvetenheten aktualiseras.

²All involutions- och evolutionsmateria äger gemensamhetsmedvetenhet. Medvetenheten är en. Det finns endast en enda medvetenhet: materiens medvetenhet, i vilken varje uratom, så snart dess medvetenhet aktualiserats, har gemensam, omistlig del. Varje solsystem är en systemisk medvetenhetsenhet. Varje materiellt klot är en medvetenhetsenhet.

³Varje atom har egen medvetenhet. Varje atom har dessutom delaktighet i sitt aggregats gemensamhetsmedvetenhet. Varje materielag, hur lös dess konsistens, hur tillfälligt och flyktigt sammansatt den än må vara, har gemensamhetsmedvetenhet. Varhelst två eller fler atomer äro än så lösligt förbundna, fås en gemensamhetsmedvetenhet. Det gives sålunda lika många olika slag av medvetenhet som det finns materielag, atomslag, molekylslag, samt alla slags aggregatmedvetenhet från enklaste molekylmedvetenhet till klotmedvetenhet. Alla medvetenheter, atom-, molekyl-, aggregatmedvetenheter, från det lägsta till det högsta, från det individuella till det universella, utgöra (uppifrån sett) en enda, kontinuerlig, enhetlig medvetenhet.

⁴Medvetenhetens enhet är alltid det primära, det omedelbart givna. Ett väsens enhet är först och främst dess medvetenhetsenhet. Hur sammansatt ett aggregat än må vara (gränserna härför utgöra gränserna för materielag), är aggregatets medvetenhetsenhet alltid det

primära, underavdelningarnas medvetenhetsmångfald det sekundära. I varje medvetenhetsenhet finner man vanligtvis flera olika slag av medvetenhet. Men denna mångfald är ur medvetenhetssynpunkt alltid härledd och förutsätter hos en sig själv analyserande medvetenhet en självmedveten självuppdelning.

⁵Varje uratom har oförstörbart minne och delaktighet i alla de aggregats minnen, som den undan för undan tillhör. När aggregatet upplöses, så upplöses också aggregatets kollektivmedvetenhet. Men varje atom i aggregatet (varje uratom i atomen) har oförlorbart, latent minne av allt, som utgjort innehållet i denna kollektivmedvetenhet. Solsystemets minne består i kollektivmedvetenheten hos samtliga de atomer, som ingår i dess totala involutions- och evolutionsmateria. Det är tillgängligt inom solsystemet för den, som äger erforderlig objektiv självmedvetenhet. Varje aggregat har sitt speciella minne. Varje uratom, alltså varje individuellt väsen, är delaktig i medvetenhetsalltet, är liksom en droppe i medvetenhetsoceanen. Ju högre individen utvecklas, i ju högre materia monaden kan vara aktiv, desto större är dess delaktighet i de olika slagen av kollektivmedvetenhet. Medvetenheten begynner med egna fysiska atomens lilla sfär. Fulländningen betyder kosmisk medvetenhet. Det är medvetenhetens enhet, allas delaktighet i gemensamhetsmedvetenheten, som är grunden för allas enhet. Denna enhet kan icke vara söndrad mot sig själv.

⁶Varje klot såväl som varje värld har sin egen totalmedvetenhet. Totalmedvetenheten är en kollektivmedvetenhet, en enhet av samtliga uratomers medvetenhet. Totalmedvetenheten är även ett oförstörbart minne av alla livsyttningar inom klotområdet alltsedan klotets tillkomst. Universum utgör en enda kosmisk medvetenhet, i vilken varje uratom är delaktig. Varje uratom äger potentiell universalmedvetenhet, vilken genom manifestationsprocesserna slutligen blir kosmisk allvetenhet.

2.26 Aktiv och passiv medvetenhet

¹I utvecklingshänseende skiljer man hos medvetenheten mellan potentiell, passiv och aktiv medvetenhet. Hos involverade primärmaterien är medvetenheten potentiell (omedveten). Involutionsmaterien har aktualiserad passiv medvetenhet. Involutionsprocessen är ur medvetenhetsaspekten medvetenhetens aktualiserings-process. Evolutionsmaterien har aktiv medvetenhet. Evolutionsprocessen är avsedd att medför passiva medvetenhetens aktivering till självaktivitet inom fysiska, emotionala, mentala och kausala materien.

²Potentiell medvetenhet bör icke förväxlas med latent medvetenhet. Såväl passiv som aktiv medvetenhet blir latent, när aktiviteten upphör; för elementalmaterien, när elementalen upplöses, för monaden i triaden, när dess egen aktivitet upphör. För normalindividens monad inträffar detta vid personlighetens förintelse efter avslutad involvering, alldenstund hans monad icke förvärvat förmågan av permanent kausal aktivitet i kausalhöljet och därmed permanent kausalmedvetenhet. Medvetenheten vaknar, så snart aktiviteten ånyo begynner.

³Passiva medvetenheten kan icke vara självaktiv. Men den blir under påverkan av svagaste vibrationer ofelbart aktiverad. Alla slag av materia och medvetenhet kunna påverkas utifrån. Aktiva medvetenheten utvecklas genom självaktivitet. Aktiv medvetenhet är icke självmedvetenhet. Högsta möjliga självaktivitet inom ett visst materielag är förutsättningen för total självmedvetenhet inom denna materia.

⁴Passiva medvetenheten är kollektiv lika väl som aktiva medvetenheten. Gemensam passiv medvetenhet bildar ett involutionsväsen, gemensam aktiv ett evolutionsväsen. Förutsättning för monadens självmedvetna delaktighet i kollektiv medvetenhet är monadens förmåga av självaktivitet i aggregatet. Egenmedvetenhetens delaktighet i kollektivmedvetenheten sträcker sig icke längre än dess förmåga av aktivitet i materieaggregatet.

⁵För aktiv medvetenhet i ett monadhölje måste växelverkan, spänning mellan hölje och triadenhet komma till stånd. Monadens aktiva medvetenhet i en viss materia är beroende av dess

förmåga av aktivitet i denna materia och sträcker sig icke högre än det aktiverade molekylarslagets medvetenhet. Varje ökning av monadens förmåga att aktivera högre molekylarmateria medför motsvarande ökning av monadens kapacitet i medvetenhets- och viljehänseende. Fullt aktiv är i ett materielag monaden först, när den genom triadaktivitetens attraktionskraft kan tillföra respektive höljen högsta slag av respektive molekylarmaterialer.

⁶Aktiveringen sker nerifrån steg för steg uppåt genom materiens olika molekylarslags olika underavdelningar. I varje ny inkarnation eller livsform börjar aktiveringen på nytt nerifrån lägsta molekylarslaget i aggregatet. Varje väsen, som inträder i ett nytt rike, måste i detta börja från första början, från sin lägsta världsliga lägsta molekylarmateria och själv arbeta sig upp till allt högre nivåer genom att ständigt på nytt vid varje involvering aktivera materien och medvetenheten i alla sina höljens olika materielag. Aktiveringsförmågan utvecklas genom aktivitet i ständigt nya, ofta radikalt ändrade, materiesammansättningar. Monaderna får otaliga tillfällen till likartade och olikartade erfarenheter: i triadens fysikalatom i mineral-, växt-, djur- och människoriket, i emotionalatomen i växt-, djur- och människoriket, i mentalmolekylen i djur- och människoriket.

2.27 Objektiv och subjektiv medvetenhet

¹Medvetenheten är själva jaget. Objektiv medvetenhet är jagets uppfattning av något för jaget yttre i motsats till jaget självt såsom det subjektiva.

²Principiell klarhet om den väsentliga skillnaden mellan objektiv och subjektiv medvetenhet är nödvändig på grund av den i både öster- och västerlandet härskande subjektivistiska missuppfattningen. Genom feltolkning av det fysiologiska sätt, på vilket lägsta medvetenheten genom sinnesförmågor uppfattar lägsta materien (49:5-7), ha subjektivisterna försökt göra materiella verkligheten till enbart psykologisk företeelse. Så länge verkligheten i stället för att upplevas tolkas genom teorier, kommer subjektivismen att förvilla verklighetssinnet.

³Medvetenheten är objektiv, när dess innehåll är bestämt av materiell verklighet. Objektiv medvetenhet är direkt och omedelbar, oförmedlad och oflekterad uppfattning av materien, materiens former och rörelsen. Objektiv medvetenhet är enda möjliga källan till all kunskap, yttersta sanningsbeviset för riktig verklighetsuppfattning. Objektivitet, materialitet är samma sak sedd ur medvetenhets- respektive materielaspekten. Objektivitet är identifikation, medvetenhetsidentitet med materiella objektet.

⁴Normalindividens dagsmedvetenhet kan objektivt uppfatta endast "synliga" världens (49:5-7) former av de tre lägsta fysiska molekylarslagen samt motsättningen mellan medvetenhet och materiell verklighet.

⁵Subjektiv medvetenhet fås, när medvetenheten icke är objektivt bestämd av materiell verklighet. Medvetenheten är subjektiv, när dess innehåll utgöres av känslor och abstrakta föreställningar, av fantasi- och tankekonstruktioner. Medvetenheten är också subjektiv, när dess innehåll bestäms av materiell verklighet utom räckhåll för dagsmedvetenhetens objektivitet. Detta innehåll kan man kalla för ofullständig, första uppfattning av materiell verklighet. En mängd vibrationer från fysisk-eteriska, emotionala och mentala materierna förnimma vi såsom egna medvetenhetstillstånd utan möjlighet att förklara orsakerna, utan förmåga att hänföra dem till materiell verklighet. Medvetenheten i ännu icke tillräckligt aktiverade högre molekylarslag uppfattas vid begynnande aktivering såsom subjektiv. Medvetenhet i en materia börjar alltid såsom subjektiv, innan den kan bli objektiv. Full objektiv medvetenhet om en världsliga alla molekylarslag fås först vid egna kroppens automatisering.

⁶De fem huvudlagen av för förstajaget möjliga objektiv medvetenhet om materiell verklighet äro: fysisk, fysisk-eterisk, emotional, mental och kausal objektiv medvetenhet. I all materia är det motsvarande objektiva medvetenhet, som omedelbart och riktigt kan uppfatta sin egen materia och materiella företeelserna i denna. Följande uppställning specificerar de aderton olika lagen av objektiv medvetenhet om motsvarande molekylarslag:

grovfysisk av tre slag (49:5-7)
fysisk-eterisk av tre slag (49:2-4)
emotional av sex slag (48:2-7)
mental av fyra slag (47:4-7)
kausal av två slag (47:2-3)

⁷Aggregathöljen ha sina speciella förnimmelse- och rörelsecentra (sanskrit: chakras). Men dessa äro triadens instrument. Kollektiva medvetenheter i höljena ha inga egna organ. I aggregathöljen med objektiv medvetenhet har varje molekyl objektiv medvetenhet inom sitt speciella molekyllarslag. Höljeskollektivmedvetenheten utgör en syntes av höljets samtliga atomers och molekylers medvetenhet. Full objektiv medvetenhet i eterhöljets alla tre aggregationstillstånd ger objektiv uppfattning även av de tre lägsta fysiska molekyllarslagen, ger ojämförligt riktigare uppfattning av dessa tre lägsta än organismens "fem sinnen" förmå. Full objektiv medvetenhet inom något materielag, omfattande sju aggregationstillstånd, ger kännedom om 2401 fundamentala materiesammansättningar.

⁸"Immateriell syn" finns lika litet som något immateriellt alls. Vision, hallucination etc. är anfall av spontan objektiv medvetenhet om fysisk-eterisk, emotional eller mental materiell verklighet, oftast omedvetet formad genom egen emotional eller mental medvetenhetsaktivitet.

⁹Att kalla objektiv medvetenhet om materiens för ögat osynliga molekyllartillstånd för "syn", är missvisande. Objektiv medvetenhet om materiell verklighet, oberoende av organismens sinnesorgan, innebär medvetenhet om ojämförligt mycket vidare materie- och vibrationsområden än endast synens. Atomens totala objektiva medvetenhet (och samtliga atomers i aggregatet, så länge de tillhöra aggregathöljet) är omedelbar, oförmedlad, direkt uppfattning av samtliga vibrationer inom egna materielaget, som nå aggregathöljet. Även uttrycket klarsyn (klärvoajans) är oegentligt. Tyvärr se "klarseende" sällan klart. Självedrägeri är oundvikligt för den i emotionala och mentala världarna oerfarne. "Ingen självlärd skådare såg någonsin riktigt" är ett esoteriskt axiom. Detta beror på två olika grunder:

¹⁰Emotional objektiv medvetenhet gör icke emotionalvärlden mer begriplig än fysiska världen är för den okunnige. Icke en gång mental objektiv medvetenhet ger förmåga att utan vidare begripa verkligheten. "Man ser blott vad man redan vet" är en regel, som gäller för fysisk, emotional och mental verklighet. Okunnighetens teorier ge endast skenkunskap. Om det man tror sig veta är felaktig hypotes eller teori, "ser" man fel d.v.s. missuppfattar. Man tar delen för det hela. Och okunnighetens teorier äro konstruerade på grundval av alltför få fakta.

¹¹Emotional och mental materia lyda svagaste medvetenhetsyttring. Förutfattad åsikt, förmodan, förväntan, önskan, om än omedveten eller oavsiktlig, formar materien i dessa världar, varför verkligheten i emotionala och mentala världarna alltid motsvarar gjord föreställning. Den okunnige eller oerfarne saknar möjlighet avgöra, om det förefintliga är egen eller annat väsens "skapelse" eller oföränderlig verklighet. Teorier, fördomar, vidskepligheter, inbillningar av alla slag forma materien i emotionalvärlden och mentalvärlden. Därför kallas dessa två världar illusionens världar. Den, som i dessa vill studera materiella verkligheten, måste förhålla sig avvaktande och lära sig noga skilja mellan tillfälligt eller permanent formad samt oformad materia. Att även den fysiska världen räknas till "den stora illusionen", beror på att i samtliga dessa världar subjektiva medvetenheten saknar tillfyllestgörande sanningskriterier, vilket subjektivismens och ännu härskande skolastiska logismens historia är tillräckligt bevis på. Däremot är kausal och högre materia av sådan beskaffenhet, att den omöjliggör självbedrägeri. Kausalvärlden kan icke begripas med, uppfattas genom eller uttolkas efter teorier. Den måste kausalt upplevas.

2.28 Gruppmedvetenheten

¹Med gruppmedvetenhet menas den genom gruppen möjliggjorda syntetiseringen av fysiska, emotionala och mentala medvetenheten.

²Gruppsjäl innebär kollektivmedvetenhet, yttrande sig i gemensam instinkt. Gruppsjälen underlättar evolutionen genom att låta en hel grupp på dessa lägre medvetenhetsstadier bli delaktig av samtliga individers i gruppen aktivitetsförmåga och allmänna erfarenheter. Dessa erfarenheter komma gruppen tillgodo i den sig allt starkare utvecklande instinkten, som blir av allt större betydelse ju högre aktiverade molekylarslag ingår i kollektivhöljerna.

³I förstatriadens medvetenhetsaktivering kunna urskiljas fyra olika slag av kollektivmedvetenhet, motsvarande medvetenheten i de fyra naturrikerna: mineral-, växt-, djur- och människomedvetenhet. Följande översikt visar medvetenhetens utvecklingsstadier:

potentiell medvetenhet: rotationsatom utan spiralrörelse
aktualiserad passiv medvetenhet: elemental
aktualiserad begynnande aktiv medvetenhet: mineral
aktualiserad aktiv subjektiv medvetenhet: växt
aktualiserad aktiv objektiv medvetenhet: djur
aktualiserad aktiv objektiv självmedvetenhet: människa

⁴Hos människan förekomma alla ovan angivna slag av aktualiserad medvetenhet.

⁵Mineralmedvetenheten förnimmer relativt starkt vibrationerna inom de tre lägsta fysiska molekylarslagen (49:5-7), allt svagare det ovanför liggande (49:4). Dess emotionala medvetenhet är embryonal (48:7).

⁶Växtmedvetenheten kan uppfatta betydligt ökat antal fysiska vibrationer inom 49:2-7 samt dessutom svagt vibrationerna inom lägsta emotionala molekylarmaterien (48:7).

⁷De högst stående djuren ha fullt utvecklade fysisk medvetenhet (49:2-7), starkt utvecklad emotional medvetenhet (48:5-7), uppfatta allt svagare vibrationerna inom fjärde emotionala molekylarslaget (48:4) samt lägsta mentala (47:7).

⁸Detta kan sägas såsom orienterande anvisning. I själva verket finnas inga klart markerade gränser. De olika monaderna ha genom egna erfarenheter förvärvat egenart. Överraskande undantag påträffas överallt. I stort sett kunna dock angivna områden få anses såsom maximala, vid översta gränsen tillfälligtvis aktiverade under stark påverkan, alltså med möjlighet till subjektiv medvetenhet inom dessa. I naturen äro alla de ytterligt differentierade mellanstadierna representerade, från lägsta till högsta aktiva medvetenhet inom varje särskilt molekylarslag. Mineral, växt, djur och människa bilda en enda obruten serie av alla de möjliga slagen av medvetenhetstillstånd från begynnande medvetenhet till fullt självaktiv självmedvetenhet och fullständigt behärskande av de egna höljerna genom automatisering.

⁹Ju starkare vibrationskapaciteten är – mottagande och särskilt självverkande – inom ett molekylarslag, desto större omfång har medvetenheten. Förmågan av sporadisk upplevelse av vibrationerna inom högre molekylarslag kan alltid sträcka sig längre genom påverkan utifrån eller egen spontaneitet än normala aktiviteten. Ju oftare dylika påverkningar eller ansatser inträffa, desto större blir aktiviteten i de redan aktiverade molekylarslagen och desto lättare nästa spontana upplevelse.

¹⁰Genom triadens enheter aktiverar monaden de olika höljerna. Triadens fysikalatom behärskar både eterhölje och organism och är själv i sin tur genom automatisering styrd av emotionalatomen. Alla atomer inom ett materielag ha medvetenhet om de sex molekylarslagens medvetenhet, enär molekylarslagen sammansatts av dylika atomer. Triadmedvetenheten är syntesmedvetenheten, gemensamhetsmedvetenheten (centraliserad hos monaden) om de olika

slagen av lägre medvetenhet i de olika höljenas molekyllarmateria.

2.29 Jagmedvetenheten

¹Jagmedvetenheten, självmedvetenheten, individualmedvetenheten, beror på monadmedvetenheten, den centrala medvetenheten i all egen medvetenhet. Varje uratom måste själv förvärva egen jagmedvetenhet. Denna uratom är jagmedvetenhetens fasta punkt i kosmos och i kosmiska totalmedvetenheten.

²Normalindividens självmedvetenhet är ännu odifferentierad, beroende på bristande objektiv medvetenhet och felande möjlighet till vidsträcktare konstaterande av motsättningen mellan medvetenhet och materiell verklighet. Människan identifierar sig objektivt med sin organism och subjektivt med alla slag av henne själv förnummen medvetenhet. Objektivt medveten är hon endast i sin dagsmedvetenhet i den för henne synliga materiella verkligheten, omfattande de tre lägsta fysiska aggregationstillstånden. Denna synliga verklighet är den enda hon vet om. Den anser hon för den enda existerande. Om den emotionala och mentala materiella verkligheten är hon endast till en viss grad subjektivt men icke objektivt medveten. Hon uppfattar det emotionala och mentala såsom något enbart subjektivt. Vibrationerna i sitt emotionalhöljes materia uppfattar hon såsom enbart känslor etc., och hon saknar förmåga avgöra om dessa känslor äro självproducerade eller resultatet av vibrationer utifrån.

³Förutsättningen för självmedvetenhet är objektiv medvetenhet i någon materia. Vad objektiverings- och individualiseringsprocessen kostat av otrolig möda, ha vi, som finna motsättningen mellan medvetenhet och materiell verklighet självklar, naturligtvis svårt att fatta. Oerhört långsamt genom mineral-, växt-, djur- och människorikena har monadmedvetenheten kommit till insikt om sig själv såsom något från allt annat skilt. Denna dyrköpta erfarenhet, som nödvändiggjort hela manifestationsprocessen, kasta subjektivisterna gladeligen ut genom fönstret i det att de förklara den vara "illusion". I de högre världarna, vilkas materier vi med vår begränsade materieuppfattning skulle kalla för "andlighet", är objektiveringsprocessen oändligt mycket svårare. Möjlighet finns att i högre materier genom särskild experimentell förtätningsprocess möjliggöra uppfattning av och förståelse för motsättningen. Förr eller senare blir dock fysisk erfarenhet nödvändig. Till och med de, som förvärvat objektiv medvetenhet i fysiska världen, finna det svårt att fasthålla vid densamma och särskilt i högre världar icke förväxla objektivitet med subjektivitet. Först inom grovfysiska materien blir yttre motståndet påtagligt, tvingas medvetenheten reflektera över motsättningen mellan yttre och inre, materia och medvetenhet, objektivt och subjektivt.

⁴Monadmedvetenheten i materien sträcker sig så långt som dess aktivitetsförmåga i de aggregat, i vilka den är involverad. Vad den ej kan aktivera tillhör dess övermedvetenhet. Monaden är icke fullständigt medveten i ett materieslag, som den ej fullt behärskar och kan aktivera till automatism.

⁵Såväl triadens som höljenas kollektivmedvetenhet yttrar sig instinktivt såsom jagmedvetenhet, så länge monaden tillhör triaden och triaden tillhör höljena.

2.30 Människans medvetenhet

¹Individens medvetenhet är en syntes av hans olika höljens olika slag av aktiv medvetenhet. Även inom de i vissa avseenden aktiverade molekyllarslagen finnas betydande områden, som på normalindividens nuvarande utvecklingsstadium icke ens äro subjektivt medvetna. Att inom de tre lägsta fysiska molekyllarslagen endast en del av materiella verkligheten kan objektivt uppfattas, beror på de "fem" organismsinneas begränsade möjligheter. Som regel gäller, att höljets utveckling icke fulländats, förrän det blivit helt automatiserat och dess medvetenhetsfunktioner kunnat övertagas av närmast högre medvetenhet. I viss utsträckning har organismens och eterhöljets medvetenhet övertagits av emotionalhöljets.

²Medvetenheten kan indelas i dagsmedvetenhet och omedvetenhet, det omedvetna i under- och övermedvetenhet. Fysisk dagsmedvetenhet kan liknas vid vad ögat ser i ett givet ögonblick av lägsta fysiska världen. Det omedvetna har möjlighet till kontakt med människans fem världar. Icke en kvadriljondel av vibrationerna, som genomströmma hans höljen från dessa världar, kunna uppfattas av normalindividens dagsmedvetenhet. En del av dessa förnimmas såsom oklara stämningstillstånd, upprymdhet, oro, nedstämdhet etc.

³I det undermedvetna finns allt, som någonsin passerat genom objektiva och subjektiva dagsmedvetenheten. Det ojämförligt mesta har individen glömt, ofta ej ens klart uppfattat. Men det undermedvetna glömmet ingenting. Till normalindividens undermedvetna kan räknas alla aktiverade molekylarslags medvetenhet: fysiska (49:2-7), emotionala (48:4-7), mentala (47:6,7). Ju större det aktiverade medvetenhetsområdet är, desto större är även det undermedvetnas omfång. Hos normalindividens är det undermedvetna väsentligen emotionalt.

⁴Till det övermedvetna höra alla vibrationer i av monaden ännu icke aktiverade molekylarslag, för normalindividens två högsta emotionala (48:2,3), två högsta mentala (47:4,5) och tre kausala (47:1-3) samt övriga högre slag av medvetenhet. På kulturstadiet börjar individen sporadiskt bli subjektivt medveten om vibrationer från emotionala 48:3 och mentala 47:5. Kausalmedvetenheten är det tysta "vittnet", som på kulturstadiet börjar lära sig se och förstå.

⁵Alla angivna slag av aktiv medvetenhet tillhöra alltså normalindividens subjektiva medvetenhet med undantag för vissa områden inom tre lägsta fysiska (49:5-7), som utgöra hans objektiva medvetenhet i innevarande epok av vår klotperiod. Detta kan i viss mån förklara den av indisk filosofi påverkade subjektivismens eljest obegripliga logiska kardinalmisstag. Trots sin relativa obetydlighet är objektiva medvetenheten av fundamental betydelse, emedan i denna högre objektiv medvetenhet förvärfvas.

⁶Människan har fyra minnen: fysiskt, emotionalt, mentalt och kausalt minne. Kausalhöljets minne är oåtkomligt för normalindividens. Triadernas minnen äro i huvudsak latent. De väckas till återerinring genom likartade erfarenheter i nya höljena. Höljenas minnen bero på deras förmåga att reproducera en gång av dagsmedvetenheten uppfattade vibrationer. Fysiskt minne beror på beskaffenheten hos cellerna i hjärnans minnescentrum samt på motsvarande eteriska molekyler. Äro dessa otillräckligt aktiva, genom överansträngning eller chock devitaliserade eller alltför snabbt ersatta med nya celler, är reproduktionen försvårad eller omöjliggjord.

2.31 Människans emotionalmedvetenhet

¹Emotionalmedvetenheten är medvetenheten i emotionalhöljet och triadens emotionalatom. Alla kroppens molekyler ha sin del i gemensamhetsmedvetenheten inom sina molekylarslag. Emotionalmedvetenheten uppstår genom monadens aktivitet i triadens emotionalatom samt genom monadens förmåga att uppfatta vibrationerna i de sex emotionala molekylarslagen (48:2-7) och omsätta dessa i medvetenhet.

²På mänskighetens nuvarande utvecklingsstadium är mänsklig medvetenhet i stort sett emotionalmedvetenhet. Normalindividens är mest mottaglig för alla slags emotionalvibrationer. Under emotionaleonen är emotionalmedvetenheten mest utvecklade, mest aktiva, intensiva och därför viktigaste slaget av medvetenhet. Emotionalvibrationerna äro starkare och mer differentierade än mentalvibrationerna. Emotionalviljan behärskar den ännu svagt utvecklade mentalviljan. Normalindividens identifierar sig med sitt emotionalväsen, som han förnimmer som sitt egentliga jag. Monaden är centrad i triadens emotionalatom.

³Ett av känslolivet oberoende tankeliv är ännu en sällsynthet och möjlig endast för dem, som genom systematisk träning frigjort mentalhöljet från sammanvävnaden med emotionalhöljet. Mentalhöljet aktiveras av emotionalhöljet. Aktivering medför sammanvävnad. Den påverkade materien i det högre höljet drages till den påverkande i det lägre. Under denna tid är förbindelsen så intim, att emotional- och mentalhölje fungera som ett enda hölje. Det är detta som gör, att

monaden kan vara centrad i triadens emotionalatom. När emotional- och mentahlöljerna icke längre äro sammanvävda, kan monaden från triadens mentalmolekyl behärska hela triaden, emedan det emotionala då automatiserats. Först när mentahlöljet till hälften aktiverats och självt börjar övertaga sin egen fortsatta aktivering, kan mentahlöljet långsamt frigöra sig från beroendet av emotionalhöljet och närma sig kausalhöljet. Sammanvävnaden medför, att de flesta tänka först under påverkan av emotionala impulser och att det emotionala behärskar det mentala.

⁴Det renodlat emotionala är begär. Så länge emotionalhöljet är sammanvävt med mentahlöljet, alstrar sammansmältningen av begär och tanke två nya slag av medvetenhet, nämligen känsla och fantasi. Överväger begäret fås känsla, som är tankefärgat begär. Överväger tanken fås fantasi, som är begärbetonad tanke. Begäret är mentalt blint. Är det starkt vitaliserat, förblindas förnuftet. Begäret verkar också att känslan aldrig kan vara fullt opersonlig. Det är begäret som ger fantasien makt.

⁵Begäret är antingen attraherande eller repellerande. Därav följer, att alla känslor nödvändigtvis ha samma tendens och måste tillhöra endera av de två fundamentalkänslorna: kärlek eller hat. Allt med förenande tendens är "kärlek". Allt med avskiljande, bortstötande tendens är "hat".

⁶De spontant attraherande känslornas vibrationer tillhöra de tre högsta emotionalmaterierna (48:1-3). Normalindividens "andeliv" på kulturstadiet tillhör denna högre emotionalmedvetenhet, t.ex. andakt, beundran, dyrkan, entusiasm, hängivenhet, offervilja, respekt, tillit, vördnad. Naturligtvis förekomma beundran, tillgivenhet, deltagande etc. även på lägre stadier men då i förening med egoism.

⁷Varje slag av materia, varje slag av medvetenhet möjliggör förvärv av en i fortsättningen oförlorbar urskillningsprincip: i fysisk verklighet mellan objektivt eller subjektivt, i emotional mellan harmoni eller disharmoni, i mental mellan identitet eller icke-identitet. I vibrationshänseende kan allting sägas bestå av vibrationer. Varje materielag, aggregat, materieförhållande har sin egenartade vibration. Harmoni, samklang, överensstämmelse blir förståelse. Dissonans söndrar. Emotionalprincipen har oanad betydelse. Den ligger till grund för uppfattning av all verklig konst (vilken blir möjlig först på kulturstadiet), uppskattning av formens skönhet, förståelse för allt förfinande, förädlande, förmågan att i många avseenden skilja mellan äkta och oäkta, sant och falskt.

⁸Eftersom vissa ockulta sekter och även yogaskolor drivit en formlig kult med klärvoajans torde upplysning vara av nöden.

⁹Klärvoajans är populära beteckningen på emotional objektiv medvetenhet. Med den förmågan ser man materiella företeelser i emotionalvärlden. Men eftersom möjlighet till verklighetskriterier saknas, tolkar envar sina upplevelser alltefter egen insikt. I emotionalvärlden kan man tillämpa sofistens Protagoras sats, att all uppfattning är både subjektiv och individuell. Vad man ser i emotionala och mentala världen är ingen bestående verklighet, och kunskap om verkligheten kan icke förvärfas i dessa världar. Detta är ett esoteriskt axiom.

2.32 Människans mentalmedvetenhet

¹Mentalmedvetenheten är mentala triadmolekylens och mentahlöljets medvetenhet. Den är av fyra huvudslag, motsvarande de fyra mentala molekylarslagen (47:4-7).

²Lägsta slag (47:7) är diskursiva tänkandet, förmågan av slutledning från grund till följd.

³Därnäst (47:6) kommer princip-tänkandet, utmärkande för filosofer och vetenskapsmän.

⁴Tredje mentalförmågan (47:5) är perspektivtänkandet med vida överblickar. Till denna hör relativitetstänkandet och procentbedömningen.

⁵Fjärde förmågan (47:4) är systemtänkandet, i regel en följd av konkretiserad kausalintuition. Man skulle kunna tala om "mentalintuition".

⁶Hos de flesta tillhör de två högsta molekylarslagens medvetenhet (47:4,5) ännu oaktiverade övermedvetenheten. Därtill kommer att "normalindividens" mentala aktivitet sällan är fri från

påverkan av emotionaliteten. Även verkligt intellektuella äro nöjda med vad fantasien kan prestera.

⁷På mentalstadiet börjar mentalhöljet lösgöra sig från sammanvävnaden med emotionalhöljet, ehuru endast de, som förvärvat begynnande kausalmedvetenhet (lägsta 47:3), lyckas därmed. Så länge sammanvävnaden består, påverkas individen i sitt tänkande av emotionala vibrationerna, såvida icke tankeområdet ligger helt inom det mentalas sfär (t.ex. matematiska problem). Det teologiska, filosofiska, historiska etc. tänkandet är i stor utsträckning känslotänkande, liksom allt som berör det personliga och mänskliga.

⁸Mentalmedvetenheten är i kunskapshänseende förstånd och förnuft. Förstånd är objektiv medvetenhet, d.v.s. medvetenhet om materien och allt vad därtill hör. Förnuft är subjektiv medvetenhet, d.v.s. dels förmåga av uppfattning av eget medvetenhetsinnehåll, dels reflexionens bearbetning av förståndets innehåll. Har förnuftet utvecklat abstraktionsförmågan, börjar konstruktionen av begrepp. På okunnighetsstadierna bli dessa abstraktioner mestadels världsåskådningens fiktioner (föreställningar utan verklighetsinnehåll) eller livsåskådningens illusioner (falska förespeglingar).

⁹På primitivt mentalstadium arbetar uppfattningen långsamt med detalj efter detalj. Med hjälp av mödosamt förvärvat sakkännedom fogas tanke till tanke till ett ordnat helt enligt i saken liggande kvalitativa (icke efter "logiskt" eller matematiskt kvantitativa) grunder. Efterhand ökas snabbheten i uppfattande, jämförande, sammanfogande. Högre mentalförmåga blir alltmer överblickande och exakt, alltmer sammanfattande. Vid begreppstänkandet överblickas samtidigt en enhetlig grupp av företeelser, vid principstänkandet en begreppsgrupps, vid systemtänkandet ett helt systems företeelser. De flesta sakna visualiseringsförmåga och måste hålla sig till hjälpkonstruktioner. Många mena därför med begrepp ord, till vilka knutits minnesbilder av karakteristiska egenskaper, de s.k. väsentliga bestämningarna hos begreppen.

¹⁰Normalindividens mentala liv är ett förnuftsliv. Förståndet (objektiv uppfattning av materiella föremål) är begränsat till synliga världens föremål. Först när förståndet kan iakttaga människans alla fem materievärldar, blir det möjligt för förnuftet att bilda sig en subjektivt riktig verklighetsuppfattning. Till dess blir förnuftet i brist på fakta om materiella verkligheten offer för godtyckliga fantasikonstruktioner, såsom fallet varit med filosofiska subjektivismen. Förnuftet är verktyg för bearbetning av fakta. Tillföres det fakta, blir bearbetningen felfri. Med en enda fiktion bland alla fakta blir resultatet falskt. Det behövs ingen logik för den, som är grundligt förtrogen med alla till saken hörande fakta. Logik kan icke ersätta eller producera fakta. Men filosofiska okunnighetens produkter ha givetvis haft sin betydelse såsom mentalgymnastik för aktivering av mentalmedvetenheten.

¹¹Det mentala ligger emellan det emotionala och intuitiva. Det emotionala uppfattar genom att "känna" vibrationerna. Det intuitiva överblickar företeelserna. Det mentala konkretiserar, uppfattar genom konkretionsarbete. Själva konkretionsarbetet är en förutsättning för och ett resultat av begripandet. Vid sin aktivitet formar mentalmedvetenheten i mentalmaterien konkreta, mentala föremål. Ju klarare, skarpare tanken är, desto mer utmejslad är konkretionen.

¹²Vid minnesföreställningen av t.ex. ett träd formar tanken i mentalmaterien en mer eller mindre exakt miniatyrkopia. Konstnären, som intensivt iakttar, formar också de bästa kopiorna. Abstraktioner likna (för objektiv medvetenhet) närmast symboler med individuellt karakteristiska avvikelser. Inriktas objektiva mentalmedvetenheten (oegentligt kallad klärvoajans) mot ett fjärran föremål, inställer sig detta till beskådande som om det vore närvarande. Och händelseförlopp i gångna tider draga förbi såsom levande bilder i en stereoskopisk färgfilm (för att använda en begriplig liknelse) i det tempo man själv bestämmer.

¹³Somliga förväxla snabbheten i mentala upplevelsen med intuition. Men de båda förmågorna arbeta radikalt olika. Ägde människan intuition eller kausalideer, skulle hon icke behöva lära sig vad hon skall tänka, skulle ingen meningsskiljaktighet kunna råda beträffande sådana

intellektuella problem, som hittills sysselsatt mänskligheten.

¹⁴Ifråga om verklig kunskap har mentaliteten sin största betydelse såsom instrument för det kausala. Kunskapsideerna tillhöra kausalmedvetenheten. Kausalidén överensstämmer alltid med verkligheten. För mental uppfattning måste kausalideerna konkretiseras till mentalideer. Vid riktig konkretisering upplöses kausalidén i flera mentala ideer av högsta mentalaktivitet (47:4). Icke alla kausalideer kunna på detta sätt konkretiseras. För mycket går förlorat vid denna procedur. Och ingenting kan fullvärdigt ersätta kausal objektiv medvetenhet. När förståelse för det väsentliga vaknar, blir formen ett hinder.

2.33 *Människans kausalmedvetenhet*

¹Kausalmedvetenheten är kausalhöljets eller andratriadens mentalatoms medvetenhet. Termen kausalmedvetenhet är gemensam beteckning på de tre högsta mentalmateriernas (47:1-3) tre olika slag av medvetenhet.

²Kausalmedvetenheten är den intuitiva medvetenheten till skillnad från mentalmedvetenhetens diskursiva, konkretiserande formmedvetenhet. Hos normalindividen ligga intuitionerna utanför möjlig erfarenhet, övergå allt denne kan föreställa sig om intuition. Ordet intuition har idiotiserats att beteckna infall, hugskott, emotionalimpuls, svagt bemängda med lägsta mentalvibrationer. Hos kulturindividen förekomma intuitioner några gånger under hans liv, bildande epoker däri. Objektiv kausalmedvetenhet är nödvändig för självförvärvad (icke auktoritativ) kunskap om människans fem världar.

³Såsom subjektiv medvetenhet är det kausalas innehåll ofelbara kausalideer. Dessa utgöra sitt eget verklighetsbevis, alltid överensstämmande med verkligheten, utan möjlighet till fiktivitet. Kausalmedvetenheten kan aldrig misstaga sig, ty antingen vet den eller vet den icke. Hypoteser, antaganden, förmodanden, gissningar, trossatser finnas ej för den. Den är icke allvetande inom de fem lägsta världarna. Men vad den vet är ofelbart så långt dess idéinnehåll sträcker sig, emedan den vet genom egen upplevelse.

⁴Att uppleva en intuition liknar närmast förflyttning till "förklarings berg", där man liksom skådar ut över världar och tider. Den som haft en dylik upplevelse har material nog för ett epokgörande verk och utför det också. Intuitionen innebär ett klarläggande av företeelser, fakta, händelseförlopp m.m. jämte samtidigt fastställande av både konstanta och tillfälliga relationerna dem emellan, oberoende av rum och tid.

⁵Man kan likna detta slags medvetenhetsyttring vid en blixtbelysning över ett helt begreppslandskap med samtidig avfotografering av varje detalj, ett ögonblicks förtätat oändlighetsinnehåll, krävande veckors, månaders, års arbete att konkretisera eller begreppsmässigt återge. Man kan likna det vid ett momentant fruset världsorkesterackord, i vilket varje särskild ton i största operaverk framstår i sin tonrelief. Man kan likna det vid en tankevulkans arbete, vilken i ett enda ögonblick ur sin krater slungar allt som under årtusenden fogats samman av orsak och verkan till någon viss kausalkedja.

⁶Intuitionerna bilda inga objektivt sett bestående former utan äro blixtsnabbt upplösta ljus- och färgfenomen och lika blixtsnabbt uppfattat idéinnehåll.

⁷Mellan väsen i kausalvärlden råder fullständig, ögonblicklig förståelse. Allas samhörighet och brödraskap är självfallen sak.

⁸En fullständigt aktiverad kausalmedvetenhet (47:1) kan producera såväl kvalitativt som kvantitativt mera på en timme än det mest effektivt arbetande, diskursiva mentaltänkande (47:6,7) hinner med på hundra år.

⁹Misstag äro uteslutna. Har kausalmedvetenheten väl inriktats på en fråga, är resultatet felfritt så långt det är uttömmande. Ett annat karakteristiskt kännetecken är, att den alltid vet, vad den vet, vad den vet och icke vet. Sammanhangen mellan orsak och verkan äro för kausalmedvetenheten fullständigt klarlagda. En företeelse står aldrig isolerad utan ingår alltid

både som orsak och verkan i sin kausala samhörighet.

¹⁰Enligt esoteriken är det först såsom kausaljag individen kan göra anspråk på att äga sunt förnuft, eftersom det aldrig kan bli förvillat utan alltid ser verkligheten sådan den är.

¹¹För kausalmedvetenheten finns intet avstånd och ingen förfluten tid i planetariskt hänseende och inom människans världar (47–49). Kausaljaget har naturligtvis speciella förutsättningar att studera alla sina egna inkarnationer alltsedan kausalhöljet formades vid övergången från djur- till människoriket, eftersom det självt har eget minne av dessa förflutna liv. Det må påpekas, att minnet av förflutna liv också finns bevarat i triadens undermedvetenhet men detta är mera svåråtkomligt och framför allt mera otillförlitligt, när dess läge i emotional- eller mentalthöljet gör att hithörande medvetenheter alltför lätt “blanda sig i leken”, och vad de samtidigt “se” i respektive världars kollektivminnen äro subjektiva företeelser. Det finns skäl att taga skildringar av dylikt med en god portion sund skepsis.

2.34 Essentialmedvetenheten

¹Individen blir ett essentialjag, när han såsom kausaljag och medveten i sin andratriads mentalatom förvärvar begynnande medvetenhet i triadens essentialatom och därmed automatiskt ett essentialhölje i essentialvärlden.

²Essentialvärlden har sex dimensioner (ifall fysiska räknas såsom tre), och essentialmedvetenhetens kapacitet är således sexdimensional. Givetvis ger denna förmåga att uppfatta det sexdimensionala även i de lägre dimensionernas verklighet en helt annan suverän insikt än som är möjligt för lägre slag av medvetenhet. Världarna 46–49 te sig såsom en värld.

³Essentialmedvetenheten är gruppmedvetenhet. “Själens obotliga ensamhet” är för alltid botad. Den avskilda medvetenheten har upphört men icke därmed individuella monadens självidentitet, som aldrig kan förloras. Individen är sitt eget jag med andra jag. Han har en samhörighetsmedvetenhet, i vilken andra ingå som en enhet. “Droppmedvetenheten har blivit ett med oceanmedvetenheten.”

⁴Essentialmedvetenheten kallas av planethierarkien för en förening av visdom och kärlek.

⁵Visdom innebär, att den av gruppens kollektivmedvetenhet bearbetade allsidiga erfarenheten är tillgänglig såsom egen erfarenhet.

⁶Kärlek innebär oskiljaktig enhet med allt. Motsättningen mellan jag och du blir ofattbar, omöjlig.

⁷Tidsuppfattningen undergår radikal förändring. Det förflutna, närvarande och framtiden synas ligga i nuet. Förklaringen är enkel. Allt skeende är resultatet av orsak och verkan, orsak i det förflutna, verkan i framtiden. Orsak och verkan framstår såsom en enhet. Tillkomma inga nya faktorer, blir förutsägelsens säkerhet hundra procentig.

2.35 Superessentialmedvetenheten

¹Superessentialmedvetenheten ligger fullständigt utanför människans (mentaljagets) möjlighet att vare sig begripa eller förstå. Varje försök att redogöra för denna vore därför meningslöst och skulle endast ge fantasien nytt stoff till idiotiserande spekulationer.

²Genom den alltmåra vidgade delaktigheten i planetariska, solsystemiska, kosmiska världarnas totalmedvetenhet och den allt större förmågan uppfatta vad som finns i dessa världars medvetenhet ökas också möjligheten av kunskap om de tre livsaspekternas verklighetsinnehåll.

³Visserligen räknas atomslagen till kosmos, men det är oegentligt kalla 45-jagens förmåga av medvetenhet i de fyra lägsta atomslagen (46–49) för kosmisk medvetenhet, ty den börjar först med 42-medvetenheten.

⁴Det finns två slag av medvetenhetsexpansion: dels införlivandet av nya fakta i självmedvetenheten, dels ökade delaktigheten i gemensamhetsmedvetenheten. Med varje högre atomvärld minskas uratomtätheten, så att först medvetenhetsaspekten, därefter viljeaspekten

kunna göra sig alltmera gällande. Hos andrajaget dominerar medvetenhetsaspekten, hos tredjejaget viljeaspekten.

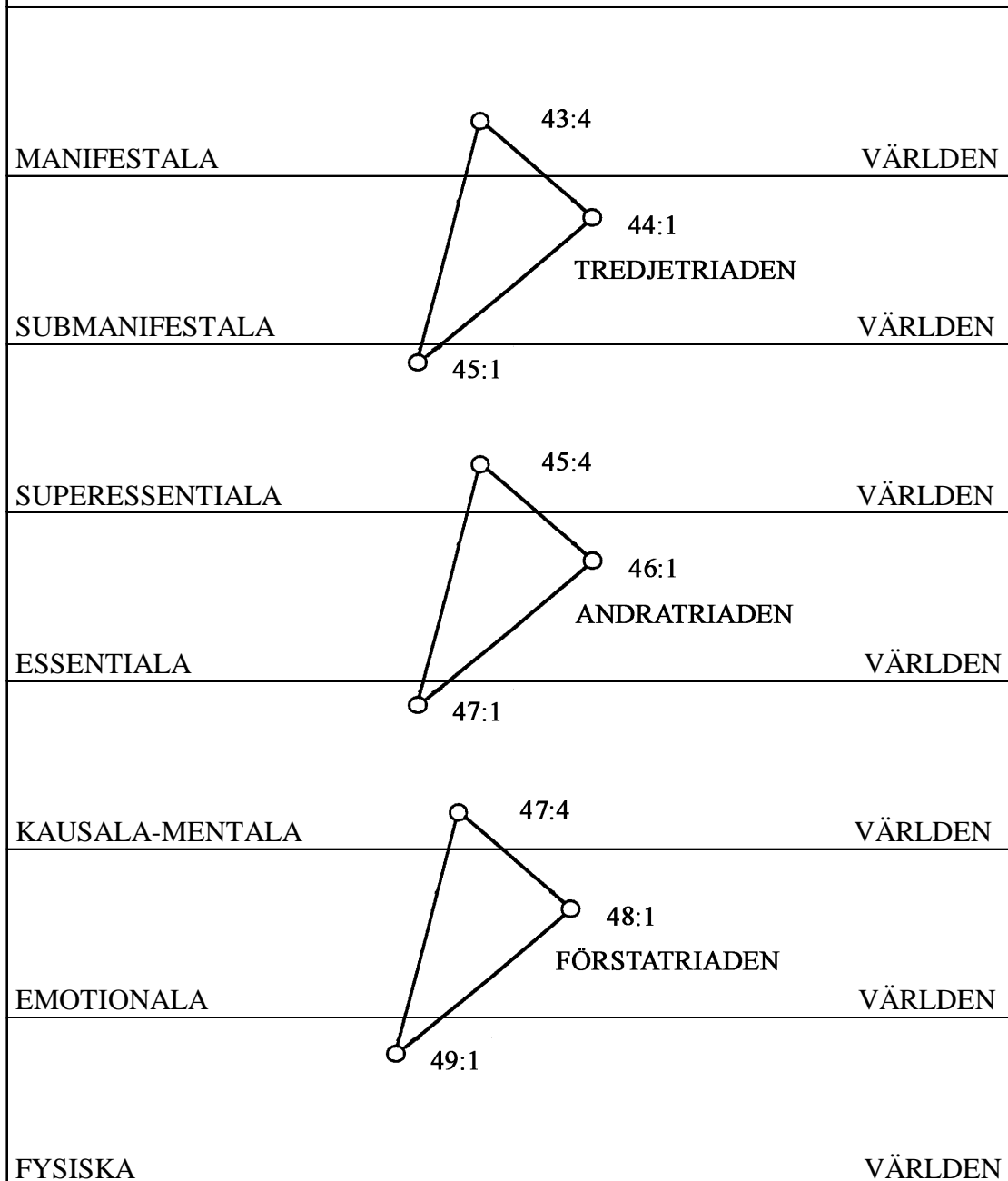
⁵I alla övermänniska riken är varje individ en utbildad specialist inom något visst kunskapsområde, alldeles frånsatt att han är delägare i högre världars gemensamma medvetenhet. I dessa högre världar dväljas icke endast de individer, som en gång varit människor, utan även alla de, som gått andra utvecklingsvägar. Devaerna (“naturväsen”, “änglar” etc.) äro särskilt specialister på allt som avser materieaspekten, f.d. människomonaderna på medvetenhetsaspekten, en tredje “evolution” på rörelseaspekten. Detta har den fördelen, att allt som kräver specialkunskap ögonblickligen kan inhämtas utan tidspilan.

⁶Även individerna i högre riken utforska sina världar genom att härleda verkningarna ur orsakerna och orsakerna ur verkningarna. Visserligen stegras medvetenhetskapaciteten enormt med varje högre värld men också svårighetsgraden av dessa världars verklighetsproblem (vilket betyder att de bli allt enklare!!).

ESOTERISKA KUNSKAPEN OM MÄNNISKAN

TRIADKEDJAN

Monaden aktiverar sina triader "nerifrån". Därför kallas lägsta triaden första och högsta tredje. När monaden kan aktivera hela förstatriaden, kallas den ett förstajag, andratriaden ett andrajag, och när den kan aktivera sin tredjetriad, kallas den ett tredjejag.

2.36 Raserna

¹På varje klot i varje eon genomlöper mänskligheten i sin utveckling sju olika stadier i huvudraser eller rotraser. Ur var och en av de sju rotraser utvecklas sju underraser, och ur varje underraser sju grenraser eller "nationer", sammanlagt 343 olika raser i varje klotperiod.

²Varje rotras på vårt klot har haft sin kontinent att utvecklas på och på denna uppbygga sin civilisation, som i sinom tid förintas genom kontinental kataklysm. Rotrasernas huvudepoker skiljas nämligen åt av stora naturkatastrofer och jordens yta omformande geologiska företeelser. Den tredje rotrasen, den lemuriska, levde sålunda på den kontinent, Lemurien, över vilken Stilla Havets vågor välva. Den fjärde rotrasen, den atlantiska, bodde på en kontinent, som sträckte sig över vad som nu är Atlanten. Denna kontinents sista kvarleva, ön Poseidonis, sjönk år 9564 f.Kr. Båda dessa kontinenter ska åter se dagens ljus: Lemurien som den sjätte rotrasens hemvist och Atlantis som sjunde rotrasens.

³De första tre rotraser i innevarande emotionaleon utgjorde en rekapitulering av den allmänna utvecklingsgången hos rotraser i de tre föregående eonerna, en snabbupprepning av de sju rotraser i närmast föregående eon. De fyllde sålunda bl.a. uppgifter av organismbildande slag.

⁴Fjärde rotrasen i innevarande klotperiod betecknas såsom emotionalrotras, femte såsom mentalrotras, sjätte såsom essentialrotras och sjunde såsom superessentialrotras med hänsyn till viss frändskap med motsvarande medvetenhetsutveckling hos de olika raserna. Samma regel gäller för underraser. Fjärde underraser i varje rotras är särskilt emotionalbetonad, femte mentalbetonad, sjätte enhetsbetonad, sjunde viljebetonad.

⁵Första rotrasen påbörjades för c:a 300 miljoner år sedan. Individernas lägsta hölje bestod av fysisk etermaterial. De hade i huvudsak emotional medvetenhet.

⁶Andra rotrasen påbörjades för c:a 150 miljoner år sedan. Även denna var eterisk. Den fysiska medvetenheten var tillfällig och obestämd. Hos denna andra rotras mellan femte och sjätte underraser ägde övergången rum från det eteriska till det organiska.

⁷Tredje rotrasen, den lemuriska, är c:a 40 miljoner år gammal. Den uppvisade från första början en fullt utvecklad organism, ehuru långt ifrån vad vi skulle kalla mänsklig. Först tredje underraser undergick från att ha varit hermafroditisk eller tvåkönad långsamt förvandling till enkönad och antog mera mänskliga former. Denna förändring kan sägas ha varit genomförd för c:a 18 miljoner år sedan. Nervsystem och hjärna utvecklades, vilket möjliggjorde mental medvetenhet, ehuru emotionalmedvetenheten naturligtvis fortfarande var den ojämförligt viktigaste.

⁸De på jorden nu levande raserna tillhöra antingen tredje, fjärde eller femte rotrasen. De fåtaliga degenererade resterna av tredje – bushmen, veddahs, dvärgraserna bl.a. – äro stadda i snabbt utdöende. Majoriteten av mänskligheten kan ännu räknas till den fjärde. Alla nu existerande raser äro blandraser. Rena raser finnas icke mera. En nations livslängd beräknas till i genomsnitt 30 000 år.

⁹Den fjärde rotrasen, den atlantiska, utvecklades ur tredje rotrasens sjunde underraser och påbörjades för c:a tolv miljoner år sedan. Hudfärgen hos denna rotras undergick förändring med de olika underraser från mörkröd till rödbrun, gulvit och gul. Dess mest betydande underraser voro den tredje, de kopparröda toltekerna, den femte, de gulvita originalsemiterna, samt den sjunde, de gula mongolerna. Från toltekerna härstamma bl.a. Amerikas indianer, från originalsemiterna våra dagars judar och kabyler. Mongolernas ättlingar av blandras äro kineser, japaner och malajer.

¹⁰Den femte rotrasen, den ariska, utvecklades ur den fjärde rotrasens femte underraser under en tidrymd av omkring hundra tusen år. Dess första underraser, den hinduiska, är c:a 60 000 år gammal. Den andra underraser, den arabiska, är c:a 40 000 år gammal. Den tredje underraser, den iranska, uppstod för c:a 30 000 år sedan. Den fjärde underraser, den keltiska, och den femte,

den tevtoniska, äro lika gamla, c:a 20 000 år. Av andra och tredje underraserne äro endast lämningar kvar, av den förra araber och morer, av den senare våra dagars parser. Från den fjärde, som utgjorde gammalgrekerna i förhistorisk tid, härstamma bl.a. de olika romanska folken. Och tevtonernas ättlingar i historisk tid äro bl.a. slaver, germaner och anglosachsare.

¹¹Vi stå inför en ny rasbildning, den femte rotrasens sjätte underras. Denna sjätte underras fjärde grenras har beräknats kunna förvärva fysisk-eterisk objektiv medvetenhet, sjätte rotrasen emotional objektiv medvetenhet. Mellan sjätte rotrasens andra och tredje underras äger övergången rum från organism till eterhölje, vilket därefter blir människans lägsta hölje. Hela sjunde rotrasen blir givetvis eterisk. I de eteriska raserna är individens inkarnationsperiod eller personlighetens livslängd lika lång som tiden för en grenras. Ett gott stycke in i mentaleonens fjärde klotperiod aktiveras tillfullo mentala-kausala medvetenheten och automatiseras mentala och kausala höljet, medförande full objektiv medvetenhet i dessa.

2.37 Männsklighetens åldersklasser

¹Klasser äro naturens ordning. Naturklasserna beteckna olika åldersklasser i människoriket såväl som i alla andra naturriken, både lägre och högre.

²Sammanlagda antalet individer i vårt sjuklots mänsklighet uppgår till c:a 60 000 miljoner, de flesta sovande i sitt kausalhölje. De kunna indelas i fyra huvudgrupper. Till första gruppen höra de som normalt kausaliserade i förra sjuklotet. Den kan indelas i fyra klasser (de som kausaliserade i detta sjuklots fjärde till sjunde eon). Till andra huvudgruppen höra de som i detta klot för tidigt kausaliserade genom konstlad stimulans på grund av sjuklotets stundande reducering. Till tredje de som kausaliserat i vårt sjuklots tredje eon, till fjärde de som kausaliserat i innevarande eon. Första huvudgruppens äldsta åldersklass inkarnerar på vår planet i innevarande eons sjunde rotras och näst äldsta i sjätte rotrasen. Innan dess äro de s.k. kulturella förhållandena alltför otjänliga. Tredje och fjärde klasserna började inkarnera i fjärde rotrasen i Atlantis. Några få klaner ur de två äldsta inkarnerade ävenledes och ha sedan dess utgjort den elit, som haft till uppgift att vara vägvisare för övriga mänskligheten.

2.38 Männsliga utvecklingsnivåerna

¹Mineral-, växt- och djurrikerna samt människorikets tre första rotraser ha utvecklat förståndet, den objektiva medvetenheten, förmågan uppfatta oss omgivande materiella verkligheten. I djurriket aktiveras även emotionala medvetenheten nerifrån lägsta molekylarslaget. Individerna, helt överlämnad åt sig själv i sin ensamma individualitet, måste från grunden själv förvärva allt.

²Monadens medvetenhetsutveckling från kausaliseringen till essentialiseringen indelas i fem stadier eller 777 nivåer. De fem utvecklingsstadierna äro: barbar-, civilisations-, kultur-, humanitets- och idealitetsstadiet. De tre första kunna även gemensamt betecknas såsom emotionalstadiet, humanitetsstadiet såsom mentalstadiet och idealitetsstadiet såsom kausalstadiet. Betecknande för emotionalstadiet är det mentalas beroende av emotionaliteten, mentalhöljets sammanvävnad med emotionalhöljet. Av nivåerna höra 400 till barbar-, 200 till civilisations-, 100 till kultur-, 70 till humanitets- och 7 till idealitetsstadiet.

³Såväl emotionala som mentala medvetenheten kan indelas i högre och lägre slag. Av de 777 nivåerna höra i stort sett 600 till lägre emotionala (48:4-7), 100 till högre emotionala (48:2,3), 70 till lägre mentala (47:4-7) och 7 till högre mentala eller kausala medvetenheten (47:1-3), vilken på civilisationsstadiet ännu slumrar som inaktiv förmåga.

⁴På barbarstadiet är individen i stort sett subjektivt medveten inom de tre lägsta emotionala molekylarslagen (48:5-7) samt lägsta mentala (47:7). På civilisationsstadiet rör sig medvetenheten inom de fyra lägsta emotionala regionerna (48:4-7) och de två lägsta mentala (47:6,7). På kulturstadiet rör sig emotionala medvetenheten huvudsakligen inom de tre mellersta regionerna (48:3-5) och de två lägsta mentala (47:6,7) men kan i undantagsfall, såsom hos mystikerna,

utveckla även högsta emotionala (48:2).

⁵På kulturstadiet kunna vibrationerna från 48:3 nå kausala 47:3, vilket möjliggör upplevelse av kausala "inspirationer" och begynnande aktivering av lägsta kausalmedvetenheten.

⁶På humanitetsstadiet erövrar högre mentalmedvetenhetens 47:5 och 4 och på idealitetsstadiet kausala 47:2,3.

⁷Av de individer, som tillhört vårt sjuklot, ha c:a 36 miljarder kausaliserat i föregående sjuklot och 24 miljarder i vårt sjuklot. Ålderskillnaden mellan äldsta och yngsta uppgår till c:a sju eoner. Det är i medvetenhetshänseende lika stor skillnad mellan en nykausaliserad och en i färd med att essentialisera som det är i djurriket mellan lägsta och högsta djurart. I stort sett motsvaras kausalhöljets ålder av en viss utvecklingsnivå. Av den mänsklighet, som i periodvis återkommande klaner inkarnerar på vår planet i rotraserna 3–5, befann sig omkring år 1920 majoriteten (c:a 60 procent) på barbarstadiet, c:a 25 procent på civilisationsstadiet och c:a 15 procent på högre stadier. Dessa förhållanden kunna lätt ändras med ökad eller minskad möjlighet till livsförståelse hos "allmän opinion". Många skulle kunnat tillhöra högre nivåer, om de icke alltför villigt låtit sig ledas av allmänna opinionens auktoriteter och därmed själva hämmat sin utveckling. Att mänskligheten nästan uteslutande tillhör de två lägsta stadierna, beror på att de klaner, som uppnått kulturstadiet, med vissa undantag icke inkarnera förrän i sjätte och sjunde rotraserna. Deras närvaro skulle försvåra självförverkligandet hos de övriga och befordra efterrapningen.

⁸Ju lägre utvecklingsnivån, desto längre tid tar medvetenhetsaktiveringen. Ju högre nivån, desto hastigare stegras utvecklingstempot och desto större äro avstånden mellan de olika nivåerna. Crescendot för raserna ökas med tredje och ytterligare med sjätte rotrasen. De, som icke orka följa med i det stegrade tempot, överförs till för dem lämpligaste klotet i sjuklotet. Denna överföring ("domens dag") har okunniga vidskepelsen som vanligt utsmyckat med allsköns favor.

⁹Endast andrajag kunna fastställa individens utvecklingsnivå. Icke en gång utvecklingsstadierna, särskilt icke de högre, kunna utforskas. De förmättna, som försöka sig på klassificering, begå alltid groteska misstag.

¹⁰Utvecklingsstadiet, men icke nivån, kan anges med individuella medvetenhetens högsta, vanligaste, starkaste och lägsta vibrationsområde i emotionala och mentala molekylarslag. Medvetenheten är en kontinuerlig enhet med möjlighet till elastisk spännvidd och spontan expansion, som för den okunnige förblir ett mysterium. Nivåerna flyta över i varandra på ett likaledes obegripligt sätt. Möjligheten differentiera vibrationerna inom ett enda molekylarslag förefaller praktiskt taget obegränsad. Varje molekylarslags vibrationer röra sig inom en serie av 343 olika nivåer med möjlighet till individuella variationer. Olikheterna mellan nivåerna visa sig i omärkligt subtila nyanser. Och dock är det dessa oändligt fina skiftningar, som markera skillnaderna. Ju finare de äro, desto ömtåligare äro de. Brutal uppfostran eller omgivning utplånar dem lätt och oåterkalleligt för den inkarnationen. En annan sak, som också omöjliggör bedömning, är att samma nivå hos olika individer kan te sig högst olika, beroende på individens departement, egenartens specialutbildning genom säregna erfarenheter och skördelagens faktorer.

¹¹Begripligare blir nivåskillnaden kanske, om man tänker sig individen som en samling egenskaper och förmågor, indelade i grader. En förmåga har utvecklats till 25 procent, en annan till 50, en tredje till 75 och en fjärde har fulländats med 100 procent. Olika förmågor ha olika poängvärde. Poängvärdena av totala antalet förvärvade förmågor sammanräknas och genomsnittet anger nivån.

2.39 Kausalhöljets involveringar

¹Människans tillvarelseform växlar mellan involvering i organismen i synliga världen och evolvering till kausalvärlden. Vid inkarnationen ikläder sig kausalhöljet med triaden ett mentalthölje i mentalvärlden, ett emotionalthölje i emotionalvärlden för att förenas med ett

eterhölje och en organism i fysiska världen, den egentliga skördeprodukten. Vid evolveringen lämnar kausalhöljet med triaden nämnda i omvänd ordning.

²Totala antalet inkarnationer är icke fastställt. Antalet beror på flera faktorer. De viktigaste äro egenarten med attraherande eller repellerande grundtendensen samt självinitierade egenaktiviteten. Repellerande tendensen sår alltid dålig sådd med oundviklig dålig skörd, som kan obegränsat öka antalet involveringar. De finnas, som på grund av egenartens tillspetsade målmedvetenhet och attraherande tendens kunna passera genom människoriket på en eon och andra, som därtill förbruka sju eoner eller fler.

³På lägre stadier inkarnerar individen alltid i serier, en serie för varje utvecklingsnivå. Antalet inkarnationer på barbarstadiet uppgår till hundra eller mer i varje serie. I regel minskas antalet med varje högre stadium. För de sju sista nivåerna beräknas normalt sju inkarnationer.

⁴Enligt lagen för självförverkligande måste individen själv söka, själv finna, själv förvärva allt, all kunskap, alla egenskaper och förmågor och slutligen själv förverkliga sin potentiella gudomlighet. Allt medfött är självförvärv. Allt man kan uppfatta, begripa, har sinne för, alla egenskaper och förmågor, allt är i föregående existenser förut förvärvat genom otaliga erfarenheter och mödosam bearbetning av dessa erfarenheter. Allt första gången verkligt nytt är mer eller mindre främmande, osannolikt, svårförståeligt. Det finns inga medfödda ideer. Men den omedelbara förståelsen för förut bearbetade begrepp är medfödd, liksom anlagen till snabbt återförvärv av förut förvärvade egenskaper och förmågor. Detta återförvärv är emellertid beroende av nya organismens och eterhöljets beskaffenhet. Det individen får till skänks genom uppfostran, utbildning, möjligheter till självstudier, kan han betjäna sig av endast om han förut förvärvat erforderlig insikt och förståelse. Nationernas samlade kulturella arv möjliggör förnyad kontakt med förut förvärvade kunskapsområden och därmed den återerövring utan vilken förutvarande kunskap skulle förbli latent. Ju större förmågan, desto fler inkarnationers arbete har den kostat. Förvärvade egenskaper och förmågor, som icke odlas i en inkarnation, förbli latent. Till det latent hör ojämförligt större delen av jagets en gång gjorda erfarenheter, förvärvade egenskaper och förmågor. Hastig förvandling, skenbart språng i utvecklingen är plötsligt återvunnen, förut uppnådd nivå. Det godas lag anger, att individen alltid följer det högsta han genom tillräcklig livserfarenhet och bearbetning av denna förvärvat förståelse för och förmåga förverkliga, därför att det för honom är ett behov och en glädje att få göra det.

⁵Med varje ny eon vitalisera kosmiska vibrationer ytterligare ett molekylarslag i varje materielag. I emotionaleonen aktiverar mänskligheten i stort sett endast fyra lägsta fysiska och emotionala samt två lägsta mentala. Vibrationerna i dessa molekylarslag verka repellerande. Höljerna äro elementaler, självständiga väsen, som reagera på alla vibrationer, de må komma inifrån eller utifrån. På lägre stadier äro de utifrån kommande de starkaste. Först när jaget förvärvat förmågan normalt frambringa vibrationer, som i styrka överträffa de inträngande, blir jaget fritt att tänka, känna och handla självständigt efter egen insikt och förståelse. I regel blir detta möjligt först på kulturstadiet.

⁶Tiden för återfödelse är inne, när alla erforderliga förutsättningar föreligga, vilket för individer på högre stadier ingalunda alltid är fallet. Involvering äger icke rum, ifall omständigheterna äro sådana, att möjlighet saknas för jaget att lära, ifall alltså förefintliga allmänna utvecklingsstadiet är för högt för primitiv uppfattning eller för lågt för redan utvecklad medvetenhet. Varje inkarnation är nämligen en spekulation med risker. Misslyckad ökar den avsevärt antalet involveringar. Icke alla inkarnationer äro lika betydelsefulla, lika lärrika, lika glädjefyllda, lika smärtsamma.

⁷Kanske inser man, att människan icke är en hölje, som har en "själ" utan är en "själ" som har höljen. När mänskligheten förstår, att medvetenhetsutveckling är livets mening, förlorar materiaspekten i betydelse och skall viljan till enhet göra även fysiska världen till ett paradiset.

⁸Med rätta har sagts, att våra fiktioner hindra oss att se verkligheten som den är.

2.40 Inkarnationshöljens upplösning

¹Livet mellan inkarnationerna, livet efter organismens död kan indelas i tre olika perioder: livet i emotionalvärlden, livet i mentalvärlden och livet i kausalvärlden.

²Förstajaget är människans kausalhölje med monaden i förstatriaden. Inkarnerade människan består av ett triadhölje (mindre kausalhöljet) mental- och emotional- samt eterhölje med organism). De egentliga inkarnationshöljerna upplösas i tre olika processer: först avskiljes organismen med eterhöljet, därefter emotionalhöljet, och sist mentalhöljet, varefter triadhöljet sammansmälter med stora kausalhöljet i kausalvärlden. Inkarnationen är därmed avslutad.

³Med organismens och eterhöljets avskiljande upphör jagets förmåga av fysiska sinnesförmågelser, med emotionalhöljets dess begär och känslor. När mentalhöljet upplöses, förintas sista resterna av jagets möjlighet till medvetenhet. Jaget försjunker i drömlös sömn i sin triad i kausalhöljet och vaknar till medvetenhet först vid nästa inkarnation.

⁴Människans självmedvetna emotionalliv börjar i regel med att triadens fysikalatom lämnar eterhöljet och förpuppas i kausalhöljet. Samtidigt med att eterhöljet frigör sig från organismen, frigör sig emotionalhöljet från eterhöljet. Eterhöljet stannar i närheten av den döda organismen och upplöses i exakt samma tempo som organismen. Vid likbränning upplöses alltså även eterhöljet på snabbast möjliga sätt. Vid emotionalhöljets frigörelse från eterhöljet inträder i regel någon tids medvetlöshet, varierande från någon minut till flera timmar. Därefter blir jagmedvetenheten fullt subjektivt och vanligtvis till en viss grad objektivt medveten i emotionalhöljet. Emotionallivet är till ända, när triadhöljet med triadens emotionalatom, vilken förpuppas, definitivt lämnar emotionalhöljet. Detta, som därefter är enbart elemental, upplöses efterhand.

⁵Efter skilsmässan från emotionalhöljet fortsätter triadens mentalmolekyl ensam sin verksamhet och begynner mentalhöljets tillvaro i mentalvärlden i en absolut subjektiv, mental självmedvetenhet. Med mentalhöljets slutliga upplösning genom triadmolekylens förpuppning är den s.k. personligheten förintad. Triaden i kausalhöljet får i kausalvärlden invänta ny aktivitetsperiod genom förnyad involvering. Kausal aktivitet och medvetenhet är för normalindividen på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium utesluten.

⁶Emotionalhöljets livslängd kan variera lika mycket som fysiska höljets. Regeln är att det icke finns någon regel. Otaliga faktorer medverka, så att varje individ i de allra flesta avseenden avviker från regeln, naturligtvis inom rimliga gränser. I esoteriken är dogmatism bevis på okunnighet. Varje individuellt fall måste särskilt undersökas. Somliga kunna lämna emotionalen att omedelbart upplösas. Statistisk undersökning har trots sig kunna konstatera, att för en lågt stående vilde fem års emotionalt liv (utan efterföljande mentalliv) kan anses normalt. För en civiliserad människa kan 25 år betraktas såsom medellivslängd. Sällan överstiger någons 100 år. Mentalhöljets självständiga tillvaro i mentalvärlden kan variera från några timmar till tusentals år. För Medelson kan tusen år gälla såsom medeltal. Livet i kausalvärlden är för de flesta en omedvetenhetens tillvaro. För intellektuella eliten kan medvetna kausallivet beräknas till 100 år. Sällan överstiger det 250 år. Omedvetna tillståndet i kausalvärlden kan räcka hur länge som helst: tusentals, miljoner år. De, som nyinkarnera i vår eons sjätte rotas, kunna ha sovit i c:a fyra eoner. Andra reinkarnera omedelbart efter mentalhöljets upplösning, beroende på att samtliga förutsättningar enligt utvecklingslag och skördelag förefinnas. Möjlighet gives involvera i andra klot, ifall specialerfarenheter äro önskvärda.

⁷Livet i emotionalvärlden (oegentligt kallad astralvärlden) kan vara antingen ett drömtillstånd, ett subjektivt inåtriktat meditationsliv eller ett objektivt medvetet liv. Den objektiva medvetenheten är i de flesta fall begränsad till ett molekylarslags medvetenhetsområde i sänder. I samma mån som emotionalhöljets lägre molekylarslag efterhand upplösas, objektivteras

medvetenheten i högre molekylarslag.

⁸Emotionalhöljet upplöses hos de flesta i fem etapper: först lägsta molekylarslaget (48:7), därefter näst lägsta (48:6) o.s.v., tills slutligen de två högsta (48:2,3) finnas kvar till femte upplösningen. Ju mer individen odlat till ett visst molekylarslag hörande medvetenhet, desto större mängd av denna materia finns i höljet, desto mera vitaliserad är materien och desto längre tid tar upplösningen därav. Detta gradvisa avskiljande av lägre molekylarslagen betyder ett gradvis höjande av emotionala medvetenheten. Personligheten liksom förädlas i fem etapper. Betecknande för självbedömningen är därvid, att individen konstaterar förädlingen hos sin omgivning men ej hos sig själv. Han har alltid varit samma ädla individ.

⁹Kontakt med emotionalväsen, ännu kvarhållna i sin fysiska organism, är möjlig endast så länge emotionalhöljet har kvar något av de tre lägsta molekylarslagen (48:5-7).

¹⁰Många äro i emotionalvärlden sysselsatta med spekulationsproblem och ha inåtriktad medvetenhet liksom dagdrömmare i fysisk tillvaro. Att väcka dem till utåtriktad liv är att göra dem en otjänst. Emotionallivets erfarenheter äro i stort sett värdelösa för den intellektuelle. Att bli medveten om alla störningar i emotionalvärlden motverkar den insamling, som snabbast frigör mentalthöljet från emotionalhöljet. Utåtriktad verksamhet vitaliserar emotionalhöljet och förlänger dess liv. De i emotionalvärlden vakna finna, att de inträtt i en ny, okänd, obegriplig värld. Medhavda fysiska betraktelsesätt endast försvåra orienteringen. Knappt ha de skapligt funnit sig tillrätta i en omgivning, finna de sig försatta i en annan, nästa högre molekylarslags. Till desorienteringen bidrar, att deras formande fantasi spelar dem ständiga spratt. Den, som trott på sagorna om helvetet, finner sina farhågor förverkligade, och många lida av dessa självskapade fador. Visserligen kunde de få upplysningar av redan nödtorftigt orienterade emotionalväsen. Men eftersom de flesta fortfarande hellre tro på sina dogmer, tro sig veta och tro sig begripa än låta sig upplysas, lära de långsamt av egna erfarenheten. Vad man icke vet eller begriper ersätts och "bevisas" i emotionala ännu lättare än i fysiska världen med fantasikonstruktioner. Intellektuellt sett ha individerna i emotionalvärlden det avgjort sämre ställt, emedan objektiv forskning har ojämförligt mycket större svårigheter att övervinna än i fysiska världen. (I emotionalvärlden meddelar man sig med hjälp av språkets egenartade emotionalformer, varför språkkunskap är nödvändig för meddelelse. Mentalmedvetenheten tyder däremot omedelbart alla mentala vibrationer.)

¹¹Lidandet ligger alltid inom räckhåll i emotionalvärlden med dess tusenfalt intensifierade känslotillstånd. Man kan i känslöhänseende indela emotionalvärlden i två "himlar" (48:2,3) och fyra "helveten" (48:4-7). De flesta leva såsom fysiska varelser i något av dessa fyra repellerande tillstånd, fränsett de fysiska betingelserna. När de lämna det fysiska, bortfalla dessa extra betingelser. Allt emotionalt lidande kan hävas genom en bestämd viljeakt, genom vägran att beakta det som vållar lidandet, genom vägran att lida. Ohjälpligt svårt i emotionalvärlden ha endast de, som genom självmord sökt undfly lidande. Försent inse de sitt fatala misstag. Den tid, som normalt skulle återstått av fysisk existens, kvarblir medvetenheten i de känslotillstånd individen velat undfly. Erfarenheten av en dylik period, utan möjlighet till avtrubbning, avspänning eller ens momentan glömska, kan mycket väl ha givit upphov till legenden om "evigt helvete".

¹²I mentalvärlden lever medvetenheten en absolut subjektiv mental illusionstillvaro utan möjlighet till objektivitet eller ens aning om sin subjektivitet. Jagets långa vistelse i mentalvärlden förklarar subjektivisternas vidunderliga "känsla" av materiens irrealitet och illusivitet. Tillståndet i mentalvärlden motsvarar deras teori. Filosofer i mentalvärlden kunna omöjligt inse egen oförmåga av objektivitet och måste bli subjektivister (solipsister). Redan i fysisk tillvaro leva många ett i väsentliga avseenden överkligt fantasiliv, fyllt av godtyckliga konstruktioner. De vägra beakta materiella verklighetskriterierna. Allt vad mentalväsendet i mentalvärlden med en för oss ofattlig förmimmelse av absolut realitet är medvetet om är absolut

salighet och fullkomlighet. Allt finns där i samma ögonblick som tanken. Vännerna tala och handla precis som man själv finner fullkomligt. På tankens vink förändras alla omständigheter, och alltsammans är bara naturligt. För normalindividen är objektiv mental medvetenhet utesluten och således varje kontakt även med mentalväsen. Betraktelsesätten från fysiska världen (t.ex. tredimensionell rumsuppfattning) förbli orubbade. Nya fakta kunna (i brist på objektivitet) icke tillkomma, varför vidgad insikt är utesluten. Individen är beroende av de fiktioner och illusioner, som insamlats under fysisk existens.

¹³I sitt absolut subjektiva tillstånd tror människan sig vara allvetande och allsmäktig, såvida hon ej själv begränsar sig genom sina dogmer av egen vanmakt etc. och tillbringar sin tid med att tacka, lova och priså gud för sin salighet. Man finner alltid sina vidskepelser bekräftade såväl i emotional- som mentalvärlden.

¹⁴I mentalvärldens störningsfria tillvaro kan jaget överblicka sitt senaste jordeliv och gång på gång analysera sina mentala erfarenheter och sublimerar dessa till ideer, som tillvaratagas av kausala övermedvetenheten. Att därefter få förlora sin personlighets idiosynkrasier, kristalliserade fiktioner och betraktelsesätt, otjänliga stofiliteter, för att utan det förgångnas hämmande belastning i sinom tid få begynna en ny tillvaro, berikad med möjlighet till ökad insikt och förståelse, är för förstajaget av oskattbart värde.

¹⁵Normalindividens förstajag förlorar sin medvetenhet genom oförmåga av aktivitet i kausalmaterien. Jagmedvetenheten blir latent. När jaget kan aktivera sitt kausalhölje för obegränsad tid, blir jaget "odödligt", emedan monadens medvetenhet aldrig mer kan bli latent. Genom att bli latent går jagmedvetenhetens medvetenhetskontinuitet förlorad och blir även dess minne latent. Jagets nya höljen ha intet minne, varför monadens minne, som icke kan kontakta de föregående höljenas minne, förblir latent. Det latent tillståndet beror alltså på dels triadens inaktivitet, dels förlust av äldre höljenas minnen, dels oförmåga av objektiv atommedvetenhet. Återerinringen är dels subjektiv, dels objektiv. Såsom subjektiv är den omedelbar förståelse. Såsom objektiv är den hos normalindividen, ifall den alls förekommer, beroende på tillfällig eller partiell aktivering av triadens fysikalatoms atommedvetenhet.

2.41 Individualjaget

¹Egenarten grundläggs genom atomens alla erfarenheter och individuella påverkningar, redan från första början alltid olika, i otalet slag av materiekombinationer såsom primär- och sekundärmateria. Den förstärks genom individuella erfarenheter såsom mineral, växt och djur. Under eoners påverkan till anpassning, av dunkelt förnimmande och trevande, av instinktiv reaktion, instinktivt urskiljande och väljande utkristalliserar egenarten såsom individuell totalsyntes av alla omedvetna och medvetna erfarenheter ända från uratomens involvering i kosmisk materia.

²För monaden är hela manifestationsprocessen egenartens fortsatta individualisering. Vistelsen i människoriket, som ger monaden självmedvetenhet, varken påbörjar eller avslutar egenartens utbildning. Men denna isoleringsperiod, den svåraste av alla utvecklingsfaser, är nödvändig för individualitetens befastande, så att denna förblir självbestämd vid kollektivexpansionen.

³Materien genomgår fyra gånger total involvering och evolvering. I första processen blir den rotationsmateria, i andra elementalmateria, i tredje (tertiärmaterien) blir den evolutionsmateria och i fjärde individualmateria, den som förvärvar självmedvetenhet. Tertiärmaterien består av "lösa" evolutionsatomer och evolutionsmolekyler, som utvecklas genom förbindelse med jagatomer. Den ingår i mer eller mindre permanenta aggregat såsom triadenheter, centra i aggregathöljen etc. Men den kan även bilda tillfälliga materieförmer, vilka upplösas efter fullgjort värv. Dessa kunna icke formas "omedvetet" såsom involutionsmaterien, utan härför fordras åtminstone superessential kunskap och förmåga. De äro också mer aktiva och ändamålsenliga än elementalerna och fullgöra perfekt dem ålagda uppdrag i enlighet med den vishet och

oemotståndliga vilja, som formade dem.

⁴Monadens har alltså en lång resa bakom sig. Frånsett sitt deltagande i kosmiska processer såsom förberedelser till solsystemisk konkretion (43–49), har den i olika solsystem varit både primär- och sekundärmateria. Därefter har den såsom evolutionsatom förvärvat begynnande subjektiv medvetenhet, yttrande sig i vag instinkt. Slutligen har den med egenaktivitet kunnat involvera i triader för att i dessa förvärva aktivitetsförmåga såsom förutsättning för objektiv medvetenhet och självmedvetenhet.

⁵Under evolutionens gång förvärvar monaden i förstatriaden full objektiv självmedvetenhet i alla de olika materielagen och full vibrationsförmåga genom triadhöljerna i dessa samma materielag. Steg för steg genom varje molekylarslag förvärvar monaden erforderliga förmågor, löser successivt den till synes oändliga serien av medvetenhets- och viljeproblem. Monadens lär sig behärska materien nerifrån och lämnar icke definitivt ett materielag, förrän motsvarande höljes medvetenhetsfunktioner genom automatisering kunnat övertagas av närmast högre hölje.

⁶När triadens mentalmolekyl kan vibrera i alla fyra mentala molekylarslagen, övergår monaden till en supereterisk mentalmolekyl (47:3) i kausalhöljet, därifrån till en subatomisk och slutligen till en mentalatom, varifrån den i sinom tid övergår till andratriadens mentalatom. Förstatriaden kan därefter undvaras. Ifall den avskiljes, upplöses den i sina tre beståndsdelar. Monadens har förvärvat allvetenhet och allmakt i de fem lägsta världarna (47–49) och kan vid behov forma tillfällig triad för aktivitet i lägre världar.

⁷Monadens mänskliga evolution är avslutad, när den förvärvat objektiv medvetenhet i dagsmedvetenheten om fysisk-eteriska, emotionala, mentala och kausala världarna, organiserat och automatiserat emotional-, mental- och kausalhöljerna, förvärvat förmågan av full vibrationskraft i dessa och centrat sig i andratriaden. Det som sedan följer tillhör expansionen, först genom världarna 46–43 inom solsystemet, därefter genom världarna 42–2 i de sex allt högre kosmiska rikena. När monaden nått atomslag 1, blir den som först medveten om att vara det urjag den alltid varit.

⁸I sitt från all involvering fria uratomtillstånd med förvärvad kosmisk allvetenhet och allmakt ingår jaget i ett tillstånd okänt för lägre medvetenhet. De gamle kallade detta för att “inträda i det omanifesterade”. Monadens kan då låta sig upplösas och sammansmälta med urmateriens homogeneitet och omedvetenhet. Detta är det verkliga “nirvanat”, så hopplöst missförstått. Förutsättningen för universalexpansionen och frigörelsen från all involvering är tjänande av livet, att i samarbete med andra ingå i ett klot, ett sjuklot och i allt större klotbildningar. Att söka kunskap och makt för annat än att tjäna livet medför förnyad involvering i allt lägre världars allt grövre materia. När livet är som bäst, är det arbete i ofattbar sällhet i manifestationsprocessens tjänst utan tanke på egna jaget. Att hjälpa de i urmanifestationen omedvetna uratomerna på snabbaste sättet förvärva medvetenhet, självmedvetenhet, kollektivmedvetenhet, allvetenhet och allmakt är enda sättet själv nå efterlängtade slutmålet: den eviga vilan. Att därefter fortsätta att leva är att bringa det verkliga “offret”.

⁹På emotionalstadiet identifierar sig jaget med sitt emotionalväsen, på humanitetsstadiet med sitt mentalväsen. På idealitetsstadiet vet individen, att hans kausalväsen icke är hans egentliga jag utan endast ett i människoriket permanent hölje för jaget. Sitt egentliga jag lär individen känna först, när han såsom fri monad nått uratomstadiet. Till dess är han ett med sina höljen, särskilt med det mest aktiva.

2.42 Kollektivjagen

¹Monadens är jaget. Förstatriaden blir ett jag, när monaden däri förvärvat självmedvetenhet. Därefter är självmedvetenheten alltid jaget, vilket utvecklingsstadium det än befinner sig på. Andra- och tredjetriaderna bli andrajag och tredjejag, när monaden med självmedvetenhet och egenart tar dem i besittning. I förstatriaden förvärvar monaden självbestämd självmedvetenhet. I

andra- och tredjetriaderna vidgas dess individualitet till alltmer omfattande kollektivitet genom självförvärvad livsenhet. Förstajaget är individualjaget. Alla högre jag äro kollektivjag. Kollektivjag blir alltså individen, när han ingått i gemensamhetsmedvetenheten.

²Andrajaget består av fyra olika väsen: det högre superessentialväsendet (45:1-3), som omsluter de tre lägre höljena, nämligen lägre superessentialväsendet (45:4-7), ett essentialväsen (46:1-7) och ett kausalväsen (47:1-3). Andrajagets utvecklingsnivåer äro till antalet 14, en nivå för varje molekylarslag i essentiala och superessentiala materierna. De tre kausala medvetenheterna har monaden redan förvärvat såsom förstajag. Tredjejaget består likaledes av fyra väsen: ett superessentialt (45:1-3), ett submanifestalt (44:1-7) och två manifestala (43:4-7 och 43:1-3).

³De högre triadernas aktivitet begynner, när de aktiveras nerifrån. Fullt aktiva bli de, när monaden centrat sig i dem. Aktiveringen av kausalhöljet börjar på kulturstadiet. Andratriadens aktivering begynner, när förstajagets kausalhölje till 25 procent består av mentalatomer. Aktiveringen av andratriadens mentalatom håller jämna steg med monadens aktivitetsförmåga i kausalhöljets innersta centrum. När kausalhöljet efter beräknade sju inkarnationer uteslutande består av atommateria, har triadens essentialatom kunnat aktiveras så, att den format ett essentialhölje med aktiv medvetenhet i två lägsta essentiala molekylarslagen (46:6,7). I och med aktiveringen av tredje molekylarslaget (46:3) begynner aktiveringen av triadens superessentialmolekyl (45:4). Efter ytterligare sju inkarnationer beräknas monaden kunna centra sig i andratriadens hölje (45:1-3). Tredjejagets aktivering börjar med att andrajaget blivit subjektivt medvetet i sitt högre superessentialhölje, vilket motsvarar höljet för tredjetriadens superessentialatom.

⁴Sålänge kollektivjagen (andra- och tredjejagen) äro inaktiva, sakna andra- och tredjetriaden motsvarande höljen i sina världar. Dessa formas, när de aktiveras av monaden i triadernas lägsta atom.

⁵I den mån esoteriska kunskapen handlar om tillvarons aspekter och behövliga fundamentala fakta, är den även för andra- och tredjejagen auktoritativ, bekräftad genom hela serien högre väsen i allt högre världar. Den har meddelats såsom nödvändig för solsystemjagens förståelse av verkligheten. Men detta betyder ej, att någonting får obesett antagas. Envar måste själv undersöka och konstatera fakta. Kunskapen betraktas såsom hypotetisk, tills egna erfarenheten förvandlat den till apodiktisk. Detta sker genom allsidig upplevelse av de olika i nuet alltid levande klotminnena med deras innehåll av icke allenast allt skeende utan även allas medvetenhetsyttringar.

⁶Såsom kollektivväsen har jaget otal slag av dylika att välja på. Somliga föredraga att göra erfarenheter i olika slags aggregat. Andra fortsätta i en och samma kollektivitet. Även inom kollektivväsen finnas grader, och avancemanget beror på individens fortsatta självförvärv av egenskaper och förmågor.

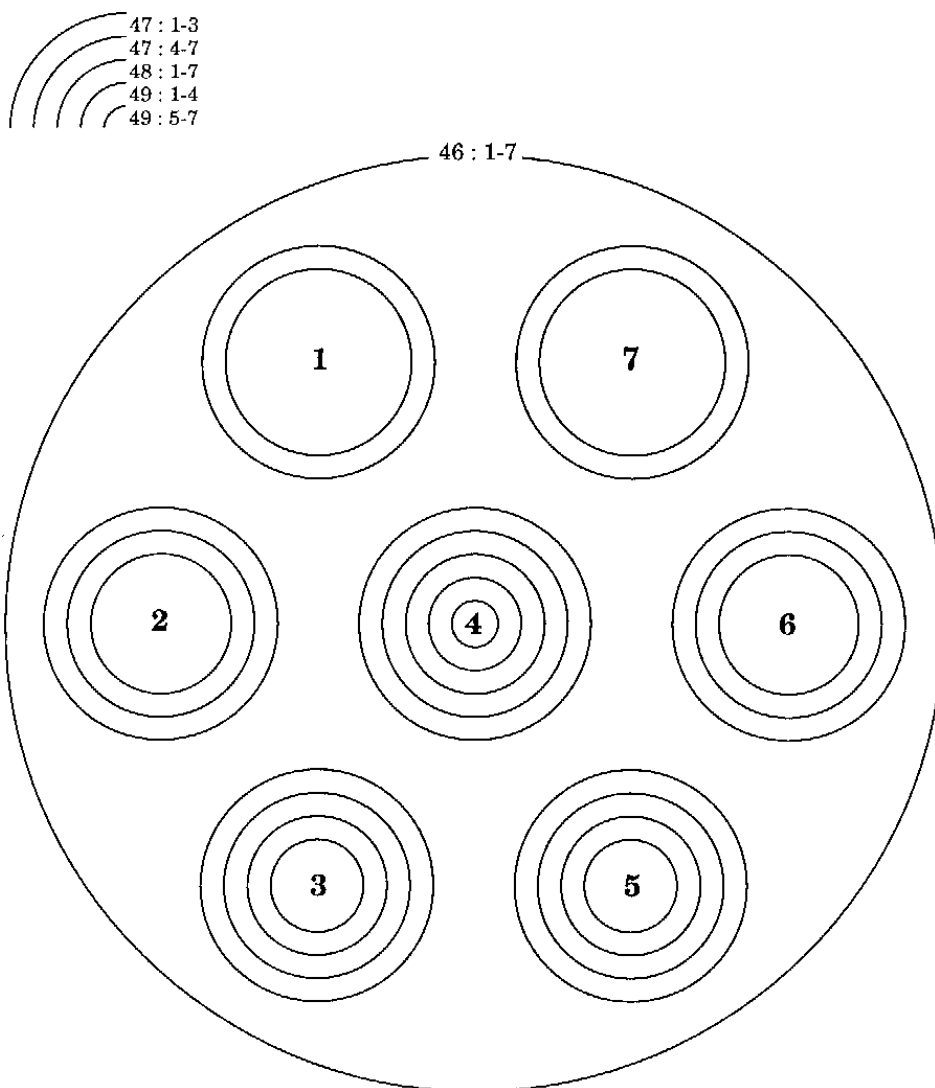
ESOTERISK KOSMOLOGI

ETT SJUKLOTS BYGGNAD

Diagrammet visar ett lägsta sjuklot med lägsta förefintliga materia. De koncentriska cirklarna avse att visa, hur högre molekylarvärldar bilda koncentriska lager i kloten, varvid de genomtränga samtliga lägre världar och samtidigt nå långt utanför dessa. Däremot bildar icke atommaterien koncentriska världar utan existerar överallt i solsystemet och genomtränger molekyllarmaterien.

De sju kloten 1-7 ingå i det större essentiala klotet (46:1-7), vilket utgör del av något av de tio 49-kloten.

Diagrammet visar icke klotens inbördes storlek eller avstånd.

2.43 Manifestationerna

¹Man skiljer på följande materiella verkligheter:

urmaterien (kaos)
urmanifestationen
kosmos (atommaterien)
solsystem med planeter (molekylarmaterien)

²Urmaterien är både den egentliga materien och det verkliga, obegränsade rummet.

³Urmanifestationen – den blinda viljans produkt – består av i urmaterien bildade uratomer och är alltså det outtömliga förrådet av fria, icke involverade uratomer. Uratomerna, ursprungsmaterialet för all annan materia, äro oförstörbara och utgöra enda verkligt oförstörbara materien. All annan materie formas och upplöses. I varje uratom är urmateriens evigt blinda, evigt dynamiska vilja, all krafts outtömliga källa, evigt närvarande och källan till den obegränsade kraft, som står till varje uratoms förfogande.

⁴Kosmos såsom utsträckning i rummet motsvarar i viss mån det man kallar en galax, sammanfattningen av de miljontals solsystemen. Varje kosmos är sin egen galax. Till antalet äro kosmoi obegränsade. Varje kosmos har sin egen atommateria. Från början av ringa omfattning växer kosmos med antalet solsystem.

⁵Varje solsystem har sin egen molekylarmateria. Solsystemet är liksom en kopia av kosmos. Med närmare kännedom om solsystemet (dess materia, sammansättning, medvetenhet) kan man analogivis dra slutsatser i en mångfald avseenden rörande kosmos. Det gamla talet om analogi mellan makrokosmos och mikrokosmos har ett in i många enskildheter genomgående berättigande.

⁶Ordet manifestation betecknar även klotsystem med deras världar och naturriken.

2.44 Sjukloten

¹Kosmos är ett klot, som är uppfyllt av klot. För riktig föreställning om kloten är tredimensionell rumsuppfattning otillräcklig. Vårt solsystem består av 490 klot. De bilda tio 49-klot, bestående av sju sjuklot.

²Sjuklotet bildar ett enhetssystem för sig. Sju sjuklot bilda ett eget i involutivt och evolutivt hänseende enhetligt system, ett 49-klot. Den, som fullt begripit principerna för ett sjuklot och 49-klot, kan analogivis tillämpa dessa på kosmiska klotsammansättningar.

³Sjuklotet består av sju varandra tangerande klot, 49-klotet av sju sjuklot. Första klotet i ett sjuklot svarar i materiellt hänseende mot sjunde, andra mot sjätte, tredje mot femte. Fjärde klotet i ett sjuklot har alltid lägsta förekommande materia. Därefter lägst komma tredje och femte, andra och sjätte, första och sjunde. Med angivna materielag förstås – såsom alltid måste vara fallet – lägsta förekommande materia, inbegripande samtliga högre. Lägsta materielag är alltid det viktigaste i objektivitetshänseende.

⁴Det sjuklot vi tillhöra är ett lägsta sjuklot med grövsta materien. Det har tre klot av fysisk materia. Klot 1 och 7 inom vårt sjuklot äro mentala klot (47:4-7). Klot 2 och 6 äro emotionala klot (48:1-7). Klot 3 och 5 äro osynliga, fysisk-eteriska klot (49:1-4). Vårt klot (4) är grovfysiskt klot (49:5-7). Detta sistnämnda klot (4) är alltid det enda klot i ett 49-klot, som är synligt för normalindividen. Alla planeter ingå i motsvarande sjuklot i sina respektive 49-klot.

⁵Vår planet (4) har fem materievärldar: grovfysiska, fysisk-eteriska, emotionala, mentala och kausala. Vårt klot har fyra enhetliga höljesmedvetenheter med motsvarande höljesminnen. Av dessa äro fysiska och emotionala världarnas totalminnen praktiskt taget oåtkomliga, beroende på kaotiska tillståndet av medvetenheten hos alla individer på hithörande evolutionsstadier. Egentliga klotminnet är det kausala såsom det högsta i klotet. Vårt klots essentialvärld

(essentialmateria, essentialmedvetenhet, essentialminne) tillhör sjuklotet.

⁶För att utan hjälp kunna färdas till något annat lägsta sjuklot i vårt solsystem fordras objektiv högre superessential medvetenhet. Besöka andra planeter i vårt solsystem kunna alltså endast fulländade andrajag.

⁷(I sina skrifter kallade de gamle de tre sjuklot, som föregingo vårt i 49-klotet, för Neptunus, Venus och Saturnus; och de tre sjuklot, som i tur och ordning komma att ersätta vårt, för Merkurius, Mars och Jupiter. Klot 1 i vårt sjuklot kallades för Vulkanus, 2 för Venus, 3 för Mars, 5 för Merkurius, 6 för Jupiter och 7 för Saturnus. Beteckningarna voro nycklar, som angåvo vissa relationer.)

2.45 Involution och evolution i sjukloten

¹Materieprocessen försiggår i alla klot. Involutions- och evolutionsprocesserna försiggå huvudsakligen i ett av 49-klotets sjuklot i sänder. Materien förvärvar i varje sjuklot de egenskaper, som just detta sjuklots materiesammansättning avser att möjliggöra. Varje sjuklot betyder således en viss utvecklingsetapp i involutivt och evolutivt hänseende. Den, som förstått processerna i ett sjuklot, kan analogivis sluta sig till processerna i andra slags sjuklot.

²I varje sjuklot når varje naturrike den fulländning, som möjliggör fortsatt utveckling i närmast högre rike i nästa sjuklot.

³Involution och evolution är en process, som bland mycket annat innebär såväl involutions- som evolutionsmateriens förflyttning från ett sjuklot till ett annat. Denna process tar sju eoner i anspråk för varje naturrike.

⁴Vid förflyttning från ett sjuklot till ett annat transmigrera alla naturriken, både involutionsrikerna och evolutionsrikerna. För elementalrikerna innebär detta ett steg nedåt mot fysiska världens mineralrike, för evolutionsrikerna ett steg uppåt till nästa naturrike. Alla materieformer upplösas, deras materier fortsätta sin utveckling i nästa sjuklot, i latent tillstånd bevarande förvärvade egenskaper och förmågor.

⁵I fråga om involutionen bli kausalelementalerna i ett sjuklot mentalelementaler i nästa, emotionalelementaler i därpå följande för att i ännu nästa övergå till mineralriket.

⁶Vad evolutionen beträffar, befrias mineralgruppsjälarna i ett sjuklot vid övergången till nästa sjuklot från sitt grupp-hölje av fysisk etermateria och övergå därmed automatiskt till växtriket. Växtgruppsjälarna befrias från sitt hölje av emotionalmateria och övergå till djurriket. Djurgruppsjälarna stimuleras så, att det gemensamma höljet sprängs och varje djurtriad får sitt eget kausalhölje. Även triaderna (evolutionsmonaden i triadhöljet) behöva således i regel ett sjuklot för att nå närmast högre naturrike.

⁷Åvan beskrivna procedur är den programenliga och avser att visa evolutionens allmänna gång. I själva verket övergå icke alla triader i ett rike till nästa just vid överföringen till nya sjuklotet. Många triader ha redan dessförinnan nått sitt närmaste mål, andra äro ännu långt ifrån färdiga för ny transmigration och bli kvar i sitt lägre rike även efter förflyttningen till nästa sjuklot.

⁸Det bör tilläggas, att överföringen av monader från ett solsystem till ett annat, från en planet till en annan ofta äger rum. Det torde i själva verket vara sällsynt, att någon människomonad fullföljt sin evolution i människoriket inom samma klot.

⁹Involution och evolution äro sammanfattande beteckningar på en mångfald olika processer, som i framtiden komma att ge upphov till flera nya vetenskaper, nödvändiga för vetenskaplig förståelse av det hela. Till dess förblir huvudsaken, att de båda ideerna bli fattbara, och detta ernås ju också med den schematiska beskrivningen av proceduren. Det måste uttryckligen betonas, att alltför få fakta föreligga för att den till synes obotliga tendensen till för övrigt alltid vilseledande fantasispekulationer skall ha möjlighet närmare utreda saken. När vetenskapliga auktoriteterna en gång insett hylozoikens ojämförliga överlägsenhet såsom arbetshypotes, kommer också deras intresse att tillgodoses med erforderliga fakta för vetenskapliga utredningar. Planethierarkien vill

intet hellre än att få befria mänskligheten från dess okunnighet om (rättare fullständiga desorientering beträffande) överfysisk verklighet.

¹⁰Kunskapen om dessa involutions- och evolutionsprocesser avlivar definitivt indiska läran om själavandringen: att återgång från högre till lägre rike är möjlig.

2.46 Eonerna

¹Ett sjuklots livslängd indelas i sju sjuklotperioder (eoner) eller 49 klotperioder. Med en sjuklotperiod (eon) menas tiden för livsaktivitetens förflyttning från klot till klot runt sjuklotets sju klot. Sedan "livet" – d.v.s. större delen av triadmattan – på detta sätt förflyttats sju gånger runt sjuklotet, tömmer sjuklotet på större delen av sin involutions- och evolutionsmateria, och denna överföres till nästa sjuklot.

²Tre resor runt de sju kloten i vårt sjuklot ha redan tillryggalagts. Vi befinna oss i fjärde eonen, vars aktivitet pågått sammanlagt i över 2000 miljoner år. Det är alltså fjärde gången full livsaktivitet råder på vår planet.

³I vårt sjuklots första eon var vår planet gasformig, i andra flytande fysisk materia. I den tredje hade en fast jordskorpa bildats, som i innevarande eon redan nått sin största fasthet och tjocklek med symptom på begynnande eterisering.

⁴Vårt sjuklots sju eoner kunna indelas i tre involutionseoner och fyra evolutionseoner.

⁵De tre involutionseonerna kunna benämnas:

- 1 elementaliseringseonen
- 2 mineraliseringseonen
- 3 organismeonen

⁶De fyra evolutionseonerna kunna benämnas:

- 4 emotionaleonen
- 5 mentalkausaleonen
- 6 essentialeonen
- 7 superessentialeonen

⁷Beteckningarna ange, att involutionen betraktas ur materiens och evolutionen ur medvetenhetens synvinkel. De antyda även eonernas mest dominerande tendens. Visserligen pågår under aktivitetsperioderna alla slags aktivitet överallt. Men de tre första eonerna kunna betraktas såsom i övervägande grad stimulerande involutionen och därmed förberedande större evolutionsmöjligheter.

⁸Första eonen kännetecknades av en allmän stabilisering av nyformade materielag i förening med en effektiv elementalisering genom speciella involutionsvibrationer. Under denna involutionsperiod förbereddes formandet av eterhöljen för det nya systemets typiska slag av organismer och övriga livsformer.

⁹I andra eonen överfördes triaderna från föregående sjuklot. De evolutiva livsformerna involverades alltmera mot fasta materietillståndets soliditet. Särskilt gällde detta mineralriket.

¹⁰I tredje eonen blev organiskt liv möjligt på vår planet. Allt fysiskt liv hade dittills varit eteriskt. Växtriket nådde under denna period sin största differentiering.

¹¹I innevarande fjärde eon har livsverksamheten på vårt klot pågått i över 320 miljoner år eller c:a hälften av vår klotperiod om 600 miljoner år. Denna eon, den emotionala, är djurrikets speciella period och innebär just för djurriket högsta aktivitetsperiod med nya livsimpulser och differentieringsexperiment i alla tänkbara riktningar. Organismernas automatisering fulländas och

eterhöljets påskyndas. Eftersom en stor del av mänskligheten från förra sjuklotet icke avslutat sin emotionala utveckling med automatisering av emotionalhöljet, involveras denna fortfarande.

¹²Nästa eon, mentaleonen, blir människans speciella. I den lyckas ca 60 procent av mänskligheten nå upp till åtminstone subjektiv kausalmedvetenhet och de flesta människor såsom kausaljag taga sin egentliga värld i besittning. Samtidigt närma sig de högsta djurarterna det utvecklingsstadium på vilket de kollektivt kunna kausalisera.

¹³Sjätte och sjunde eonerna äro avsedda för lägre naturrikens transmigration, andrajagens expansion, kollektivitetssammansättningar och förberedelser för framtida arbetsuppgifter.

¹⁴I sjunde eonen reduceras de sju kloten i tur och ordning, allteftersom triadmassan lämnar klot efter klot. Utfyllandet av ett följande sjuklot med involutions- och evolutionsmateria sker samtidigt med föregående sjuklots reduktion.

¹⁵När triaderna för sista gången överflyttade från föregående sjuklots klot 1 till 2, överfördes kvarvarande involutions- och evolutionsmateria (rotationsmateria finns överallt) från detta klot 1 till efterföljande sjuklots klot 1 för att ytterligare involveras. Motsvarande gäller för övriga klot. Klot 2 utfylldes med materia från klot 2, 3 från 3 o.s.v. klot 4, vår planet, utfylldes med involutiv och evolutiv mentalmateria, emotionalmateria samt fysisk materia från klot 4.

¹⁶Livsaktiviteten i vårt sjuklot började på klot 1, fortsatte därifrån till klot 2 och vidare till klot 3 o.s.v. runt de sju kloten. Transiteringen av evolutionen från föregående sjuklotet till vårt började med de mineraltriader, som ej förmått transmigrera till växtgruppsjälar, och liknande blir alltid fallet i övriga naturriken. De, som kommit efter och icke orkat följa med i allmänna evolutionen, få på detta sätt en extra repetitionskurs, som skall möjliggöra för dem att hinna ifatt kamraterna. När växttriaderna göra sitt intåg på klot 1, äro mineraltriader färdiga att fortsätta till klot 2. Djurtriaderna inströmma till klot 1 samtidigt som mineraltriader från klot 2 överförs till klot 3 och växttriader från klot 1 fortsätta till klot 2. När slutligen de i sina kausalhöljen inneslutna mänskliga triaderna överförs till klot 1, ha mineraltriader hunnit till klot 4, växttriader till klot 3 och djurtriader till klot 2. Flertalet triader åtfölja emellertid människotriaderna. Med människans inträde på ett klot vidtar en snabbutveckling av nya livsformer ur eventuellt redan förefintliga samt hastig differentiering av typerna. Livsaktiviteten kvardröjer på varje klot, tills mänskligheten genomgått sina sju rotraser.

¹⁷Övriga livsformer ha samtidigt hunnit nå ett tillstånd av för dessa former relativ fulländning, ett tillstånd som fortfar för dem, som kvarlämnas, när stora triadmassan lämnar klotet. Det kvarlämnade livet utvecklar inga nya former, enär nya livsimpulser saknas. När triadmassan överföres till nästa klot för att påbörja ny livsutveckling, kvarlämnas alltid triader av två olika anledningar. En del sakna möjlighet fortsätta utvecklingen i samma tempo, en del ha ilat före i utvecklingen och hunnit runt sjuklotet. De förra invänta livets återkomst för att återupptaga arbetet. De senare avvakta förflyttningen vid en lämpligare tidpunkt.

¹⁸Med "livets" återvändande komma de nya livsimpulserna, och nya livsformer uppträda plötsligt i oöverskådlig mångfald. De flesta av dessa försvinna snart, sedan de fyllt sin uppgift såsom livets försök att finna de ändamålsenligaste formerna och bli därmed de felande länkar i biologiska evolutionen, som inom alla livsformers områden utgöra ständiga problem för forskaren.

¹⁹Livet i de sex högre kloten i vårt sjuklot motsvarar ungefär livet i högre världar på vår planet. Skillnaden består huvudsakligen i att en ny värld tillkommer och en förutvarande avgår, allteftersom livet förflyttas från klot till klot.

ESOTERISK ONTOLOGI

2.47 Manifestationsprocesserna

¹Manifestationsprocessen kan uppdelas i fyra samtidiga, oskiljaktiga, kontinuerliga och ständigt pågående processer. Under ett systems passivitetsperiod äro de visserligen för detta systems vidkommande reducerade till ett minimum.

²De fyra manifestationsprocesserna äro: involveringsprocessen, involutionsprocessen, evolutionsprocessen (inom de fyra lägsta naturrikerna) och expansionsprocessen (inom högre riken).

³Till den systemiska involveringsprocessen hör bl.a. sammansättningen av kosmiska atomtillstånden 43-49 till de sju olika slagen av molekyllarmateria om sex molekyllartillstånd. Detta sker i och med forandet av klotsystemen.

⁴Till involutionsprocessen hör bl.a. förvandlandet av primärmaterien (med rotationsrörelse) till sekundärmateria (med rotativ-cyklisk spiralrörelse).

⁵Till evolutionsprocessen höra bl.a. livsformernas utveckling, triadernas formande och sammanförande i gruppsjälur, transmigrering, kausalisering och essentialisering. Expansionsprocessen är en fortsättning i högre världar av evolutionsprocessen.

⁶Manifestationsprocessen kan betraktas både som en cyklisk och en kontinuerlig process. Den är cyklisk genom den ständigt upprepade involveringen till mera sammansatt materia åtföljd av evolering mot det relativt osammansatta utgångsstadiet. Den är kontinuerlig, emedan de olika processerna samarbeta för att på kortaste väg nå målet: medvetenhetens aktualisering, aktivering, objektivisering och expansion i och för förvärv av allvetande och allmakt i samtliga världar.

⁷Ehuru verklighetens tre aspekter alltid äro lika betydande, dominerar materieaspekten i involutionsprocessen. Evolutionsprocessen medför en övergång från materieaspekten till medvetenhetsaspekten såsom den skenbart betydelsefullaste. I expansionsprocessen dominerar till att börja med medvetenhetsaspekten och efterhand viljeaspekten.

⁸Processen såsom "förfluten tid" är den verkliga världshistorien. Icke förrän vi kausalt uppleva det förgångna, kunna vi tolka historien rätt, inse vi att sanningsvärdet av den s.k. världshistorien är lika fiktivt som värdet av den filosofiska eller naturvetenskapliga metafysiken. Kunskapen om materieaspekten, kunskapen om skeendet eller materieprocessen och kunskapen om medvetenhetsaspekten äro oskiljaktiga och förutsätta varandra.

⁹Manifestationsprocesserna resultera i en fulländad organisation med genomförd arbetsfördelning. En fullt utbyggd kosmos är en vidunderligt komplicerad, med ofelbar precision arbetande organisation. Urmanifestationen är dynamisk verk. Övriga manifestationer äro verk av monader, som själva genomgått involution, evolution och expansion och därmed tillryggalagt vägen från omedvetenhet till kosmisk allvetenhet. All manifestation är med nödvändighet lagenlig process. Men i sina individuella gestaltningar är den därjämte ett evigt improviserande och experimenterande med de ursprungligt givna förutsättningarnas outtömliga möjligheter.

2.48 Manifestationsperioderna

¹Manifestation kan även kallas rörelsen i tiden. Manifestationens livslängd är bestämd av en mångfald faktorer. Den icke minst viktiga är evolutionsfaktorn. Detta gäller både kosmos och solsystemen. Principen är därvid den, att alla i fullt utbyggda kosmos involverade uratomerna ska förvärva objektiv självmedvetenhet om hela kosmos, alltså kosmisk allvetenhet och allmakt. Manifestationsmateriales definitiva upplösning sker steg för steg nerifrån grövsta materiales mot ursprungstillståndet, atomslag 1, i sådant tempo, att även efterslänrarna ska hinna normalt utvecklas.

²Icke något liv är alltid lika aktivt. Periodicitetens lag gäller för allt liv. I manifestationen

omväxla aktivitets- och passivitetsperioder. Så t.ex. äro tillstånden mellan inkarnationerna snarast att betrakta såsom passivitetsperioder för förstajaget. Aktivitetsperiod betyder stegrad och relativt allsidig, passivitetsperiod minskad livsverksamhet.

³De olika manifestationsperiodernas längd kan exakt beräknas av dem som äga erforderliga fakta. De exoteriska, i Indien sedan gammalt kända, äro mestadels fingerade för att maskera de verkliga. Med säkerhet vet man, att perioderna variera för olika klot liksom för olika rotraser, att ett solsystems livslängd i år räknat uttrycks med ett 15-siffrigt tal och att en eon (av indierna betecknad med en kalpa eller en Brahmas dag) uppgår till 4320 miljoner år. Klotperioden för vårt klot i innevarande emotionaleon uppskattas till c:a 600 miljoner år.

⁴Passivitetsperioderna innebära dels i lägre världar materieuoplösning och frigörelse i och för ändamålsenligare materiesammansättning för olika naturrikna, dels ökad aktivitet i högre världar med bl.a. förberedelser och uppladdning för nästa period.

2.49 Olika slags solsystem

¹Av solsystemets tio 49-klot äro tre större och sju mindre. De tre större dels förbereda evolutionen i de mindre, dels uppsamla evolutionsresultaten, dels utsända nybildade kollektivväsen. I de sju mindre specialiseras evolutionen. När evolutionen inom dessa avverkats, bärgas skörden till de tre större. Därefter genomgå de sju mindre en omstöpning av sin fysiska, emotionala och mentala materia. När de ånyo nått beboelsens stadium, vidtages åter en fördelning och specialisering av evolutionen. Därefter undergå de tre större omgjutning. Detta upprepas tre gånger, givande upphov till tre olika slags solsystem, varpå hela solsystemet upplöses och eftersläntrarna överföras till andra solsystem.

²Vart och ett av de sju mindre 49-kloten, utgörande en enhet i involutions- och evolutionshänseende, representerar en av de sju huvudtyperna. Varje 49-klot har naturligtvis sina sju departement. I den mån utvecklingen gagnas därav, kan cirkulation mellan de sju smärre 49-kloten förekomma. Många individer behöva, åtminstone för en tid, göra erfarenheter i sitt speciella typs-system eller erfarenhet av ett annat än sitt eget. Överföringen mellan systemen är lätt ordnad.

³En total solsystemsmanifestation behöver alltså tre solsystemsperioder för att slutföra sin evolution. De två första solsystemen äro att anse såsom förberedande det tredje, den verkliga massexpansionen. I första solsystemet mentaliseras fysiska och emotionala materien, vilket möjliggör mental uppfattning, mental syntetisering av sinnesförnimmelser och känslor, av alla vibrationer i de tre lägsta materierna med deras oerhörda atomtätthet. Särskilt fysiska materien är av en atomtätthet, som nödvändiggör materiens mekanisering såsom förberedelse till automatisering i andra solsystemet av alla fysiska, emotionala och mentala höljen. Det tredje solsystemet förutsätter dessa materiers fullständiga automatisering, emedan all lägre evolutionsmateria skall manifestaliseras. De materier, som icke avslutat sin utveckling, överföras till andra solsystem. Även vårt solsystem av både första och andra slaget har fått övertaga mycken dylik "överbliven" materia. Första solsystemet är materieaspektens, andra medvetenhetsaspektens, tredje viljeaspektens manifestation.

2.50 Departementen

¹Manifestationens organisation är baserad på indelningen i sju departement. De syfta som mycket annat till differentiering, till mångfald i enhet, till ändamålsenlig arbetsfördelning, till utbildande av specialister. I dem utbildas sju huvudtyper för skilda funktioner i manifestationsprocessen.

²Departementsindelningen innebär, att varje involutions- och evolutionsatom tillhör ett av dessa sju departement. Departementen bilda sju olika, parallella utvecklingslinjer och sju olika huvudtyper. Inom varje departement upprepas sjudelningen i sådana kombinationer, att, ehuru hos

varje väsen en av typerna dominerar, det dock finns mer eller mindre av alla sju typerna hos alla. Detta gör det möjligt för en individ att såsom kausaljag ändra sin typ och genom specialträning överflytta till ett annat departement.

³En viss frändskap råder mellan materier och typer. Varje särskild typ gör sig – följande minsta motståndets lag – starkast gällande i visst slags materia. Att försöka karakterisera typerna är vanskligt, emedan mänskligheten icke hunnit så långt i sin utveckling, att typerna hunnit utpräglas. Särskilt gäller detta de tre första typerna.

⁴Första departementets typ, med superessentialbetoning, är viljemänniskan, ledaren. Andra departementstypen, med essentialbetoning, är förenaren, vishetstypen. Tredje departementstypen, med kausalbetoning, är allsidiga tänkartypen. Fjärde departementstypen, med mental-kausalbetoning, är en förening av logik och intuition, hos normalindividen ofta tagande sig estetiskt-konstnärligt-dramatiskt uttryck. Femte departementets, med mental betoning, är vetenskapsmannen. Sjätte departementets, med emotionalbetoning, är vibrationstypen, som upplever och förstår genom att “känna” vibrationerna. Sjunde departementets typ, med fysikalbetoning, är organiserande lagmänniskan.

⁵De tre första äro huvuddepartement, motsvarande de tre aspekterna vilja, medvetenhet, materia, de tre första manifestationsprocesserna och de tre kollektivväsendena: lagväktare (balansövervakare), evolutionsledare och materieformare.

⁶Typerna med udda nummerbeteckning utvecklas lättast under perioder med udda beteckning. I vår fjärde eon följa således typerna tillhörande andra, fjärde och sjätte departementet minsta motståndets lag.

⁷All specialaktivitet försiggår i ordnade cykler. En speciell aktivitet utvecklas inom ett av de sju departementen i sänder, berörande alla typer, om än mer eller mindre karakteristiskt för en viss typ. Den departementsaktivitet, som år 1898 påbörjades i sjunde departementet, efterträdde sjätte departementets, som pågått i c:a 2500 år.

⁸Såsom renodlade typer motsvara departementstyperna olika “temperament”, och det är sanningskornet i okunnighetens hopplösa spekulation över det problemet.

2.51 Expanderande kollektivväsen

¹Alla essentialjag och högre jag tillhöra expanderande kollektivväsen. De, som gå mänskliga evolutionsvägen, ha sina egna kollektiviteter lika väl som de tillhörande andra evolutioner. Medveten om sin egen medvetenhetskollektivitet (grupp av andra triader) blir människan först vid essential medvetenhetsexpansion. De individer höra i regel till samma kollektivväsen, som essentialisera i samma rotras eller kausalisera tillsammans eller tillhöra samma klan. Förlöper monadens evolution “normalt”, stannar den inom sin kollektivitet och expanderar såsom andrajag, tredjejag o.s.v. i denna. Varje individ har frihet övergå till andra kollektivväsen med andra uppgifter. Men få begagna sig därav, enär individen i regel föredrar att stanna hos den klan med vilken han samarbetat alltsedan kausaliseringen.

²Ett expanderande kollektivväsen är en enhet av individualväsen. Varje kollektivväsen är ett enhetligt väsen, d.v.s. har gemensamhetsmedvetenhet. Varje individ i ett dylikt väsen är i sin egen kollektivmedvetenhet själv detta väsen. Varje individ är således i medvetenhetshänseende både individ och kollektivitet.

³Det finns otaliga slag av kollektivväsen, omfattande allt större grupper av individualväsen. Allt, som kan bilda en kollektivitet, utgör automatiskt ett kollektivväsen. Så är varje materievärld, planet, solsystem, hela kosmos, ett kollektivväsen. Kollektivväsen bilda en kontinuerlig serie allt högre naturriken. I denna genomgående kontinuitet av allt högre, allt större kollektivväsen kommer enheten till uttryck. De väsen, som genom kosmisk expansion nalkas kosmisk allvetenhet och allmakt, äro således inga “ensamma på måfå genom kosmos irrande individer” utan kollektiva enheter, som uppgå i allt högre och större enheter, tills de i högsta kosmiska

världen utgöra ett enda totalitetsväsen.

⁴Hela manifestationen deltar i manifestationsprocessen, omedvetet eller medvetet, ovetande eller avsiktligt, ofrivilligt eller frivilligt.

⁵Kollektivväsens liv är tjänande. Individuellt som kollektivt förvärva de därvid för fortsatt expansion erforderliga egenskaper. Individerna i kollektivväsen expandera tillsammans och bli med varje kollektivitetsexpansion allt innerligare förenade med varandra och med allt fler individer. I ett kollektivväsen samarbeta alla på gemensamma uppgifter med individuellt fördelade funktioner. Kollektivväsen sammansätts efter ett otal indelningsgrunder. Varje individ är samtidigt specialutbildad fackman.

⁶Vid uppgående i högre kollektivväsen överlämna de avträdande sina arbetsuppgifter till de nytillträdande och övertaga i sin tur föregångarnas. Alla äro beroende av varandra. De lägres expansion blir nödvändig förutsättning för de högres.

⁷I varje kollektivväsen finns någon individ, som i medvetenhets hänseende kunde tillhöra högre väsen. Denna individ utgör medvetenhetsförbindelsen med högre kollektivväsen. De högres undermedvetenhet respektive medvetenhet utgöra de lägres övermedvetenhet. Genom att stanna kvar i det lägre kan han förmedla till sin kollektivmedvetenhet det högres kunskap i den mån detta högre alls kan begripas av det lägre. Det är på detta sätt kunskapen blir auktoritativ, enär de högres kunskap alltid kan förmedlas till de lägre i den mån denna kunskap är nödvändig för de lägre.

2.52 Kollektivväsens arbetsuppgifter

¹Kollektivväsens arbetsuppgifter kunna sammanfattas i tre huvudgrupper efter de tre aspekterna: materieaspekten, medvetenhetsaspekten och viljeaspekten. Man får således materieformare, evolutionsövervakare och balansåterställare.

²Materieformare sammansätta hela manifestationsmaterien, forma kloten och naturrikenas livsformer.

³Evolutionsledare övervaka involution och evolution med allt vad därtill hör. I fråga om förnuftiga, självansvariga väsen få de påverka (inspirera) dem som genom sitt arbete verkligen tjäna evolutionen. I övrigt måste de söka förhindra att hela människosläktet definitivt urspårar.

⁴Balansövervakare, harmoniåterställare, kausalitetsväktare tillse, att kausaliteten, lagen för orsak och verkan, sådd och skörd, krafternas samspel och motspel icke omöjliggör livets bestånd, materiekrafterna icke medföra kaos genom individuellt godtycke.

⁵All materia har sin "kausalitet": alla sammansättningar, materier, materieslag, alla former – allt från klot till lägsta molekyl. Detsamma gäller alla naturriken, raser, nationer, grupper, individer. Hänsyn vid återverkan enligt skördelagen måste tas till alla de olika kombinationer, som uppstå genom konstanta eller tillfälliga förbindelser.

⁶Ingen högsta makt kan nå dynamis allmakt, som fordras för att frambringa uratomer i urmaterien. Detta verk kan endast urmateriens dynamiska energi utföra. Även de högsta väsen äro underkastade Lagen. Urmateriens och dynamis egen natur är grunden för alltings lagenlighet och omöjliggör "godtycklig" allmakt. Lagen visar sig i oföränderligheten i materieprocessen samt i materiens och energiens oundvikliga konstantrelationer. Varje lag är en del av allt allmännare konstantkomplex, vilka slutligen uppgå i den grundlag, som härflyter ur materiens natur. Annorlunda uttryckt: naturlag är dynamis mekaniska sätt att verka. Ju mer materieprocessen och därmed differentieringen fortskrider, desto fler lagar komma till synes. Funnes ingen lag, skulle stenen icke falla, ingen teknik vara möjlig, ingen förutsägelse göras, vore kosmos ett kaos. Antagandet av frånvaro av lag är bevis på okunnighet. Enligt esoterikens fundamentalaxiom finnas lagar i allt och är allting uttryck för lag. Den, som har kunskap om alla lagar, är allvetande. Allmakt är möjlig endast genom absolut felfri tillämpning av samtliga lagar.

2.53 Kollektivväsens förhållande till mänskligheten

¹Lagen för självförverkligande genom självaktivitet är universell och gäller för allt liv, från det lägsta till det högsta. Det är människornas sak att förvärva kunskap om verkligheten och livet samt lagenlig rättsuppfattning. Även mänskligheten såsom kollektivitet har sina problem, som den måste söka lösa på egen hand. Så nödvändigt det är, att individen arbetar på sin egen utveckling, så behövlig är högre evolutioners medverkan. Kollektivväsen själva utvecklas genom manifestationsarbetet. Lägre evolutioners höljen ingå i kollektivväsens höljen. De lägre få nästan hela materiella automatiseringen i sinom tid till skänks. Mänskliga individen behöver icke främmande ledning. Hans högre triader tillhöra kollektivväsen, hans egen övermedvetenhet dessa kollektivväsens medvetenhet. Visserligen är hans förstatriads medvetenhet på människostadiet isolerad från övriga förstatriaders medvetenhet. Men denna tillfälliga ensamhet är nödvändig för förvärv av självtillit (såsom potentiell gudomlighet med de rättigheter detta innebär) och självbestämmdhet. I denna ensamhet får individen all den hjälp han enligt livslagarna för enhet och skörd är berättigad till. Individen utvecklas genom att lära av egna erfarenheter och skörda vad han sått. Allt "gott och ont" som möter individen är hans eget verk. Livet behövde icke vara det helvete människorna gjort det till. Men så länge människorna förakta enheten, förtrampa sina bröder, göra sig till lag och domare för andra, få de skörda den sådden, tills de lärt sig, att frihetens ansvar betyder broderskap och icke självrätt.

²Genom att tjäna utvecklingen och enheten ha kollektiviteternas individer funnit det enda liv som är värt att leva, ha de blivit ett med livet. Människan kan som de nå målet genom strävan till enhet. Essentialmedvetenheten klargör att alla äro ett. Ju förr människan förverkligar enheten med allt liv, desto förr blir hon medvetet ett med dem som nått dit. Även de ha vandrat vägen från vanmakt till frihet. De känna människan: hennes okunnighet, inbilskheter, oförmåga, förvillelse. De förvalta orsakslagens sådd och skörd. Utöver denna omutliga rättvisa känna de deltagande med den tappra varelsen, som enligt lagen för självförverkligande blint irrlande famlar mot okänt mål. Ingen kan identifiera ett kausaljag eller ana essentialväsendet i den enkla mänskliga skepnaden. Ingen skulle vinna något som helst på att göra det. De ge sig icke till känna. För trollkonster hänvisa de till professionella illusionister. Auktoriteten överlämna de helt åt professorer och profeter. Kausalvärlden är allas gemensamma mötesplats, där alla äro kända och alla ska finna varandra till slut. Personlighetens, livsillusionernas världar (med livsokunnigheten, outrotliga självbedrägligheten och otaliga missförstånden) intressera icke kollektivjagen. Den, som i tjänande liv visar, att alla de hämmande och söndrande livsillusionerna (makt, rikedom, ära etc.) förintats för alltid, ilar snabbt mot anade målet.

³Genom förnekandet av egen potentiell gudomlighet vinnes intet hos det kollektivväsen, som övervakar mänskliga evolutionen. Det enda "tack" de möjligtvis räkna med för sin möda är, att människan söker ändamålsenligt begagna de möjligheter till utveckling och enhetens goda sådd livet dagligen erbjuder. Att tro sig på annat sätt kunna påverka dem, skulle innebära att hos dem förutsätta laglöst godtycke. Det är i detta hänseende riktigare att betrakta dem såsom opersonliga naturlagar än godtyckliga gudomligheter. Dessa väsen äro omutligt sakliga. En enda handling av någon av dem mot Lagen skulle bringa "något ur funktion" och för övrigt vara omöjlig utan samtliga kollektivindividers och även högre instansers gillande. Enligt frihetslagen får ej heller något väsens rätt till självförvärvad frihet kränkas, obegränsad så långt denna frihet ej missbrukas till något annat väsens förfång. Frihetslagen innebär även, att man ej kan fordra något man ej förvärvat sig rätt till. Intet högre väsen har rätt att godtyckligt hjälpa. Allt är lagbestämt och ofelbar rättvisa oundviklig. Orättvisa på något som helst livsstadium är omöjlig. Det allmänna talet om livets orättvisa tillhör okunnigheten och avunden. De som veta Lagen äro "gudomligt likgiltiga" för vad som sker med dem.

⁴Okunnigheten har i en del livsföreteelser velat se beviset för frånvaron av allvis och allgod allmakt. Utvecklingen hos atomer med repellerande grundtendens kan taga fel riktning, vilket

visar sig redan i växtrikets parasitliv och djurrikets rovliv. Omedveten och i ännu högre grad medveten kränkning av frihetslagen (intrång på individens omistliga, okränkbara, gudomliga frihet, begränsad av allt levandes lika rätt) resulterar i kamp för tillvaron och livets grymhet. Naturens slöseri med livsfrön är också enligt skördelagen, som automatiskt och mekaniskt går ut över allt liv. Det mekaniska omöjliggör godtycke och tjänar därigenom även ändamålsenligheten.

ESOTERISKA KUNSKAPEN OM VERKLIGHETEN: ALLMÄNT

2.54 Rum och tid

¹Urmaterien är rumlös och tidlös. Rum och tid uppstå först med kosmos.

²Rum i kosmisk mening är dimension (slag av "rymd": närmaste liknelsen man kan komma till). Det "tomma" rummet är ett högre materielag med mindre uratomtätet.

³Det finns lika många olika slag av "rum" som det finns dimensioner och atomslag. Lägsta atomslaget (fysiska) har en dimension (linje och yta räknas ej), högsta atomslagets värld har 49 dimensioner.

⁴Med varje högre dimension förefaller det som om rummet krympte samman. Sålunda synes solsystemet vara en enda punkt för sjudimensional syn, kosmos en punkt för 49-dimensional. I alla materier äro alla dimensioner tillgängliga för fulländat uratomjag (1).

⁵Högre världar synas "genomtränga" lägre, högre materier genomtränga lägre materier (närmast möjliga förklaring, ehuru oegentlig som beskrivning).

⁶Tid är den obrutna kontinuiteten i kosmiska manifestationsprocessen. I manifestationshänseende finns icke absolut rum eller tid. Manifestationen är begränsad såsom klot i urmanifestationen. Även tiden är begränsad, emedan den är uttryck för manifestationsprocesser.

⁷Tid är ett sätt att mäta skeenden, förändringar i materie- och rörelseaspekterna. Varje atomvärld har sitt slags tid. Vår planets fysiska tid är bestämd av jordens rotation och omlopp kring solen, rörelsepunkter i förhållande till andra solsystem.

⁸Eviga nuet i högsta kosmiska värld begränsas med varje lägre atomvärld. I essentialvärlden (46) förefaller människans indelning av tiden i ett förflutet, närvarande, tillkommande som ett ohanterligt begrepp.

⁹Tid har ingen "dimension". Alla mänskliga spekulationer om rum och tid ha visat sig vara förnuftslösa. Det är tid på att människan inser sin oerhörda begränsning och nöjer sig med att försöka utforska fysiska världen. För att kunna uttala sig om högre världar måste man ha blivit åtminstone ett kausaljag. Sådana ha fått lära sig inse egen begränsning och skilja på vad de veta och icke veta, kunna begripa och icke begripa. Det ha mycket få människor ännu lärt sig. Enligt esoteriken kan ingen "spekulation" upptäcka sanningen. Kontakt med verkligheten fås ej på det sättet utan genom upplevelse, metodiskt och systematiskt förberedd (med esoteriska metoder).

2.55 Dynamis, energier, vibrationer

¹Alla tre beteckningarna – dynamis (urmateriens dynamiska energi), energi, vibration – erfordras för att undvika oklarhet. Ju fler begrepp vi ha, desto fler distinktioner för full förståelse av en ytterligt sammansatt och svårbegriplig verklighet äro möjliga. Vi vinna ingenting på säregna metoden att försöka klargöra genom att utmönstra behövliga hjälpbegrepp.

²Energier äro högre materiers påverkan på lägre materier. Varje högre materia kan verka såsom energi på varje lägre materia. De tre fundamentalenergierna, initialenergierna till de konstanta solsystemenergierna, äro tre kosmiska materier: av atomslag 28, 35, 42. (Hinduernas prana är icke en utan dessa tre.)

³De högre energierna behöva icke för att nå lägre materielag taga vägen ner genom alla successiva molekylarslagen, utan de strömma direkt ner genom sitt i varje materielag givna numeriska molekylarslag.

⁴Energi eller kraft yttrar sig såsom rörelse, vibration. Vibrationer uppstå i materien genom högre materiers genomträngande av, förflyttning genom lägre materier. Denna förflyttning, som följer minsta motståndets lag, yttrar sig såsom olika rörelser (våg-, spiralrörelse etc). Varje slag av materia har såsom energi sitt slag av rörelse eller vibration. Vid studiet av denna förflyttning eller

genomträngning bör märkas, att varje molekylarslag har sina materiella underavdelningar.

⁵Tanken icke endast formar en mentalelemental i mentalmaterien utan utsänder dessutom vibrationer i alla fem dimensionerna i mentalvärlden. Elementalen såsom materieform kan lokaliseras men icke vibrationerna, som nå alla och kunna uppfattas av dem som äro inställda på motsvarande våglängd.

⁶Ur vibrationssynpunkt kan allting sägas bestå av vibrationer och medvetenheten vara uppfattning av vibrationer i materien. Olika slags sinnesförmimmelser äro vibrationer i eterhöljet inom vissa givna områden. Begär och känslor äro vibrationer i emotionalhöljet. Tankar äro vibrationer i mentalhöljet.

⁷Vibrationerna i ett visst molekylarslag vitalisera detta molekylarslag. Varje upprepning förstärker. För att aktiva medvetenheten inom ett visst molekylarslag skall aktiveras av vibrationerna fordras att medvetenheten kan vara aktiv i denna materia.

⁸I samband med studiet av vibrationerna kommer studiet av periodiciteten att öppna nya fält för vetenskaplig forskning. Periodicitet eller rytm är en egenskap hos molekylarmaterien. Periodiciteten innebär bl.a. en kontinuerlig växling av aktivitets- och passivitetsperioder. Kännedom om periodiciteten eller tidscyklerna för de olika företeelserna är en av förutsättningarna för ofelbar förutsägelse.

⁹Utan materia finnes ingen rörelse eller vibration, ingen kraft eller energi, intet material för dynamis. Dynamis verkar genom att sätta materien i rörelse. Yttersta initialimpulsen är alltid dynamis. Dynamis i uratomerna är oberoende av medvetenhet, i manifestationsmaterien oberoende tills medvetenheten aktiverats. Dynamis står till varje uratoms förfogande. Medvetenheten kan icke påverka materien. All påverkan är dynamis verk. Aktiv medvetenhet är medvetenhetens förmåga att låta dynamis verka genom sig. Medvetenhetsaktiviteten i en viss materia beror på medvetenhetens förmåga att bruka dynamis i denna materia. Evolutionsprocessen är i dynamishänseende medvetenhetens omedvetna och automatiska dynamisförvärv, expansionsprocessen medvetenhetens medvetna dynamisförvärv.

2.56 Högre materier äro självlysande

¹Högre materier ha egenskaperna ljus och färg, självlysande färg, uppfattbara för mot respektive materieslag svarande objektiva medvetenhet. Detta var ett av skälen, varför de gamle symboliskt betecknade högre materia med "astralljus", "kosmisk eld" etc.

2.57 Atomen

¹Vetenskapens "atom" är den kemiska atomen, etermolekylen. Vid "sprängningen" (spiralrörelsens momentana upphävande) av fysiska atomen erhållas 49 emotionalatomer.

²Atomen har formen av ett klot. Atomklotet består av tio i spiral dragna, ändlösa, skenbara trådar – tre grövre och sju finare – som ingenstädes beröra varandra. Dessa trådar äro i sin tur omlindade av ännu finare trådar (likt en elektrisk sladd). Envar av de sju trådarna visar frändskap med sitt slag av de sju molekylarslag i det materieslag atomen tillhör. Tråden har till uppgift att tjänstgöra som förmedlare av sitt molekylarslags speciella energier, frambringa eller upptaga vibrationer. Trådarna vitaliseras genom angivna kosmiska energierna. Atomen är antingen positiv eller negativ. I den positiva strömmar energien in från närmast högre värld och genom atomen ut i atomens egen värld. I den negativa strömmar energien från atomens värld genom atomen ut i närmast högre. Med varje ny eon i sjuklotet vitaliseras ytterligare en spiral i atomen. I emotionaleonen bli fyra trådar i atomen vitaliserade (4–7). Atomens högre medvetenhetsskikt förbli inaktiva. De trådar, som icke äro vitaliserade, kunna icke upptaga några vibrationer. Den, som vill erövra medvetenheten i de högre molekylarslagen, måste själv kunna vitalisera motsvarande spiraler i sin triads enheter. Vibrationerna i de fyra lägre molekylarslagen äro övervägande repellerande, i de tre högre attraherande. Individens måste förvärva självinitierad

vibrationsförmåga i sin triads enheter. Annars blir han slav under vibrationerna utifrån.

2.58 Materieformernas och naturkrafternas ursprung

¹Fysiskt liv har sin fysisk-eteriska, emotionala, mentala etc. materiella motsvarighet. Det fysiska är liksom endast en förtätning, förgrovning, nerdimensionering av det emotionala, det emotionala av det mentala etc. Planeter, naturriken etc. ha sin motsvarighet, sitt ursprung i högre världar. Involveringsprocessen innebär icke endast en atomernas involvering utan därjämte involvering av de i andra kosmiska riket (29–35) tänkta formerna, som taga lägsta gestalt i fysiska världen. Den fysiska världen är resultatet, effekten av aktiviteten i högre världars materia. De egentliga orsakerna till fysiskt skeende söka vi förgäves i det fysiska. Involveringsprocessen är ett successivt upprepande i allt grövre, allt mera sammansatt materia av högre materia och av det som finns i högre materia. Utan att först finnas i högre materia kunna inga bestående former finnas i lägre materia. Ju högre materia den tänkta ursprungsformen tillhör, desto mer bestående, differentierad, livsduglig är den slutgiltiga formen. Och de former, som erfordras för evolutionen, måste äga högsta möjliga livsduglighet. Det var denna fundamentala och universella formgivningsprincip Platon avsåg med sin liknelse om ideerna såsom alltings upphov.

²Detta förklarar, varför solsystemet kan kallas en kopia av kosmos, varför analogien är förnämsta esoteriska slutledningssättet, varpå analogien mellan högre och lägre, makro och mikro beror. Naturligtvis måste vid dylikt analogislut förfaras med varsamhet, emedan jämförelsen aldrig kan bli fullt exakt. Det i finare, högre materia förefintliga kan aldrig exakt återges i grövre, lägre materia. Vid förgrovningen måste det närmast högre “anpassas” efter de materiella möjligheterna i närmast lägre. Och ju större avstånden i materielag mellan de jämförda verkligheterna äro, desto felaktigare blir en alltför långt driven analogi. Men utan största möjliga likhet mellan högre och lägre skulle friktionen ökas och automatismen försvåras, om icke omöjliggöras. Lagen för minsta motstånd, högsta effektivitet, fullaste automatism, största möjliga likhet med idealet är en och samma universella materielag.

³De materieformer, som på vårt klot utgöra de fyra naturrikerna – mineral-, växt-, djur- och människoriket –, härleda sitt första ursprung från världarna 29–35. I dessa världar konstrueras de såsom för framtida evolutioner i lägre världar tjänliga former. Dessa materieformer förtätas genom varje lägre materielag. Varje förflyttning från högre till lägre materia medför en fortgående experimentellt utformad anpassning till grövre materielag. Det väsentligaste involutionsarbetet i lägre världar består i att avhjälpa tendenser till avvikelser vid denna anpassning. De ändamålsenliga energierna från högre världar verka med oemotståndligt drivande kraft. Från och med atomslag 43 sker utformningen även i molekyllarmateria. Dessa involverande materieformer äro elementaler, som reproduceras i allt lägre materielag tills fysisk-eteriska materielaget nåtts och organisk formgestaltning blir möjlig. Denna utformning i fasta, fysiska materien (49:7) blir beroende av det organiska livets funktionella självgestaltning alltifrån urcellen, varvid impulserna närmast utgå från cellernas eteriska materia. Materieformer äro antingen involutions- eller evolutionsväsen. De äro involutionsväsen, tills de tagas i besittning av aktiva evolutionsmonader.

⁴Förstajaget finner idealet i kausalvärlden. Kausalmateriens form är dess högsta form, idealformen. Den konstnär, som vid betraktandet av en fysisk naturform, kan erhålla en vision av motsvarande kausalform, skådar vad Platon menade med “skönhetens idé”.

⁵De automatiskt verkande krafterna indelades av de gamle i mekaniskt och ändamålsenligt verkande krafter. I själva verket förekommer två slags ändamålsenlighet: dels den ovan förklarade, dels den ändamålsenlighet, som fås såsom resultat vid samverkan av mekaniska naturkrafter och medvetenhetens instinktiva strävan till anpassning. Ju större denna anpassning, desto mer verka de mekaniska skenbart ändamålsenligt. Denna instinktiva ändamålsenlighet förvärvade fysiska och emotionala evolutionsmaterien genom mentaliseringen i föregående (första

slagets) solsystem.

⁶De mekaniskt verkande naturkrafterna äro funktionella energier, som konstant utströmma från kollektivväsens automatiserade höljen. Krafternas differentiering beror på dels att varje molekylarslag blir sitt eget slag av energi, dels att varje kollektivväsen utsänder sin specialiserade energi.

⁷Alla triader, naturformer, hela involutionen och evolutionen finnas hela tiden i världarna 29–35, denna kausalitetens ursprung, varifrån och dithän alla kausalkedjor i sista hand sträcka sig. Man kan kalla dessa världar för formernas experimentverkstäder. Varje atom passerar genom de olika “naturstadierna” i flera olika processer i kosmos, innan den i solsystemen når sin slutgiltiga “form”. Allt liv är en “oändlig” upprepning, tills fulländningen nåtts genom atommedvetenhetens expansion. Endast uratomerna äro, om de så önska, odödliga. Allt lägre upplöses, allteftersom slutliga evolveringen genom manifestationsprocessen når allt högre.

2.59 Verklighetens tre aspekter

¹Det finns tre slags verklighet: materiens, rörelsens och medvetenhetens verklighet. Man kan även uttrycka detta sålunda: verklighetens tre likvärdiga aspekter äro materia, rörelse och medvetenhet. Detta är den esoteriska förklaringen av trinitismen: läran om treenigheten. Materia, rörelse och medvetenhet äro utan sammanblandning eller förvandling oupplösligt och oskiljaktigt förenade. Ingen av dessa aspekter är möjlig, kan finnas till utan de båda andra. Materiens värld är samtidigt rörelsens och medvetenhetens värld. Alla tre aspekterna äro likvärdiga och ofrånkomliga, om man vill bilda sig en riktig totaluppfattning av verkligheten.

²Den, som har insett verklighetens treenighet, har löst tillvarons grundproblem. De tre omedelbart givna och självklara absoluta, materia, rörelse och medvetenhet, äro alltings yttersta förklaringsgrunder. De förklara sig alltså själva genom sina sätt att vara, sina yttringar och kunna icke ytterligare förklaras, endast konstateras av alla. Rörelsen, skeendet eller naturprocessen betecknas även med kraft, energi, aktivitet, vilja.

³Sedda i sin totalitet utgöra såväl materia som vilja och medvetenhet var för sig odelbara och oskiljbara enheter, hos vilka enheten är det primära. Materien är en och en enhet. Viljan är en och en enhet. Medvetenheten är en och en enhet.

2.60 Urmaterien

¹Urmaterien är rumlös och tidlös. “Rum” uppstår först med kosmos, som kan liknas vid en gasbubbla i en oändlig ocean. Urmaterien är den egentliga materien. Urmaterien är icke atomisk utan av homogen konsistens med de två skenbart motsägande bestämningarna: absolut täthet och absolut elasticitet. I urmaterien finnas potentiellt livets alla kända och okända egenskaper, som komma till uttryck i atomiserade manifestationsmaterien.

²Genom urmateriens dynamiska verksamhet frambringas i urmaterien i oändlighet eviga uratomer. Denna dynamiska verksamhet i urmaterien och i uratomerna förändras aldrig.

³Uratomerna äro liksom bubblor i urmaterien. Uratomerna kunna liknas vid gasbubblor i vatten, vattnet vid urmaterien och bubblan vid atomen. Uratomerna äro tomrum i urmaterien. Detta förklarar hur fasthet och hårdhet uppkomma. Det är uratomernas tomrum, som möjliggör manifestation, som är förutsättningen för uratomernas existens och oförstörbarhet. Uratomen är oupplöslig, själva “dynamis”.

⁴Urmaterien är medvetlös. Uratomerna ha potentiell medvetenhet, möjlighet till medvetenhet. De i uratomerna genom manifestation aktualiserade och aktiverade medvetenheterna förbli givetvis ändliga, även om de genom expansion kunna utsträcka sig över en kosmos och bygga ett universum.

⁵Uratomerna utgöra byggnadsmaterialet till all annan materia, till manifestationsmateria. Manifestationsmaterien sammanfogas av dynamiska, eventuellt genom aktiva medvetenheten.

Urmaterien är högsta materien, och all annan materia är lägre materia.

⁶Uratomen är minsta möjliga del av urmaterien och minsta möjliga men också fasta punkt för individuell medvetenhet (oförlorbar självidentitet efter förvärv av kollektivmedvetenheten).

2.61 Urmateriens dynamiska energi (dynamis)

¹Denna energi, av Pytagoras benämnd dynamis, är en, en enhet, enda kraften, urkraften, all krafts källa, obegränsad, outtömlig, grundorsaken till universums perpetuum mobile, dynamisk, evigt självverkande, allsmäktig inom gränsen för materiens möjligheter. Den kallas även vilja, emedan den kan verka genom medvetenheten, kan erövrats av medvetenheten och bli allvetenhetens allmakt. Dynamis gör urmanifestationerna (uratomerna) till en evigt dynamisk rörelse. Dynamis finns i varje uratom.

²Dynamis frambringar uratomerna i urmaterien (grekernas kaos), ger atomerna deras ursprungsrörelse, möjlighet till all annan rörelse, gör uratomerna eviga och oförstörbara genom att evigt vidmakthålla deras dynamiska rörelse, driver uratomerna till manifestation, driver materien att verka i enlighet med materiens egen lag eller natur.

³Dynamis är enda kraften. Den bör icke förväxlas med s.k. naturkrafter eller fysikens energier. Energi är materia. Olika energier äro olika slag av materia. Materia kan verka såsom energi på annan materia. Energi är högre materias verkan i eller påverkan på lägre materia. I sista hand är det visserligen dynamis, som driver högre materia att verka såsom energi på lägre materia. Materia är energi så länge dynamis "vill". När dynamis icke längre verkar, upphör materien att vara energi, och därmed är energien i egenskap av energi förintad. Dynamis är således enda oförstörbara kraften. All annan "kraft" förintas.

⁴Dynamis är det dynamiska och materien såsom energi det mekaniska. Dynamis påverkar materien direkt. Dynamis är alltid initialimpulsen, som sätter materien såsom energi i rörelse. Energin verkar direkt endast på sitt "eget" slag av materia och kan icke verka på annan materia annat än genom materia. Det finns lika många olika slags energi (riktigare energiens verksamhets- eller uttryckssätt) som det finns olika slag av atommateria. Dynamis verkar direkt endast i urmaterien samt i uratomerna (urmanifestationen) och indirekt genom aktiva medvetenheten. Urmaterien blir både materia och energi för manifestationsmaterien.

⁵Urmanifestationen är urmateriens dynamiska process, och all annan manifestation är nödvändigtvis även samtidigt både urmanifestation och urmateria. Urmateriens blinda dynamiska kraft håller allt i evig rörelse. Ingenting kan eller får stå stilla. Upphörde uratomernas rotationsrörelse för bråkdelen av en sekund, skulle atomen upplösas. Bubblan skulle icke längre vara bubbla utan vara förintad. Hela urmanifestationen är rörelse, och varje uratom är evigt dynamisk.

⁶Vilja är dynamis verkan genom aktiva medvetenheten. Aktiv medvetenhet är alltså medvetenhetens förmåga låta dynamis verka genom sig. Det finns lika många slags viljans verksamhetssätt som det finns olika slags aktiva medvetenhetssätt.

⁷Dynamis utför arbetet, åstadkommer skeendet, naturprocessen. I manifestationsmaterien är det medvetenheten, som dirigerar, formar, bestämmer sättet. Dynamis är överallt det primära. Mest märkbart blir detta likväl, när medvetenheten icke är aktiv. Dynamis är både primär och sekundär. Såsom primär är viljan till tiden före och oberoende av medvetenheten. Såsom sekundär är den beroende av aktiv medvetenhet och är då vilja. Vad vi i övrigt kalla vilja är enbart nedärvda beteckningar på olika företeelser, som kunna ha direkt, indirekt men också intet samband alls med viljan: termer såsom önskan, strävan, energi, vitalitet, målmedvetenhet, uthållighet, val av motiv, handlingsfrihet, handlingsförmåga etc.

⁸I detta verk behandlas endast två av verklighetens tre aspekter: materie- och medvetenhetsaspekterna. Den del av esoteriska läran, som handlar om dynamis utlopp genom medvetenheten, förblir esoterisk. Dynamis är och förblir ett olöst "mysterium", vilket knappast

kan nog starkt betonas. Det oerhörda lidande, det helvete på jorden, människorna bereda varandra och allt annat levande är stort nog ändå. Den kunskap, som ger verklig makt – kriteriet på verklig kunskap –, måste i möjligaste mån förbehållas dem som omöjligt kunna missbruka makt. Så som människorna nu en gång äro beskaffade, medför makt ofelbart maktmisbruk, blir alltid frihetens och livets fiende, i bästa fall enbart på grund av okunnighet. De, som söka tilltrotsa sig kunskapen om viljan (“magien”), få taga de oundvikliga katastrofala följderna utan att ändå lyckas.

2.62 Esoteriska beteckningar, exoteriska fiktioner, tillägg m.m.

¹De flesta nedärvda religiösa termer ha ursprungligen varit esoteriska symboler. De ha genom okunnigas misstolkning förlorat sin ursprungliga mening och därmed blivit fiktioner (föreställningar utan reell motsvarighet). Resultatet är en utan esoterikens förklaringar ohjälplig begreppsförvirring. Samtidigt med fiktionerna befrias vi från de på dessa grundade vidskepligheterna. Därefter ha vi utsikt att ställa hithörande problem rätt.

²I varje esoterisk skola, som efterhand uppstod, utarbetades en egen symbolisk terminologi, varvid beteckningarna om möjligt anpassades efter rådande exoteriska föreställningar. Detta har visat sig olämpligt. Okända världars materier och medvetenheter böra icke betecknas med redan idiotiserade och följaktligen vilseledande termer.

³I motsättningen “ande-materia” har “ande” betytt såväl vilja som medvetenhet och högre materia. Hos de kaldeiska magierna betydde “ande” det hemligaste av allt, nämligen viljan. Hos indiska filosofer betyder “ande” detsamma som högre medvetenhet. Detta sammanhänger med subjektivismens överbetonande av medvetenhetsaspekten. Vanligaste tendensen var att kalla de tre högre atomlagen, kloten, världarna eller medvetenheterna i ett sjutal för “ande” och de fyra lägre för “materia”. Även motsättningen gott-ont (detsamma som högre-lägre) kom häri till synes: 1–3 betecknades såsom gott, 4–7 såsom ont.

⁴Termen “andlig” har alltid varit särskilt användbar på grund av dess oklarhet. Människorna sakna essential erfarenhet, och endast eliten har någon upplevelse av det kausala. Normalindividens “andlighet” tillhör det högre emotionala.

⁵Naturligtvis förekomma beteckningarna “kropp, själ och ande” i olika betydelser: såsom dels de tre triaderna, dels de två lägsta triaderna (varvid med “kropp” avsågs fysiska, emotionala och mentala höljena, med “själ” kausalhöljet, med “ande” essential- och superessentialhöljerna), dels den lägsta triaden (“kropp” = organismen; “själ” = emotionalhöljet; “ande” = mentalhöljet).

⁶Följande beteckningar äro ursprungligen gnostiska. “Gud är ande” = lägsta materien för enhetskollektivitet är essentialmaterien. “Själens förening med gud” = buddhismens “ingå i nirvana” = monadens centrering i tredjetriaden. “Andens fall i materien” = syndafallet = involutionens övergång från essentialmateria till kausalmaterialia. “Andar” = samtliga högre materiella väsen (och andra än materiella finnas ej) fr.o.m. essentialväsen (eventuellt kausalväsen). Naturligtvis kom ordet “ande” slutligen att avse emotionalväsen.

⁷“Tillvaron är en illusion.” Illusionsfilosofi (vedanta, advaita, yoga) är indisk exoterisk filosofi, icke esoterisk. Den förste Shankara (det har funnits många med samma namn, som rentav blivit en titel) levde kort efter Buddha. Hans lära, ämnad till en förberedelse för sannyasins invigning i esoteriken, blev av efterföljarna som vanligt grundligt förfuskad. Den urartade i subjektivism och blev en okunnighetens outtömliga spekulation.

⁸Den propedeutiska esoteriken lärde, att det är en illusion att tro, att den synliga verkligheten är den totala verkligheten eller att den grövsta materien är den enda verkligheten: Illusionen försvinner i den mån medvetenheten blir objektivt bestämd av materiella verkligheten i högre världar. Propedeutiska esoteriken lärde, att det finns många olika slag av materiell verklighet, många olika världar, att man i förstajagets världar icke äger lika ofelbara verklighetskriterier (lagenligheten) som i ännu högre världar.

⁹¹ sin urartning ledde denna lära till olika åsikter, alla felaktiga, somliga orimliga. De

väsentligaste må påpekas. Illusionsfilosofien kallar allt som förändras, allt som är underkastat förvandlingens lag, för "illusion". Verkligheten påstås vara oberoende av denna lag. Men förvandlingslagen gäller all verklighet. Även den relativt bestående förändras. I själva verket tillhör begreppet illusion icke världsåskådningen utan livsåskådningen, icke materieaspekten utan missuppfattningen av livets mening, mål och medel. I det hänseendet kunna fysiska, emotionala och mentala världarna såsom livsokunnighetens världar med full rätt betecknas såsom "illusionernas världar".

¹⁰Naturligtvis framkommo olika meningar om var gränsen går mellan illusion (= maya = skenverklighet) och verklighet. Somliga menade, att allt medvetet tillhörde illusionen och allt övermedvetet tillhörde verkligheten. Andra menade, att allt enbart subjektivt medvetet var verklighet, allt objektivt medvetet var illusion. I den mån man förvärvade allt högre objektiv medvetenhet flyttades gränserna för illusion och verklighet. För högre medvetenhet var lägre medvetenhet illusion, eller för att uttrycka saken esoteriskt: förstajagets världar voro illusion för andrajaget, andrajagets världar voro illusion för tredjejaget o.s.v. Slutligen förekom givetvis den orimliga åsikten, att all verklighet var enbart medvetenhetsprodukt. Själva materien förklarades vara illusion.

¹¹De missvisande och förvillande beteckningarna (illusion och verklighet) gävo, som man ser, upphov till felaktiga tankekonstruktioner. Hade man i stället för beteckningarna illusion och verklighet använt den exakta beteckningen: lägre och högre slags verklighet, skulle dessa missuppfattningar undvikits. Det är i varje fall felaktigt att bedöma förstajagets världar med andrajagets verklighetssyn, som yogafilosoferna göra.

¹²Ytterligare begreppsförvirring har vållats genom att för normalindividen osynliga materiella verkligheten betecknats såsom subjektiv i motsats till den synliga såsom objektiv. Det finns ingen subjektiv materia. Det är första uppfattningen av materien som är subjektiv. Subjektivt är allt som tillhör medvetenhetsaspekten, objektivt allt som tillhör materieaspekten.

¹³Esoteriska axiomet om medvetenhetens enhet och kollektivitet ledde till advaitafilosofiens subjektivism med dess subtiliteter såsom följd av omöjliga försöken bortförklara materiens existens. Den esoteriskt orienterade inser lätt, att subjektivisternas många orimliga teorier äro missförstådda esoterismer.

¹⁴Indisk filosofi är insprängd med esoterismer och står esoteriken ojämförligt närmare än västerlandets filosofi. Men i stort sett är även den okunnighetens konstruktioner. I indisk spekulation har medvetenhetsaspekten överbetonats och materieaspekten försumrats. I västerlandet har man företrädesvis odlat lägsta materieaspekten och är grovt okunnig om nästan allt som rör medvetenhetsaspekten och den högre materieaspekten.

¹⁵Indiska symboliken har genom mängden av uttydningsförsök urartat i kaotisk mytologi. Härtill ha bidragit indisk förkärlek för oväsentliga subtiliteter, begagnandet av samma termer för olika och olika termer för samma företeelser, dragandet av godtyckliga gränser mellan olika verkligheter och godtyckligt bruk av beteckningen omanifesterat. Hade de vid sina distinktioner använt de olika materielagen, skulle på enklaste sätt klarhet och reda vunnits.

¹⁶"Människan är gud." Människan är liksom varje atom gudomlig till sitt väsen. Men hela manifestationsprocessen ligger mellan potentiell och aktuell gud. Människan är ett förstajag, omedvetet eller medvetet strävande att bli ett andrajag.

¹⁷Uttrycket "allting är besjälat" är oklart och missvisande. Som om materien försågs med en "själ". Medvetenheten är en atomens egenskap, som blir latent vid upphörande och vaknar (med möjlighet till en gång förvärvad kapacitet) vid förr eller senare ånyo begynnande aktivitet.

¹⁸Icke alla hemliga kunskapssamfund äro kända ens till namnet för exoteriska forskningen. Och om de kända vet man föga mer än att de funnits till. Det har naturligtvis icke hindrat, att man utgivit "vetenskapliga" arbeten om innehållet i dessa läror såsom t.ex. varit fallet ifråga om gnostiken. Den existerade med blomstrande loger i Mindre Asien, Persien, Arabien, Egypten tre

hundra år före Kristus och c:a fem hundra år före kristendomen, vilken genom "popularisering" uppstått ur gnostiken. De gnostiska symbolerna ha också följdriktigt av okunnigheten förvanskats till kristna dogmer. Något liknande försiggår i våra dagar ifråga om rosenkruzarorden. Den instiftades år 1375 av Christian Rosencreutz. Denna ordens lära har förblivit hemlig. Ingen rosenkruzare har ens givit sig tillkänna för utomstående. Detta har icke hindrat utbredningen av exoteriska rosenkruzarsekter, vilka falskeligen tillägnat sig ursprungsbeteckningen.

¹⁹Magiken, hermetiken, hylozoiken, gnostiken, platonismen, kabalismen, maltesianismen, rosenkruzianismen m.fl. ha på grund av sin för oinvigda obegripliga symbollitteratur förblivit esoteriska.

²⁰I våra dagar ha flera samfund framträtt med anspråk på att vara i besittning av den "enda sanna" läran. De uppvisa mer eller mindre lyckade framställningar av tillgängliga esoteriska fakta. Av förklarlig önskan att ordna dessa till ett begripligt helt ha de (för att fylla luckorna i vetandet) försökt sig på egen, icke alltid exakt tolkning av outredda symboler. Dessa exoteriska samfund ha alla det gemensamt, att de bevilja inträde åt vem som helst utan undersökning, huruvida förutsättning finns för förståelse. Såsom oundviklig följd av detta proselytvervande har man fått dogmatiskt sektväsen med tron på sektstiftarens ofelbara auktoritet, ett ännu mer ofelbart bevis på egen omdömeslöshet.

²¹Esoterikern är icke betjänt med troende. Esoterikern måste kunna skilja mellan det individuella och det generella (ideerna), mellan person och sak, mellan fiktion (teori) och verklighet. Han måste inse, vad moralisten aldrig kan, att kunskapen om verkligheten är en sak och förmågan förverkliga idealet något helt annat. Intet verk blir bättre genom att åberopa sig på auktoriteter. Varje verk står eller faller på sitt eget innehåll. Den som frågar efter signaturen ("Vem har sagt det?") är olämplig för esoterik. Den som begripit citerar inga auktoriteter utan tänker själv. Så många fakta föreligga, att detta numera blivit möjligt i fundamentala hänseenden. Ingen esoteriker är ofelbar. Även för essentialjag finnas ännu icke fullt aktiverade skikt i lägre materiers högsta molekylarslag motsvarande medvetenhet. Superessentialjag behöva aldrig misstaga sig. Att deras personlighet någon gång gör det beror på, att förstajaget såsom självständigt väsen icke konsulterat andrajaget, sysselsatt på annat håll. Fulländade tredjejag, tjänande mänskligheten och således bibehållande sina två lägsta triader, kunna vara verksamma i flera olika världar samtidigt, ehuru naturligtvis icke med full kapacitet. Till esoterisk träning hör att försöka utföra två saker samtidigt. De olika slagen av medvetenhet kunna, när sammanvävnaden upplösts, arbeta var för sig, mekaniskt och rutinmässigt såsom "robotar", sporadiskt inspekterade av jaget.

²²I äldre esoteriska skolor undvek man exakta begrepp. Symbolerna hade bl.a. till uppgift tvinga sökaren uppöva sin intuition. Klarhet fås vid uppnådd kausalmedvetenhet. Sedan man numera sänkt anspråken på förståelse under minimum, har symbolikens oklarhet i begreppshänseende naturligtvis medfört, att charlataner, mystagoger och allsköns narrprofeter vuxit upp som svampar ur marken. Äntligen ett givande näringsfång. Imponerande på enfalden genom mystiska antydningar om överlägsna insikter i hemliga visheten och allehanda fuffens med andningsövningar, speglar, pendlar, kristallkolor, formler, ceremonier, spåkonster, utbreda de sina vidskepligheter, envar efter egen ofelbar metod, med tron på underverk, trolleri, genombrott av naturlagar, ingripande av "höga andar" (mot klingande valuta) i egoistiska angelägenheter, undervisning i hur man tillgodogör sig "överjagets" krafter och annat nonsens. Deras försök till uttolkning av gamla symboler vittna om deras brist på verklig insikt. Skulle de vid sina försök komma i kontakt med emotional-mentala övermedvetenhetens utforskade krafter (i stånd till åtskilligt som är ägnat förvilla och bedraga) blir resultatet värst för den inbiliska nyfikenhet, som alltid tror sig utvald och aldrig låter sig varnas från att likt "dårar rusa in där vise akta sig för inträde". Naturligtvis finnas ännu ej upptäckta naturlagar med utforskade naturkrafter. Men okunnigheten blir alltid deras offer. All oklarhet har visat sig underlätta mystagogers

bedrägligheter. Den alltmer utbredda vidskepelsen och allt allvarigare allmänna desorienteringen har klargjort behovet av ett orubbligt konkret mentalsystem. Tids nog sprängs systemet på idealitetsstadiet. Vad ockulta forskningen närmast bör inrikta sig på är ökad insikt i materiens natur genom fysisk-eteriska fakta. Därigenom förbereds förvärvet av hithörande objektiva medvetenhet.

²³Emotional objektiv medvetenhet ger i bästa fall (för kausaljag) endast kunskap om emotionalvärlden och mental objektiv medvetenhet om mentalvärlden. Därmed erhåller man emellertid icke de för en riktig totaluppfattning av verkligheten nödvändiga fakta utan förblir i stort sett okunnig. Mental objektiv medvetenhet är aldrig medfödd i emotionaleonen. Metoden för dess förvärv läres icke ut, och okunnighetens fuskförsök i vissa moderna hemliga ordnar leda, ifall resultat alls ernås, ofelbart till katastrof. Förbleve icke aktiveringsmetoderna esoteriska, vore allas krig mot alla och mänsklighetens totala förintelse oundvikliga. Det räcker verkligen icke med den goda föresatsens ädelhet, som endast är eviga självbedräglighetens mask. Jaget såsom personlighet är egoistiskt. Först essentialmedvetenheten omöjliggör varje slags missbruk. De hemliga indiska yogaskolorna med sedan årtusenden nedärvda objektiveringsmetoder lyckas endast med fysisk-eterisk och emotional objektivitet, varvid genom generationer nedärvda fysiologiska betingelser utgöra en nödvändig förutsättning.

²⁴“Avatar” (gudomlig inkarnation) är en titel indierna äro frikostiga med liksom med “mahatma” (stor ande). Esoteriskt avses med avatar en individ från något gudomsrike.

²⁵Det finns goda skäl påtala det ofog, som bedrivits ifråga om den s.k. akashakrönikan. Alla världar ha sina kollektivminnen. Allt, som försiggått inom de olika världarna, finns bevarat i dessa världars involutionsmaterias passiva, speglade medvetenhet. Men ifråga om emotionalvärldens kollektivminnen finns det ingen möjlighet att korrekt skilja mellan subjektiv och objektiv verklighet för andra än dem som förvärvat medvetenhet i denna världs atomminne. Mänskligheten befinner sig på emotionalstadiet, och allas emotionalhöljens dynamiska aktivitet gör att hela emotionalvärldens involutionsmateria närmast gör intryck av en kokande jättegryta, där molekylarmaterien befinner sig i ständig omformning.

²⁶Endast det, som ständigt på nytt upprepas i mänsklig massmedvetenhet, blir tillräckligt permanentat för att kunna uppfattas såsom bestående materiell verklighet, återgivande det förflutna i konkreta emotionalformer.

²⁷Endast ett essentialjag kan avgöra, vad som i allt detta är eller har varit objektiv verklighet genom att jämföra emotionalvärldens molekylarminnen med atomminnet.

²⁸Esoterikens grundtankar äro i full överensstämmelse med den naturvetenskapliga världsuppfattningen. Allt skeende försiggår i enlighet med materiens eviga, oföränderliga naturlagar. Utan dessa vore kosmos och utveckling omöjliga. Lagar äro kunskapens förutsättning, det bestående i all kunskap.

²⁹Utvecklingen är en naturenlig process. Individen kan påskynda denna för egen del genom förnuftig tillämpning av lagarna, genom hygien, diet, ädla känslor, ädla tankar, förvärv av ädla egenskaper. Försök till konstlad drivhusutveckling, såsom t.ex. indiska fakirers m.fl. ansträngningar, betyder omvägar med försening. Genom naturenligt levnadssätt höjes automatiskt höljenas förmåga att vibrera i allt högre molekylarslag. Resultatet kommer ofelbart i sinom tid. Enligt esoteriken bero 25 procent av alla sjukdomar på missriktad mentalitet, 50 procent på missriktad emotionalitet och endast 25 procent på fysiska missförhållanden.

³⁰Esoteriken skänker oss ett verklighetsunderlag, gör det möjligt för oss att utveckla verklighetssinnet, visar oss vägen som ligger framför oss, befriar oss från fiktioner och illusioner. Redan det är av oskattbart värde.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Esoteriska världsåskådningen* av Henry T. Laurency.
Uppsatsen ingår i boken *De vises sten*.
Första upplagan 1949. Andra upplagan 1973. Tredje upplagan 1995.
Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1995.